

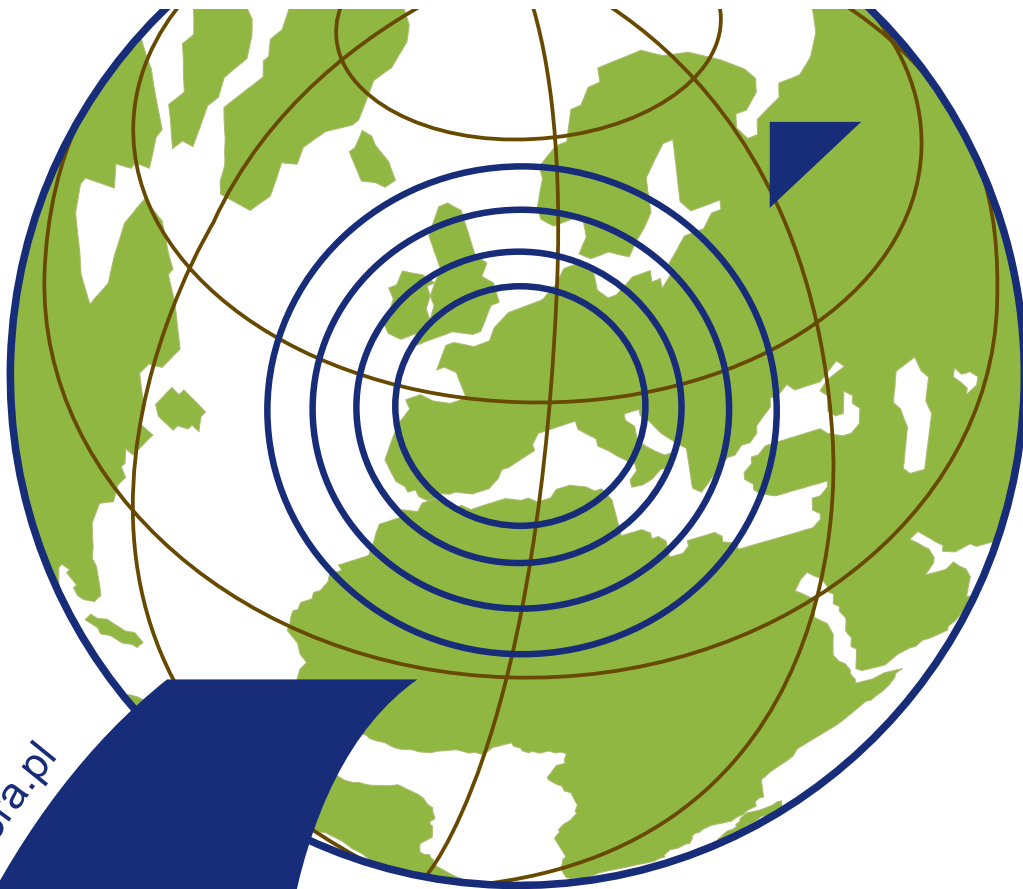
4/5 (142-143)

ZIELONA GÓRA KWIECIEŃ - MAJ 2006

UNIWERSYTET ZIELONOGÓRSKI

M I E S I Ę C Z N I K S P O Ł E C Z N O Ś C I A K A D E M I C K I E J

ISSN 1644-7867

<http://www.fn.uz.zgora.pl>

Wykłady

Konkursy

Wystawy

Dyskusje panelowe

Warsztaty artystyczne

FESTIWAL NAUKI

ZIELONA GÓRA 2006

Big Band i przyjaciele

Pokazy doświadczalne

Pokazy lotów modeli balonów

Studencka twórczość kabaretowa

i wiele innych atrakcji

PRZYJDŹ Z CAŁĄ RODZINĄ
WSTĘP WOLNY

11 CZERWCA
FESTYN NA DEPTAKU

12 CZERWCA
WYDZIAŁY ZAPRASZAJĄ

BIG BAND UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO
NA MIĘDZYNARODOWYM FESTIWALU „GREEN TOWN OF JAZZ”

Z dużą przyjemnością zapraszam do uczestnictwa w trzecim FESTIWALU NAUKI, ZIELONA GÓRA 2006, połączonym z obchodami PIĘCIOLECIA UNIwersytetu ZIELONOGÓRSKIEGO.

Mam nadzieję, że impreza ta, organizowana dla szerokiego grona mieszkańców województwa lubuskiego, przyczyni się do upowszechnienia i rozpropagowania najnowszych osiągnięć nauki poprzez bezpośrednie spotkania, rozmowy i dyskusje z naukowcami Uniwersytetu Zielonogórskiego. Jest to szczególnie ważne w kontekście rozwoju naszego regionu i powstawania europejskiej przestrzeni badawczej, edukacyjnej i społeczeństwa informacyjnego.

Serdecznie zapraszam!
Rektor prof. dr hab. Czesław Osękowski

e-mail: miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

**UNIwersytet
ZIELONOGÓRSKI**

R E D A K C J A
ul. Podgórna 50
65-246 Zielona Góra
tel. (0-68) 328 2593,
~2592, ~2354, ~2479

REDAKTOR PROWADZĄCY
Ewa Sapeńko

WSPÓŁPRACA
Anetta Barska, Marek Dankowski, Agnieszka Gąsiorowska,
Paulina Komorowska-Birger, Lidia Kozłowska, Dorota Krassowska,
Pola Kuleczka, Barbara Literska, Andrzej Obuchowicz,
Agnieszka Rożewska, Katarzyna Sanocka, Anna Urbańska,
Janina Wallis

PROJEKT GRAFICZNY I ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska, Mamert Janion

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku 29 maja 2006 r.

Nakład: 1500 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

Okładka: Zakład Poligraficzny „Filip” w Zielonej Górze

...w numerze

Z obrad Senatu	4
Zarządzenia JM Rektora	6
Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich na Uniwersytecie Zielonogórskim	8
Jubileusz prof. Czesława Pawła Dutki	9
Big Band UZ i Przyjaciele	11
Studenci kierunku jazz i muzyka estradowa laureatami kolejnego festiwalu jazzowego	12
Twórcze Warsztaty	12
15 lat Instytutu Informatyki i Elektroniki	14
Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości na Uniwersytecie Zielonogórskim	15
Wiadomości wydziałowe	16
Wydział Artystyczny	16
Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji	19
Wydział Humanistyczny	20
Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska	23
Wydział Mechaniczny	28
Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych	29
Wydział Zarządzania	30
Serwis informacyjny pionu prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą	31
Diariusz Prawniczy	32
Informacje Działu Płac	32
Studenckie Koło Epigraficzne	33
Piknik Pracowniczy	34
Program Festiwalu Nauki 2006	34
Nowości wydawnicze	39

5 lat minęło...

Mijające właśnie 5 lat funkcjonowania Uniwersytetu Zielonogórskiego było dość trudnym okresem, ale mimo wszystko pełnym dużych sukcesów i osiągnięć. Największym chyba jest to, że dwa - odrębne przecież przez dziesięciolecia - organizmy (Wyższa szkoła Pedagogiczna i Politechnika Zielonogórska) funkcjonują dziś zgodnie jako jedna, duża uczelnia. Jeżeli ktoś oczekiwał, że tak będzie od samego początku, to był zbytnim optymistą. Ale udało się.

Przed nami kolejne lata budowania Uniwersytetu nowoczesnego i otwartego. Uniwersytetu, który ma wpływ na rozwój nie tylko miasta ale i całego regionu. Uniwersytetu, który będzie kołem napędowym lubuskiej nauki i gospodarki.

5 lat to niewiele, ale możemy być dumni z dotychczasowych osiągnięć, i pozostaje nam tylko życzyć sobie, aby kolejne pięciolecia były tak samo efektywne jak te, które właśnie minęły.

esa

Z O B R A D S E N A T U

Senat na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 1 marca 2006 r. podjął następujące uchwały:

- **Nr 65** w sprawie opinii wniosku o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o mianowanie I st. kw. art. Jerzego Markiewicza na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Uniwersytecie Zielonogórskim na czas określony.

- **Nr 66** w sprawie opinii wniosku o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o mianowanie II st. kw. art. Ryszarda Woźniaka na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Uniwersytecie Zielonogórskim na czas określony.

- **Nr 67** w sprawie opinii wniosku o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o mianowanie dr hab. inż. Zbigniewa Fedyczaka na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Uniwersytecie Zielonogórskim na czas określony.

- **Nr 68** w sprawie opinii wniosku o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o mianowanie dr hab. Józefa Tatarczuka na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Uniwersytecie Zielonogórskim na czas określony.

- **Nr 69** w sprawie opinii wniosku o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o mianowanie dr hab. Ryszarda Asienkiewicza na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Uniwersytecie Zielonogórskim na czas określony.

- **Nr 70** w sprawie wznowienia kierunku studiów „wychowanie fizyczne”.

Senat postanowił wznowić zawieszony kierunek studiów „wychowanie fizyczne”. Rekrutacja na kierunek wychowanie fizyczne w roku akademickim 2006/2007 odbędzie się pod warunkiem uzyskania zgody Ministra Edukacji i Nauki.

- **Nr 71** w sprawie wstrzymania rekrutacji na kierunek „jazz i muzyka estradowa”.

Senat podjął uchwałę w sprawie wstrzymania rekrutacji na kierunek „jazz i muzyka estradowa” w roku akademickim 2006/2007.

- **Nr 72** w sprawie zmiany limitów przyjęć na studia stacjonarne i niestacjonarne w roku akademickim 2006/2007.

Senat zmienił limity rekrutacyjne na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych w roku akademickim 2006/2007 na kierunkach:

wydział /kierunek	studia stac. I stopień	studia stac. II stopień	studia niestac. I stopień	studia niestac. II stopień
WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY				
EDUKACJA ARTYSTYCZNA W ZAKRESIE SZTUKI MUZYCZNEJ		10	20	15
EDUKACJA ARTYSTYCZNA W ZAKRESIE SZTUKI PLASTYCZNEJ	12		20	
GRAFIKA	8		20	
ARCHITEKTURA WNĘTRZ	14	0	40	0
MALARSTWO	8	6	10	50

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI				
ELEKTRONIKA I TELEKOMUNIKACJA	105		60	
ELEKTROTECHNIKA	135	15	60	30
INFORMATYKA	150	60	150	45
WYDZIAŁ FIZYKI I ASTRONOMII				
ASTRONOMIA	50			
FIZYKA	70	20		
FIZYKA TECHNICZNA	30			
WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY				
FILOLOGIA / filologia angielska	70		70	
FILOLOGIA / filologia germańska	90	30	45	60
FILOLOGIA POLSKA	90	30	80	80
FILOLOGIA / filologia romańska	35		35	
FILOLOGIA / filologia rosyjska	35	15	30	30
FILOZOFIA	75	15	30	30
HISTORIA	90	30	90	90
POLITOLOGIA	90	30	120	90
WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA				
BIOLOGIA	60		60	
BUDOWNICTWO	135	15	120	60
INŻYNIERIA ŚRODOWISKA	105	30	120	60
OCHRONA ŚRODOWISKA	75	30	90	70
WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII				
INFORMATYKA I EKONOMETRIA	80		60	
MATEMATYKA	150		60	
WYDZIAŁ MECHANICZNY				
EDUKACJA TECHNICZNO INFORMATYCZNA	90	30	120	180
MECHANIKA I BUDOWA MASZYN	110	30	150	60
ZARZĄDZANIE I INŻYNIERIA PRODUKCJI	90		120	90
WYDZIAŁ NAUK PEDAGOGICZNYCH I SPOŁECZNYCH				
PEDAGOGIKA	210	25	180	240
SOCJOLOGIA	50	25	75	50
WYCHOWANIE FIZYCZNE	30		30	
WYDZIAŁ ZARZĄDZANIA				
EKONOMIA	60		60	
ZARZĄDZANIE I MARKETING	210	180	210	180

- **Nr 73** w sprawie wyrażenia zgody na utworzenie Fundacji Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat wyraził zgodę na utworzenie Fundacji Uniwersytetu Zielonogórskiego na rzecz Parku Naukowo – Technologicznego.

- **Nr 74** w sprawie wysokości narzutów ogólnouczelnianych.

Senat utrzymał w mocy uchwałę nr 235 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 27 października 2004 r. w sprawie wysokości narzutów ogólnouczeniowych.

- **Nr 75** w sprawie podziału dotacji na badania własne na rok 2006.

Senat przyjął zasady podziału dotacji na badania własne na rok 2006, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 76** w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Humanistycznego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Humanistycznego dotyczący:

1. zniesienia w strukturze organizacyjnej Wydziału Humanistycznego Katedry Filologii Wschodniosłowiańskiej wraz z:
 - Zakładem Literatur Wschodniosłowiańskich,
 - Zakładem Językoznawstwa Wschodniosłowiańskiego,
 - Zakładem Lingwistyki Stosowanej,
2. powołania w strukturze organizacyjnej Wydziału Humanistycznego Instytutu Neofilologii,
3. powołania w strukturze organizacyjnej Instytutu Neofilologii:
 - a) Katedry Filologii Wschodniosłowiańskiej wraz z:
 - Zakładem Literatur Wschodniosłowiańskich,
 - Zakładem Językoznawstwa Wschodniosłowiańskiego,
 - Zakładem Lingwistyki Stosowanej,
 - b) Zakładu Filologii Angielskiej,
 - c) Zakładu Filologii Romańskiej,
4. zniesienia w strukturze organizacyjnej Wydziału Humanistycznego Nauczycielskiego Kolegium Języków Obcych.

Senat na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 29 marca 2006 r. podjął następujące uchwały:

- **Nr 77** w sprawie trybu uchwalania Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat przyjął zasadę, że w pierwszej kolejności wstępny projekt Statutu, przygotowany przez komisję rektorską, prezentowany jest na posiedzeniu Senatu. Następnie członkowie Senatu wnoszą swoje uwagi na ręce przewodniczącego komisji nie później niż następnego dnia po posiedzeniu senatu. Po rozpatrzeniu uwag właściwa komisja, udostępnia skorygowany projekt w Internecie na stronie WWW Uniwersytetu i poddaje go ocenie społeczności akademickiej. Ogólnouczeniowe konsultacje i dyskusja nad projektem kończą się z upływem trzydziestego dnia od daty udostępnienia projektu w internecie. W czasie konsultowania projektu każdy członek społeczności akademickiej ma prawo zgłaszać swoje uwagi i propozycje do projektu, w formie określonej uchwałą. Komisja – po rozpatrzeniu zgłoszonych uwag i propozycji – przedstawia Senatowi propozycje dotyczące wariantów poszczególnych zapisów w statucie, a Senat rozpatruje w pierwszej kolejności ww. propozycje, a następnie głosuje nad całym projektem Statutu. W trakcie tych głosowań nie rozpatruje się propozycji poprawek zgłoszonych przed głosowaniem lub w jego trakcie. Jeśli zostaną zgłoszone w tym czasie nowe poprawki do całego projektu, głosowanie przerywa się, a poprawki przekazuje się właściwej komisji do rozpatrzenia. Na kolejnym posiedzeniu Senatu, po wysłuchaniu sprawozdania komisji, kontynuuje się przerwane głosowanie.

- **Nr 78** w sprawie opinii wniosku o przyznanie nagrody Ministra Edukacji i Nauki.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o przyznanie dr. hab. Michałowi Kotinowi, prof. UZ nagrody indywidualnej Ministra Edukacji i Nauki za monografię pt. „Die Sprache in statu movendi: Sprachentwicklung zwischen Kontinuität und Wandel: Erster Band: Einführung-Nomination-Deixis”.

- **Nr 79** w sprawie opinii wniosku o przyznanie nagrody Ministra Edukacji i Nauki.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o przyznanie dr. Maciejowi Witkowi nagrody indywidualnej Ministra Edukacji i Nauki za książkę pt. „Prawda, język i poznanie z perspektywy deflacionizmu. Analiza krytyczna”.

- **Nr 80** w sprawie opinii wniosku o przyznanie nagrody Ministra Edukacji i Nauki.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o przyznanie dr. hab. Andrzejowi Małkiewiczowi, prof. UZ oraz prof. dr. hab. Jirásek Zdeněk nagrody zespołowej Ministra Edukacji i Nauki za książkę pt. „Polska i Czechosłowacja w dobie stalinizmu (1948-1956). Studium porównawcze”.

- **Nr 81** w sprawie opinii wniosku o przyznanie nagrody Ministra Edukacji i Nauki.

Senat negatywnie zaopiniował wniosek o przyznanie prof. dr. hab. Joachimowi Zdrence oraz dr. Małgorzacie Chołodowskiej nagrody zespołowej Ministra Edukacji i Nauki za książkę pt. „Księga gruntowa domeny złotowskiej 1619-1816”.

- **Nr 82** w sprawie opinii wniosku o przyznanie nagrody Ministra Edukacji i Nauki.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o przyznanie dr. Grażynie Mazurkiewicz nagrody indywidualnej Ministra Edukacji i Nauki za wyróżniającą się rozprawę doktorską pt. „Geometria rozkładów słabo stabilnych i rozkładów pseudoizotropowych”.

- **Nr 83** w sprawie opinii wniosku o przyznanie nagrody Ministra Edukacji i Nauki.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o przyznanie dr. hab. inż. Edwardowi Walickiemu, prof. UZ nagrody indywidualnej Ministra Edukacji i Nauki za monografię pt. „Reodynamika smarowania łożysk ślizgowych”.

- **Nr 84** w sprawie opinii wniosku o przyznanie nagrody Ministra Edukacji i Nauki.

Senat negatywnie zaopiniował wniosek o przyznanie dr. inż. Małgorzacie Ratajczak nagrody indywidualnej Ministra Edukacji i Nauki za wyróżniającą się rozprawę doktorską pt. „Analiza przepływu płynów pseudoplastycznych w szczelinach między wirującymi powierzchniami obrotowymi”.

- **Nr 85** w sprawie opinii wniosku o przyznanie nagrody Ministra Edukacji i Nauki.

Senat równą liczbą głosów „za” i „przeciw” nie przesądził kwestii przyznania dr. inż. Tomaszowi Klekielowi nagrody indywidualnej Ministra Edukacji i Nauki za wyróżniającą się rozprawę doktorską pt. „Zastosowanie metody rozwiązań podstawowych i algorytmów ewolucyjnych do rozwiązywania wybranych nieliniowych problemów brzegowych mechaniki”.

- **Nr 86** w sprawie opinii wniosku o przyznanie nagrody Ministra Edukacji i Nauki.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o przyznanie dr. inż. Wojciechowi Paszke nagrody indywidualnej Ministra Edukacji i Nauki za wyróżniającą się rozprawę doktorską pt. „Analysis and Synthesis of Multidimensional System Classes using Linear Matrix Inequality Methods”.

- **Nr 87** w sprawie opinii wniosku o przyznanie nagrody Ministra Edukacji i Nauki.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o przyznanie prof. dr. hab. inż. Marianowi Adamskiemu, dr. inż. Andrei Karatkevich oraz dr. inż. Markowi Węgrzynowi nagrody zespołowej Ministra Edukacji i Nauki za monografię pt. „Design of Embedded Control Systems”.

- **Nr 88** w sprawie opinii wniosku o przyznanie nagrody Ministra Edukacji i Nauki.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o przyznanie dr. Rafałowi Ciesielskiemu nagrody indywidualnej Ministra Edukacji i Nauki za monografię pt. „Refleksja estetyczna w polskiej krytyce muzycznej Dwudziestolecia międzywojennego”.

- **Nr 89** w sprawie opinii wniosku o przyznanie nagrody Ministra Edukacji i Nauki.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o przyznanie prof. dr. hab. inż. Tadeuszowi Kuczyńskiemu, prof. Ulrichowi Dämmgen, mgr. inż. Jimowi Webb oraz docentowi Andrzejowi Myczko nagrody zespołowej Ministra Edukacji i Nauki za książkę pt. „Emissions from European agriculture”.

- **Nr 90** w sprawie opinii wniosku o przyznanie nagrody Ministra Edukacji i Nauki.

Senat negatywnie zaopiniował wniosek o przyznanie dr. hab. inż. Józefowi Gilowi, prof. UZ nagrody indywidualnej Ministra Edukacji i Nauki za podręcznik akademicki pt. „Pomiary geodezyjne w praktyce inżynierskiej”.

- **Nr 91** w sprawie opinii wniosku o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o mianowanie dr. hab. Marka Furmanka na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Uniwersytecie Zielonogórskim na czas nie określony.

- **Nr 92** w sprawie zatwierdzenia regulaminu Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat zatwierdził regulamin Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 93** w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej powołania dyrektora akademickiego inkubatora przedsiębiorczości.

Senat wyraził pozytywną opinię dotyczącą powołania dr. inż. Krzysztofa Sozańskiego na stanowisko dyrektora Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości.

- **Nr 94** w sprawie przyjęcia warunków rekrutacji na kierunek wychowanie fizyczne w roku akademickim 2006/2007.

Senat przyjął warunki rekrutacji na kierunek wychowanie fizyczne w roku akademickim 2006/2007, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

- **Nr 95** – stanowisko Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego w sprawie studentów z Białorusi.

Senat wyraził wolę przyjęcia studentów z Białorusi w mury Uniwersytetu Zielonogórskiego, z uwzględnieniem przepisów prawa, decyzji Ministerstwa Edukacji i Nauki oraz możliwości finansowych Uczelni. Wykonanie uchwały powierzone zostało Rektorowi Uniwersytetu Zielonogórskiego i Prorektorowi ds. Studenckich.

- **Nr 96** uzupełniającą uchwałę nr 316 Senatu UZ z dnia 4 maja 2005 r. w sprawie przyjęcia zasad i trybu rekrutacji na studia w roku akademickim 2006/2007.

Senat przyjął dodatkowe uregulowania, uzupełniające uchwałę nr 316 Senatu UZ z dnia 4 maja 2005 r. w sprawie przyjęcia zasad i trybu rekrutacji na studia w roku akademickim 2006/2007, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

....JM Rektor wydał zarządzenia:

- **Nr 6** z dnia 27 lutego 2006 r. w sprawie opłat związanych z przebiegiem studiów oraz za usługi edukacyjne świadczone na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Zarządzenie określa wysokość opłat związanych z przebiegiem studiów (takich jak za wydanie legitymacji studenckiej, elektronicznej legitymacji studenckiej, indeksu, dyplomu ukończenia studiów etc.), sposób i terminy wnoszenia opłat za studia niestacjonarne, opłat za powtarzanie przedmiotu, semestru lub wznowienie studiów oraz opłat za studia podyplomowe i eksternistyczne.

- **Nr 7** z dnia 27 lutego 2006 r. zmieniające zarządzenie nr 21 Rektora UZ z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie określenia wysokości stawek stosowanych przy obliczaniu wynagrodzeń za prace związane z praktykami studentów.

W zarządzeniu nr 21 Rektora UZ z dnia 12 kwietnia 2005 r. § 1 ust. 3 otrzymał następujące brzmienie:

„3. Ustala się wynagrodzenie dla nauczyciela akademickiego pełniącego funkcję organizatora praktyk na kierunkach i specjalnościach niepedagogicznych: architektura wnętrz, astronomia, budownictwo, dziennikarstwo, edukacja techniczno – informatyczna, edytorstwo, elektronika i telekomunikacja, elektrotechnika, grafika, informatyka, inżynieria środowiska, inżynieria środowiska pracy, mechanika i budowa maszyn, ochrona środowiska, politologia, zarządzanie i inżynieria produkcji, zarządzanie informacją i dokumentacją, zarządzanie i marketing, w wysokości zależnej od liczby studentów kierowanych na praktykę, płatne na podstawie umowy o dzieło zawieranej na miesiąc: maj, czerwiec, wrzesień, październik:

do 50 praktyk	– 150 zł miesięcznie
od 51 do 100 praktyk	– 250 zł miesięcznie
od 101 do 200 praktyk	– 350 zł miesięcznie
od 201 do 300 praktyk	– 450 zł miesięcznie
od 301 do 400 praktyk	– 550 zł miesięcznie
powyżej 400 praktyk	– 650 zł miesięcznie”.

- **Nr 8** z dnia 27 lutego 2006 r. w sprawie powołania Komisji ds. Odznaczeń i Orderów.

JM Rektor powołał Komisję ds. Odznaczeń i Orderów w następującym składzie:

1. prof. dr hab. Czesław Osękowski, Rektor UZ – przewodniczący,
2. prof. dr hab. inż. Józef Korbicz - Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą,
3. dr hab. Krzysztof Urbanowski, prof. UZ - Prorektor ds. Rozwoju,
4. dr hab. Wiesława Osmańska-Furmanek, prof. UZ - Prorektor ds. Jakości Kształcenia,
5. dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ - Prorektor ds. Spraw Studenckich,
6. mgr inż. Franciszek Orlik - Kanclerz.

- **Nr 9** z dnia 27 lutego 2006 r. w sprawie wprowadzenia instrukcji likwidacji aparatury i urządzeń naukowych w Uniwersytecie Zielonogórskim.

Na mocy tego zarządzenia wprowadzona została Instrukcja likwidacji aparatury i urządzeń naukowych w Uniwersytecie Zielonogórskim, stanowiąca załącznik do niniejszego zarządzenia.

- **Nr 10** z dnia 1 marca 2006 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Humanistycznego.

W strukturze organizacyjnej Wydziału Humanistycznego wprowadzone zostały następujące zmiany:

1. zniesiona została Katedra Filologii Wschodniosłowiańskiej wraz z:
 - Zakładem Literatur Wschodniosłowiańskich,
 - Zakładem Językoznawstwa Wschodniosłowiańskiego,
 - Zakładem Lingwistyki Stosowanej,
2. powołany został Instytut Neofilologii,
3. w strukturze organizacyjnej Instytutu Neofilologii powołane zostały:
 - a) Katedra Filologii Wschodniosłowiańskiej wraz z:
 - Zakładem Literatur Wschodniosłowiańskich,
 - Zakładem Językoznawstwa Wschodniosłowiańskiego,
 - Zakładem Lingwistyki Stosowanej,
 - b) Zakład Filologii Angielskiej,
 - c) Zakład Filologii Romańskiej,
4. zniesione zostało Nauczycielskiego Kolegium Języków Obcych.

■ **Nr 11** z dnia 6 marca 2006 r. w sprawie powołania rzecznika dyscyplinarnego ds. studentów.

JM Rektor powołał dr Ewę Narkiewicz – Niedbalec na rzecznika dyscyplinarnego ds. studentów. Kadencja rzecznika dyscyplinarnego ds. studentów upływa z końcem kadencji organów uczelni.

■ **Nr 12** z dnia 6 marca 2006 r. zmieniające zarządzenie nr 30 Rektora UZ z dnia 24 maja 2004 r. w sprawie kryteriów i trybu realizacji prac badawczych zleconych na Uniwersytecie Zielonogórskim.

W zarządzeniu nr 30 Rektora UZ z dnia 24 maja 2004 r. wprowadzone zostały następujące zmiany:

1. § 1 pkt 2 zarządzenia otrzymał następujące brzmienie:

„2. Prace badawcze i usługowe, których wartość nie przekracza 6.000 złotych mogą być realizowane na podstawie potwierdzonej przez zleceniobiorcę kalkulacji kosztów, bez konieczności zawierania umowy. W takim przypadku w kalkulacji należy podać termin realizacji danej pracy oraz termin płatności za wykonaną pracę badawczą, bądź usługową”.

2. § 1 pkt 11 zarządzenia otrzymał następujące brzmienie:

„11. Raz na kwartał, wg stanu na koniec marca, czerwca, września i grudnia Wydziały zobowiązane są przedstawić Prorektorowi ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą pisemną informację dotyczącą realizacji prac badawczych do kwoty 6.000 złotych”.

3. § 2 ust. 1 zarządzenia otrzymał następujące brzmienie:

„1. W przypadku realizacji prac badawczych i usługowych, których wartość przekracza 6.000 złotych należy złożyć w Dziale Nauki następujące dokumenty:

- a) wniosek w sprawie przyjęcia pracy i zatwierdzenia kosztorysu,
- b) umowę,
- c) kalkulację kosztów.”

4. zmianie uległ załącznik nr 1 do zarządzenia – Wniosek w sprawie przyjęcia pracy i zatwierdzenia kosztorysu.

■ **Nr 13** z dnia 6 marca 2006 r. w sprawie wysokości opłat za miejsce w domach studenckich w roku akademickim 2005/2006.

Wprowadzone zostały nowe uregulowania dotyczące miesięcznych opłat za jedno miejsce w domach studenckich Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2005/2006:

1. Opłaty wnoszone przez studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego zakwaterowanych na podstawie przydziału miejsc:

- DS. Vicewersal, DS. Piast, DS. Raculka: 180 zł;
- DS. Wcześniak, DS. Rzepicha, DS. Ziemowit, DS. „U Lecha”: 210 zł;
- SBM: opłata stała w wysokości 180 zł + opłata za media, którą ustala się na podstawie wskazań odpowiednich liczników.

2. Opłaty wnoszone przez studentów i doktorantów innych uczelni, zakwaterowanych na podstawie decyzji Prorektora o przydziale miejsc, są o 30 zł wyższe od opłat określonych w ust. 1.

3. W przypadku zakwaterowania lub wykwaterowania w trakcie miesiąca studenta lub doktoranta, o których mowa w ust. 1, opłatę za okres zamieszkania w tym miesiącu nalicza się wg stawek dziennych (zasady tej nie stosuje się wobec studentów i doktorantów wydalonych karnie z Domu Studenta):

- w DS. Vicewersal, DS. Piast, DS. Raculka: 6,00 zł;
- w DS. Wcześniak, DS. Rzepicha, DS. Ziemowit, DS. „U Lecha”: 7,00 zł;
- w SBM: 8,50 zł.

4. Stawkiienne dla studentów i doktorantów, o których mowa w ust. 2, są wyższe o 1 zł.

Podstawą do zakwaterowania jest skierowanie wystawione przez Dział Spraw Studenckich. Warunkiem zakwaterowania w SBM jest wpłacenie kaucji 100 zł. Zwrot kaucji w części lub w całości następuje po zdaniu pokoju i rozliczeniu się mieszkańców z administratorem Domu Studenta.

Stawka dzienna opłaty za miejsce we wszystkich domach studenckich, w przypadku doraźnego zakwaterowania, dla studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego wynosi 14 zł brutto, natomiast dla pozostałych osób 16 zł brutto.

■ **Nr 14** z dnia 7 marca 2006 r. w sprawie utworzenia jednostek administracyjnych do realizacji projektów unijnych oraz przypisania Projektu pt. „Podnoszenie kwalifikacji językowych osób pracujących w województwie lubuskim” do struktury organizacyjnej Pionu Prorektora ds. Jakości Kształcenia.

W strukturze organizacyjnej Wydziału Mechanicznego oraz Wydziału Zarządzania, przy Dziekanie, utworzone zostały jednostki administracyjne do realizacji projektów unijnych.

Projekt pt. Podnoszenie kwalifikacji językowych osób pracujących w województwie lubuskim przypisany został do struktury organizacyjnej Pionu Prorektora ds. Jakości Kształcenia.

■ **Nr 15** z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie powołania Zespołu ds. Opracowania Regulaminu Studiów.

JM Rektor powołał Zespół ds. Opracowania Regulaminu Studiów w następującym składzie:

1. dr hab. Longin Rybiński, prof. UZ – Prorektor ds. Studenckich - przewodniczący,
2. dr hab. Andrzej Cegielski, prof. UZ – Dziekan Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
3. dr inż. Marek Talaga – Prodziekan ds. Studenckich – Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska,
4. Maria Gawel – Kierownik Dziekanatu – Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii.

■ **Nr 16** z dnia 21 marca 2006 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz wprowadzenia Regulaminu Działu Obsługi Informatycznej.

W strukturze organizacyjnej pionu Kanclerza zniesiona została Sekcja Obsługi Informatycznej, powołano natomiast Dział Obsługi Informatycznej, w skład którego wchodzi:

1. Sekcja Obsługi Sieci Komputerowej,
2. Sekcja Obsługi Systemu Dziekanat 2.3.

Zadania oraz obowiązki Działu Obsługi Informatycznej określa Regulamin, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

■ **Nr 17** z dnia 21 marca 2006 r. w sprawie wprowadzenia dokumentacji przyjętych zasad (polityki) rachunkowości.

Wprowadzona została dokumentacja przyjętych zasad (polityki) rachunkowości., na którą składają się następujące dokumenty:

- Ogólne zasady prowadzenia ksiąg rachunkowych - Dokument nr 1,
- Metody wyceny aktywów i pasywów - Dokument nr 2,
- Metody ustalania wyniku finansowego - Dokument nr 3,
- Zakładowy plan kont - Dokument nr 4,
- Wykaz ksiąg rachunkowych - Dokument nr 5,
- Opis systemu przetwarzania danych - Dokument nr 6,
- Opis systemu ochrony danych i ich zbiorów - Dokument nr 7.

Zarządzenie ma również zastosowanie do zasad rachunkowości stosowanych w Uniwersytecie Zielonogórskim od dnia 1 września 2005 r. do momentu wejścia tego zarządzenia w życie.

■ **Nr 18** z dnia 22 marca 2006 r. w sprawie utworzenia studiów doktoranckich z fizyki i astronomii na Wydziale Fizyki i Astronomii.

JM Rektor utworzył - na wniosek Rady Wydziału Fizyki i Astronomii - studia doktoranckie z fizyki i astronomii na Wydziale Fizyki i Astronomii.

■ **Nr 19** z dnia 28 marca 2006 r. w sprawie wysokości opłat za noclegi w pokojach gościnnych.

JM Rektor ustalił wysokość opłat za noclegi w pokojach gościnnych Uniwersytetu:

1. Dom Pracowniczy - ul. Prosta 6:
 - a) za pokój jednoosobowy w mieszkaniu jednopokojowym z kuchnią, łazienką - cena 100 zł,
 - b) za pokój jednoosobowy w mieszkaniu dwupokojowym z kuchnią, łazienką - cena 100 zł.
2. Dom Pracowniczy - ul. Wyszyńskiego 19a:
 - a) za pokój jednoosobowy z umywalką (2 pokoje) - cena 30 zł,
 - b) za miejsce w pokoju dwuosobowym z umywalką (8 pokoi) - cena 25 zł.
3. DS. I „Rzepicha” ul. Podgórna 50 b:
 - za pokój jednoosobowy z łazienką (8 pokoi) - cena 35 zł.
4. Pokoje gościnne - ul. Wyspiańskiego 58:
 - a) za miejsce w pokoju trzyosobowym (4 pokoje) - cena 25 zł,
 - b) za miejsce w pokoju czteroosobowym (3 pokoje) - cena 25 zł.
5. Domek „Ambroży”:
 - a) w pokoju jednoosobowym (2 pokoje) - cena 25 zł,
 - b) w pokoju dwuosobowym (1 pokój) - cena 25 zł,
 - c) w pokoju trzyosobowym (2 pokoje) - cena 25 zł.
6. za miejsce w pozostałych domkach - cena 15 zł.

Wysokość opłat za noclegi w pokojach gościnnych, wynajmowanych zainteresowanym w miarę posiadania wolnych miejsc, na okres powyżej 2 tygodni - wynosi:

1. Dom Pracowniczy - ul. Prosta 6:
 - a) za pokój jednoosobowy w mieszkaniu jednopoko-

jowym z kuchnią, łazienką - cena 350 zł za m-c,
b) za pokój jednoosobowy w mieszkaniu dwupokojowym z kuchnią, łazienką - cena 250 zł za m-c.

2. Dom Pracowniczy - ul. Wyszyńskiego 19a:
 - a) za pokój jednoosobowy z umywalką (2 pokoje) - cena 200 zł za m-c,
 - b) za miejsce w pokoju dwuosobowym z umywalką (8 pokoi) - cena 200 zł za m-c.
3. DS. I „Rzepicha” ul. Podgórna 50 b:
 - za pokój jednoosobowy z łazienką (8 pokoi) - cena 300 zł za m-c.
4. Pokoje gościnne - ul. Wyspiańskiego 58:
 - a) za miejsce w pokoju trzyosobowym (4 pokoje) - cena 200 zł za m-c,
 - b) za miejsce w pokoju czteroosobowym (3 pokoje) - cena 200 zł za m-c.
5. Domek „Ambroży”:
 - a) w pokoju jednoosobowym (2 pokoje) - cena 180 zł za m-c,
 - b) w pokoju dwuosobowym (1 pokój) - cena 180 zł za m-c,
 - c) w pokoju trzyosobowym (2 pokoje) - cena 180 zł za m-c.

Rezerwacji miejsc należy dokonywać w Dziale Gospodarczym przy ul. Prof. Z. Szafrana 21. Doba zakwaterowania trwa od godz. 14⁰⁰ do godz. 12⁰⁰ następnego dnia.

■ **Nr 20** z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie odpłatności za korzystanie z uczelnianych środków transportu.

Wprowadzone zostały zasady odpłatności za korzystanie przez pracowników UZ oraz podmioty zewnętrzne z uczelnianych środków transportu w wysokości określonej tabelą stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

Agnieszka Gąsiorowska
Biuro Prawne

KONFERENCJA REKTORÓW UNIwersYTETÓW POLSKICH NA UNIwersYTECIE ZIELONOGÓRSKIM

W związku z obchodami jubileuszu 5-lecia Uniwersytetu Zielonogórskiego po raz pierwszy w Zielonej Górze spotkają się rektorzy wszystkich uniwersytetów podczas posiedzenia Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich.

W porządku obrad przewidziano:

- wystąpienie Sekretarza Stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego **prof. dr. hab. Stefana Jurgi**,
- wystąpienie Przewodniczącego Komisji Organizacyjno-Legislacyjnej KRASP **prof. dr. hab. Jerzego Woźnickiego**,
- wystąpienie Przewodniczącego Uniwersyteckiej Komisji Finansów **prof. dra hab. Jerzego Bielińskiego**,
- wystąpienie Przewodniczącego Państwowej Komisji Akredytacyjnej **dr. hab. Zbigniewa Marciniaka**,
- wystąpienie Przewodniczącego Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego **prof. dr. hab. inż. Jerzego Błażewskiego**.

Będzie to spotkanie robocze, podczas którego poza wystąpieniami gości zaplanowano dyskusje na następujące tematy:

- umowy ze studentami,
- studia doktoranckie w dwóch modelach: szkolnym i naukowym, problemy finansowania stypendiów doktoranckich, kwestie formalno-prawne, umiędzynarodowienie studiów doktoranckich,
- konieczność systemowego rozwiązania problemu przyjmowania na studia drugiego stopnia,
- określenie zasad prawa do ulg studenckich – I cykl kształcenia.

Tematem drugiego dnia obrad będzie Uniwersytecka Komisja Akredytacyjna (UKA) - Przewodniczący **UKA prof. dr. hab. Stanisław Chwirot**.

Porządek obrad może ulec zmianie.

Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich przewodniczy prof. dr. hab. Stanisław Lorenc.

esa

Jubileusz prof. Czesława Pawła Dutki

We wtorek, 28 lutego 2006 r., w palmiarni uniwersyteckiej, przy al. Wojska Polskiego 69, odbyło się nadzwyczajne, uroczyste posiedzenie Rady Instytutu Filologii Polskiej z okazji jubileuszu 70-lecia urodzin prof. Czesława P. Dutki. Dyrektor Instytutu Filologii Polskiej – prof. Marian Sinica powitał Jubilata, przybyłych na uroczystość gości: Dziekana Wydziału Humanistycznego prof. Wojciecha Strzyżewskiego, członków Rady Instytutu, pracowników Zakładu Teorii Literatury, którego założycielem i kierownikiem był szanowny Jubilat, pracowników innych Zakładów IFP oraz przyjaciół Profesora.

W pierwszej części spotkania laudację na cześć Jubilata wygłosił prof. Marian Sinica. W swoim wystąpieniu Dyrektor IFP podkreślił rangę zasług Profesora dla nauki polskiej i zielonogórskiej uczelni; w imieniu własnym, członków Rady Instytutu oraz wszystkich pracowników polonistyki zielonogórskiej podziękował za działalność naukową i dydaktyczną pełnioną na naszej uczelni. Prowadzący uroczystość wspominał również o pozauczelnianych formach działalności Jubilata (np. przewodniczenie w lubuskim Komitecie regionalnym Olimpiad Języka i Literatury Polskiej, prowadzenie warsztatów pisarstwa kreatywnego w Zielnej Górze), dzięki którym Profesor utrwalił swe miejsce w pejzażu kulturowym naszego miasta. Serdeczne podziękowania w imieniu JM Rektora – prof. Czesława Osękowskiego i własnym wyraził Dziekan Wydziału – prof. Wojciech Strzyżewski. Dostojny Jubilat wzruszonym głosem dziękował współpracownikom, przyjaciołom za wspólne lata pracy.

W drugiej części (artystycznej) odbył się koncert w wykonaniu wokalistki Bogumiły Tarasiewicz – Ciesielskiej z Wydziału Artystycznego UZ; wiersze dedykowane Profesorowi recytowała aktorka Teatru Lubuskiego Tatiana Kołodziejska.

Po wykonaniu zdjęć pamiątkowych Jubilat i Jego goście zostali zaproszeni na poczęstunek. W ten sposób uroczystość dobiegła końca.

Krzysztof Marcinkowski

PROFESOR CZESŁAW PAWEŁ DUTKA

Czesław P. Dutka urodził się 30 stycznia 1936 roku. Studia polonistyczne rozpoczął na Uniwersytecie Wrocławskim w 1960 r., po ukończeniu których pracował w Kłodzku jako nauczyciel szkół średnich (lata 1965 – 1975). Lekcje języka polskiego prowadzone przez Profesora w kłodzkich liceach były często, z wielkim pożytkiem dla uczniów, urozmaicane niezwykle spotkaniami ze znanymi i wybitnymi literatami oraz krytykami literackimi (Adam Ważyk, Mieczysław Jastrun), którzy ukazywali młodzieży szkolnej techniki swoich przekładów – przekładów pieśni Horacego (Ważyk), a także elegii Rilkego (Jastrun). Już jako student wrocławskiej polonistyki Cz. Dutka był organizatorem wielu pasjonujących dla środowiska uniwersyteckiego spotkań autorskich, np. z Broniewskim, Andrzejewskim, Buczkowskim, Pollakiem. W okresie kłodzkim, oprócz pełnionych funkcji nauczycielskich, był również współorganizatorem i aktywnym referatowo uczestnikiem Kłodzkich Wiosen Poetyckich; festiwali muzycznych i szachowych.

W 1978 roku Czesław Dutka uzyskał na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego tytuł doktora nauk humanistycznych. W latach 1977 – 1982 był wykładowcą socjologii i adiunktem z Zakładzie Socjologii Nauki INS Politechniki Wrocławskiej, z której to uczelni został usunięty w stanie wojennym za „rugowanie marksizmu”. W dniach strajku – dopuszczany na partyjne konwentyle na temat wolności słowa – występował w roli prelegenta prowadzącego wykłady z literatury emigracyjnej. Walczył również o wolność słowa pisanego, stąd też nie uniknął problemów z cenzurą – kilka lat później, w 1986 roku, zielonogórski cenzor biedził się nad jego książką *Mit i gest*, zanim dopuścił ją do druku.

W 1982 roku został zatrudniony w Instytucie Filologii Polskiej ówczesnej WSP TK w Zielonej Górze jako wykładowca historii literatury polskiej dziewiętnastego wieku (romantyzm, pozytywizm), teorii literatury i poetyki. W 1990 roku uzyskał na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wrocławskiego tytuł doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa – filologii polskiej. Następnie na uczelni zielonogórskiej podjął się organizacji Zakładu Teorii Literatury, który działa od roku akademickiego 1990/91. Pełniąc funkcję kierownika Zakładu, współorganizował w Instytucie Filologii Polskiej wiele interesujących i ważnych dla młodych pracowników nauki spotkań z na-

ukowcami polskich uczelni uniwersyteckich. Jego Zakład zorganizował kilka konferencji naukowych – teoretyczno-literackich (np. „*Genologia i konteksty*”. Międzynarodowa konferencja genologiczna, Zielona Góra, maj 1996; „*Gatunki okoliterackie*”, Szczawno Zdrój, 27-28.11.2000) i historyczno-literackich (np. *Norwid – nasz współczesny. Profecja i recepcja*, Zielona Góra, 22-23.11.2001). W 1993 roku Cz. Dutka awansował na stanowisko

profesora nadzwyczajnego WSP TK. Obowiązki dydaktyczne podjął również w wałbrzyskiej Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej jako wykładowca poetyki. Kilka lat później został mentorem i opiekunem Uniwersytetu Poezji i Stowarzyszenia Jeszcze Żywych Poetów, gdzie prowadził warsztaty pisarstwa kreatywnego. Zagadnieniom sztuki pisarskiej poświęcone zostały eseje tomu *Słowa peryferyjnego* (1999), w którym znalazł się również wykład Profesora inauguracyjny działalności Uniwersytetu Poezji, jak i tekst referatu, którym Profesor debiutował publicznie w Zielonej Górze – *Kultura literacka-regionalność i role pisarza*. Dla słuchaczy Uniwersytetu Poezji zorganizował spotkanie z Olgą Tokarczuk, specjalnie pod kątem problemów warsztatowych uznanej pisarki. W kwietniu 2000 roku Cz. Dutka uzyskał tytuł profesora zwyczajnego.

W kręgu zainteresowań naukowych profesora znalazły się poetyka i teoria literatury, metodologia badań literackich, literatura romantyzmu i współczesna, komparatystyka, genologia i przemiany form – konwencje literackie, socjologia nauki i literatury, a także prasoznawstwo. Jest autorem kilku publikacji książkowych, współautorem i redaktorem kilkunastu, autorem wielu artykułów, not i recenzji. W refleksji badawczej z zakresu literaturoznawstwa prof. Dutka koncentrował się wprawdzie wokół problematyki dziedzictwa romantycznego w literaturze polskiej drugiej połowy XIX wieku i XX wieku. Przedmiotem rozważań stał się tutaj problem kordianizmu w twórczości Stanisława Brzozowskiego, Stefana Żeromskiego, Andrzeja Struga i innych (wspomniana już książka *Mit i gest. Bohater kordianowski prozy rozrachunków inteligentnych*, 1986). W *Tancerzu idei* (1995, wzn. 2000) pisał m.in. o filozoficznych aspektach języka polskich romantyków – Juliusza Słowackiego i Cypriana Norwida. Z kolei w erudycyjnej monografii *Literatura – badacz i krytyk. Wybrane role partnerów interakcji poznawczej* (1990, wzn. 2000) omówił zagadnienie ról realizowanych w odniesieniu do krytyka, badacza i historyka literatury, budujących w dialogu poznawczym porozumienia na temat dzieła jako przedmiotu opisu, interpretacji, analizy, rozbioru. Do problematyki związanej z twórczością naukową, krytyką literacką – dziedziną nauki, która jak każda inna ma swoją metodologię i narzędzia badawcze – powraca profesor w książce pt. *Mistrzowie i szkoły. Szkice o tradycji literaturoznawstwa* (1998). W ostatnich latach gromadzi i bada pisarskie dzienniki, wspomnienia i listy, przygotowuje książkę pt. *Dialogi serdeczne. Bogdan Nestor Łepki w listach polskich intelektualistów (1903-1940)*.

Prof. Cz. Dutka wypromował kilkudziesięciu magistrów i jednego doktora (dwoje doktorantów ma otwarte przewody), kilkunastu dyplomantów, recenzował cztery prace doktoranckie i dwie prace habilitacyjne. Współpracuje z pismami naukowymi; wygłosił referaty na 16 konferencjach naukowych w kraju i trzy w Republice Ukrainy (Tarnopol). Był długoletnim prezesem zielonogórskiego oddziału Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza; członek ministerialnej Komisji Akredytacyjnej ds. badań nauczania w wyższych szkołach pedagogicznych na filologii polskiej; w latach 1990 – 1996 był prodziekanem w Wydz. Humanistycznym WSP TK ds. nauki i nauczania, natomiast w latach 1999 – 2004 członkiem Komitetu Badań nad Literaturą Polską PAN; obecnie jest prezesem Wałbrzyskiego Towarzystwa Naukowego.

Przedmiotem pozazawodowych pasji Profesora są szachy – Cz. Dutka jest szachowym mistrzem Polski nauczycieli (Gdynia 1975) i trenerem tej dyscypliny, przed laty był członkiem klubów polanickiego i kłodzkiego; organizator trzeciej edycji Memoriału Akiby Rubinsteina (publikacje). Wyznający zasadę, iż „szachy jak muzyka, jak miłość potrafią uczynić człowieka szczęśliwym”.

Krzysztof Marcinkowski.

Profesor Dutka pełnił również funkcję prodziekana ds. nauki w 2 kadencjach w Wydziale Humanistycznym zielonogórskiego WSP (1990 – sierpień 1996).

Adam Lizakowski

Gra w szachy

prof. Czesławowi Dutce na 70. urodziny

*Gra w szachy - teatr z figurami bez muzyki,
walki aktorów na słowa, gesty, miny
przypominają walkę atletów,
pionki odchodzą bez słowa skargi,
senatorowie i szlachta bez intryg,
królowa i król bez szemrania
patrz na czarno-białe pola walki,
serce z bólu nie boleje,
zwycięstwo to uszanowanie wroga,
pionek z boku szachownicy wygląda jak młody
spiskowiec albo młody kochanek
jeszcze niedoświadczony, ale marzący
o radościach i rozkoszy Erosa.
Wychodzisz na zewnątrz łyknać świeżego powietrza
/gra w szachy to także duszne powietrze
zagęszczenie figur i myśli/
w ręku tomik wierszy
kogoś, kto dawno temu umarł,
chcesz na ławce w ogrodzie
poznać myśli umarłego poety,
jego słowa i chwile natchnienia
niepewny, czy cierpienie i samotność
mogą wywołać zachwyt i olśnienie,
czytasz - jesteś sam, za plecami słychać
oddech góry, szemranie drzew, śpiew ptaków,
życie napełnione dźwiękiem,
a przed oczami słowa wiersza niczym pionki
na szachownicy poruszają się powoli,
ale zdecydowanie, tego, co się powiedziało,
zrobiło, nie da się odwołać,
pomiędzy jednym a drugim wersem wiersza,
pomiędzy jednym a drugim ruchem na szachownicy
toczy się walka, wyrasta las nie do przebycia,
zamykasz książkę – cisza,
patrzysz na drzewa, czyż nie przypominają
w tej chwili starców wygrzewających
się w promieniach słońca,
słychać jak wiatr namawia liście do czegoś,
czego nawet nie możemy się domyśleć,
ale ty wiesz, że wiatr to pośpiech,
a pośpiech to nic dobrego - on tylko prowadzi
do zagłady lub rewolucji,
od strony ulicy słychać śmiech dzieci,
ani gra w szachy, ani poezja,
teraz o tym nie myślisz,
śmiech dzieci - żyjemy tak krótko i lekkomyślnie,
krew w nas śpiewa czułą pieśń,
słońce, powietrze, niebo, śmiech,
poezja, szachy, góry, drzewa,
studenci, krzątająca zwana życiem...
siedzisz w milczeniu, ono stało się
twoim kosmosem,
jest jeszcze wyobraźnia, ona popycha
ku sztuce, temu, co się kocha.*

Chicago, luty 3/ 2006

Big Band UZ i Przyjaciele

5 kwietnia w Zielonej Górze był dniem wyjątkowym. Zadbali o to Big Band UZ, organizując we współpracy z Biurem Promocji, koncert z cyklu Big Band Uniwersytetu Zielonogórskiego i Przyjaciele, opatrzony tytułem – „Jazz pokoleń”, w którym gośćmi byli Zbigniew Namysłowski (saksofon altowy, sopranino) oraz jego syn Jacek Namysłowski (puzon).

Dorobek artystyczny zaproszonych muzyków jest imponujący. Zbigniew Namysłowski jest multiinstrumentalistą: przede wszystkim czołowym polskim saksofonistą jazzowym, ale i wiolonczelistą, puzonistą i flecistą. Świetnie odnajduje się także jako kompozytor i aranżer. Nagrał około 30 autorskich płyt, nie wspominając już o niezliczonej ilości nagrań, jakich dokonał jako sideman, m.in.

z Krzysztofem Komedą, Michałem Urbaniakiem, Urszulą Dudziak itd. Albumy, jak choćby *Winobranie*, *Kuyaviak Goes Funky* stały się przebojami uznane zostały „płytami wszech czasów” polskiego jazzu. Jego kompozycje często inspirowane były folklorem, np.: *Piątawka*, *Siódmałwa*, *Zabłąkana Owiecka*, *1.2.3.4....*, *W to Mi Graj*, *Bop-Berek* - to tylko niektóre z nich. Do jego najbardziej znanych utworów należą: *Der Schmalz Tango*, *Jasmine Lady*, *Double Trouble Blues*, *Western Ballade*, *Quiet Afternoon*, *Sprzedaj mnie Wiatrowi*. Zbigniew Namysłowski jest muzykiem wyjątkowym, którego twórczość stanowi unikalny konglomerat jazzu, folkloru, rocka, muzyki klasycznej oraz własnej inwencji i charakterystycznego brzmienia. Jacek Namysłowski studiuje w klasie puzonu na kierunku Jazz i Muzyka Rozrywkowa w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach. W swoim życiorysie ma już wiele udanych koncertów i nagrań z takimi formacjami, jak JN Quartet, Timeless, Jazzoteque.

Repertuar koncertu w uniwersyteckiej auli był bardzo zróżnicowany. Energiczne wejście orkiestry utworem „You gotta try” Sammy’ego Nestico wprowadziło publiczność w iście jazzową atmosferę. Obok mocno podswingowanych utworów („Lester leaps in”, „String of pearls”, „Win, place & show”) znalazły się także kompozycje o charakterze funkowym, jak np.: *Mr Basket*, gdzie dla celów wyrazowych i stylistycznych specjalnie użyto gitary basowej (Marcin Pendowski). Szczególną uwagę zwróciło wykonanie walca jazzowego *Simone* Franka Fostera w aranżacji Jerzego Szymaniuka, w którym muzycy rozwinęli olbrzymią ekspresję i emocjonalność. Liczymy, że w repertuarze Big Bandu znajdzie się więcej utworów o podobnym wyrazie. Tego wieczoru mieliśmy okazję usłyszeć także nowe kompozycje, będące owocem warsztatów, w jakich uczestniczył Big Band w lutym tego

roku, pod okiem czołowych polskich muzyków jazzowych (Macieja Sikalę, Piotra Wojtasika, Grzegorza Nagórskiego, Zbigniewa Lewandowskiego). W programie zaprezentowano również kompozycje autorskie Zbigniewa i Jacka Namysłowskich (*Kloc*, *Speed limit*, *Jackball*), utwory wyrafinowane muzycznie, o wysokim kunstwie artystycznym, wymagające zarówno dla wykonawców, jak i odbiorców, ze względu na charakterystyczną, współczesną harmonię, podziałkę i frazowanie. Zielonogórska publiczność przyjęła kompozycje z dużym entuzjazmem. Podziw wzbudzały także świetne aranżacje, na ten przykład choćby *Win, place & show* Mike’a Pendowskiego z efektywnym, stylowym specjal chorusem saksofonowym, czy w *Small talk* Sammy’ego Nestico, gdzie orkiestra bawiła się kolorami i dynamiką, operując velvetowym brzmieniem.

Zielonogórzanie mogą być dumni z muzyków orkiestry, którzy w „muzycznych pojedynkach” na partie solowe nie ustępowali miejsca gościom. Ze Zbigniewem Namysłowskim zmierzył się saksofonista Jan Adamczewski (student I roku na kierunku jazz i muzyka estradowa), a w szranki z Jackiem Namysłowskim stanął puzonista Bartosz Pernal (student II roku). Szczególne uznanie wśród publiczności zyskał perkusista - Adam Golicki, zachwycając pełną ekspresji grą, świeżą energią i finezyjnością. Na wyróżnienie zasługuje również gra pianisty- Zdzisława Babiarskiego, która sprawiła, że koncert stał się niezapomnianą „uczta dla ucha” również dla samych członków Big Bandu.

Wieczór niewątpliwie był sukcesem, czego potwierdzeniem był bis i brawa na stojąco do samego zejścia orkiestry ze sceny. Cóż... można powiedzieć już tylko jedno: czekamy na więcej!

Mat

Studenci kierunku jazz i muzyka estradowa laureatami kolejnego festiwalu jazzowego!

Grupa jazzowa **The Conception** (w składzie Michał Maculewicz-saksofon, Bartosz Pernal-puzon, Mariusz Smoliński-fortepian, Mikołaj Budniak - kontrabas i Marek Wesołowski-perkusja) została laureatem I nagrody IX Ogólnopolskiego Przeglądu Młodych Zespołów Jazzowych i Bluesowych w Gdyni (2.05.2006). Nagroda-sesja nagraniowa w studio nagraniowym Radia Gdańsk. Na konkurs przyjechały zespoły z Elbląga, Poznania i Trójmiasta.

ZDJĘCIE ZE ZBIORU „THE CONCEPTION”

Osiągnięcia studentów kierunku jazz i muzyka estradowa na konkursach i festiwalach od początku powołania kierunku:

Klaudia Latosi – I nagroda w kategorii wokalistów rockowych z zespołem Mosico Band na INTERNATIONAL ROCK MUSIC ART w Wiedniu (kwiecień 2005)

Ireneusz Budny i Marcin Nowak – III nagroda w konkursie dla zespołów jazzowych z zespołem „Szeptem” na „Krokus Jazz Festival 2004” podczas II Międzynarodowego Festiwalu Jazzowego w Jeleniej Górze (listopad 2004).

Katarzyna Mirowska – nagroda Grand Prix – XXIII Międzynarodowe Spotkania Wokalistów Jazzowych w Zamościu 2005 r.

Bartosz Pernal - I miejsce na Czwartych Małych Zmaganiach Jazzowych w Szczecinie 9.IX.2005 r.

Nagroda – udział w letnich warsztatach jazzowych na wyspie Rugia

Michał Maculewicz - II miejsce na Czwartych Małych Zmaganiach Jazzowych w Szczecinie 9.IX.2005 r.

Paweł Pelczyński – nagroda Grand Prix w konkursie dla zespołów jazzowych z zespołem „Elektrykator” na „Krokus Jazz Festival 2005” podczas III Międzynarodowego Festiwalu Jazzowego w Jeleniej Górze (listopad 2005)

Tomasz Szczepaniak – laureat III miejsca w IX Konkursie Mistrzowskim Gitarzystów Jazzowych „Guitar City’2005” w Warszawie (grudzień 2005)

Grupa jazzowa **The Conception** (w składzie **Michał Maculewicz**-saksofon, **Bartosz Pernal**-puzon, **Mariusz Smoliński**-fortepian, **Mikołaj Budniak**-kontrabas i **Marek Wesołowski**-perkusja) - I nagroda IX Ogólnopolskiego Przeglądu Młodych Zespołów Jazzowych i Bluesowych w Gdyni (2.05.2006).

Warto pamiętać jeszcze o nagrodach Big Bandu, których lista jest długa!

JS

Twórcze Warsztaty

Radosław Czarkowski, adiunkt Katedry Sztuki i Kultury Plastycznej, Uniwersytetu Zielonogórskiego, w ramach prowadzonego przez siebie przedmiotu, zorganizował i przeprowadził warsztaty edukacji twórczej o profilu plastycznym, które odbyły się szóstego kwietnia w Galerii Filharmonii Zielonogórskiej. Wydarzenie to z powodzeniem wpisało się w koncepcję sympozjum dla nauczycieli województwa lubuskiego, przygotowaną przez warszawskie Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne. Według autorskiej koncepcji ad. Czarkowskiego, w tym przedsięwzięciu brało czynny udział dwunastu studentów pierwszego i drugiego roku naszej katedry, oraz około czterdziestu uczestników owego sympozjum, nauczycieli związanych zawodowo z plastyką. Należy powiedzieć, że celem tych warsztatów jest według ich autora, wykształcenie wśród studentów (uczestników) umiejętności kreatywnego funkcjonowania z grupą tak, by możliwe było twórcze wnoszenie indywidualnych cech i jakości, na potrzeby realizacji grupowych. Co przy tym istotne, to rozbudowanie wśród uczestników, zbiorowej świadomości edukacyjno-twórczej w taki sposób, by ugruntować wcześniej zdobyte doświadczenia i wzmocnić samodzielność, w procesie dotykania i poznawania siebie i świata poprzez dynamiczną strukturę interaktywną.

Według zamysłu i scenariusza adiunkta Czarkowskiego, artystycznym pretekstem, który miał zainspirować uczestników warsztatów do działania i refleksji, jest utwór pod tytułem 4,33, którego autorem jest John Cage. Utwór ten powstał w 1952 roku i przewidziany był dla orkiestry. Jest on szczególnie, poprzez swą nowatorską koncepcję pośredniego udziału publiczności w powstawaniu kompozycji. Jako swoista graficzna notacja muzyczna, ten oryginalny utwór, przyczynił się w dużej mierze do przyjęcia koncepcji mediów mieszanych, a w konsekwencji do zatarcia granic, oddalających poszczególne dyscypliny artystyczne. Tytuł 4,33, to długość utworu, w którym dźwięk, cisza, przypadek i tło, odgrywają znaczącą rolę.

Po omówieniu istotnych elementów i aspektów warsztatów edukacji twórczej, przez R. Czarkowskiego, nastąpiła prezentacja utworu pod tytułem 4,33. Wykonawczynią była studentka drugiego roku Katedry Sztuki i Kultury Plastycznej, pani Małgorzata Tokarska

(osoba nieprzypadkowa w tej roli, ponieważ grająca już wcześniej na gitarze, mająca wykształcenie muzyczne), która zgodnie ze scenariuszem, jako „instrumentalistka” wyszła na scenę, otrzymała stoper, przygotowała gitarę, trzymając ją w ręku, zajęła swoje miejsce i w czytelny sposób uruchomiła stoper, rozpoczynając prezentację utworu. Nie opuszczając zajętego wcześniej miejsca, kończąc prezentację utworu 4,33, pani Małgorzata Tokarska, równie czytelnie zaakcentowała zatrzymanie stopera.

Dominantą u Cage’a jest to, czego nie ma, czyli dźwięk instrumentów, a reszta jest kontekstem rzeczy. Tak więc 4,33 składa się z idei podkreślonej otoczeniem. To tak, jakby wartością główną dla obrazu była jego rama lub pass-partout.

Zanim widzowie, odbiorcy powyższego utworu zostali uruchomieni do działania, prowadzący warsztaty wypowiedział sugestię, jak odnieść się do rysunku, który każdy z uczestników miał niebawem wykonać jako wariancję na temat 4,33 – w takim też czasie ów powstający rysunek, miał być próbą plastycznej transpozycji utworu Cage’a, a jednocześnie przybliżeniem wartości przypadku i umiejętności zorganizowania go w logiczną całość. Utwór Cage’a wydarza się poprzez dźwięki otoczenia. Niewątpliwie wspólnym mianownikiem dla muzycznego i plastycznego wymiaru tegoż warsztatu, był czas 4,33 minuty.

Następnie, „instrumentalistka” wykonała utwór 4,33 po raz drugi, lecz tym razem z bardziej świadomym udziałem odbiorców. Później, po zakończeniu utworu, każdy z uczestników otrzymał ołówek oraz kartkę papieru po to, by w czasie 4,33 minuty móc dokonać dowolnego zapisu (rysunek, słowa, zdania, znaki, nic, etc.) zainspirowanym wysłuchaniem i zobaczeniem powyż-

szego utworu. Każdy też, jako wykonawca swego unikalnego dzieła, otrzymał i założył gumowe rękawiczki, dla podkreślenia wyjątkowości chwili procesu tworzenia. Po narysowaniu, uczestnicy warsztatów podzielili (rozdarli) kartkę, swoją „wypowiedź” na cztery części. W ten sposób, każdy z uczestników warsztatów, w ściśle określonym, krótkim czasie, zbudował rysunek, który podzielony na cztery fragmenty, przyczynił się w dalszej kolejności do zbudowania rysunku grupowego – jako całości stworzonej z indywidualnych części. Tak oto, w miejscu uprzednio zaznaczonym na ścianie, powstał rysunek zbiorowy rządzoney przypadkiem, grupowym porozumieniem, nawiązując tym samym do trwania wykonania utworu pod tytułem 4,33.

Dominantą u Cage’a jest to, czego nie ma, czyli dźwięk instrumentów, a reszta jest kontekstem rzeczy. Podążając dalej tym tropem, oddaję się przez chwilę myśli Zbigniewa Herberta, który powiada w wierszu p.t. *Studium przedmiotu*, że „najpiękniejszy jest przedmiot, którego nie ma”. Jest w tym zapewne jakaś tajemnica, ale i przecucie tego, że coś odsyła mnie poza język. Bo jeśli chcesz żyć, słowa muszą umrzeć. Niekiedy musisz zrozumieć, że życie bywa muzyką, którą tworzą bardziej uczucia i instynkty, niż reguły. Czyżby nieobecność, zwiastun tego, co potencjalne, co nieodgadnione i niewypowiadalne, czyżby owa nieobecność była racją sprawczą dla kontekstów sztuki?

Uczestnicząc w warsztatach edukacji twórczej, autorstwa ad. Radosława Czarkowskiego, przeprowadzonych w Filharmonii Zielonogórskiej, jestem w samym środku powyższego pytania.

Jarosław Dziecielewski
Zielona, Góra 20 kwietnia 2006r.

Lata 2002-05 przyniosły wzrost aktywności Instytutu w organizowaniu konferencji naukowych.

W maju 2003 r. w Gronowie k. Łagowa odbyła się międzynarodowa konferencja **27th IFAC/IFIP/IEEE Workshop on Real-Time Programming, W RTP'03**. Powierzenie Instytutowi organizacji konferencji o tak wysokiej randze i długoletniej tradycji, stanowiło szczególne wyróżnienie dla zielonogórskiego środowiska informatycznego. Wzięło w niej udział ponad czterdziestu naukowców z dwunastu krajów. Warto podkreślić, że materiały pokonferencyjne pt. *Real-time programming 2003 (W RTP 2003)* zostały wydane przez Oxford Elsevier.

W czerwcu 2004 r. na Zamku Czocha zorganizowano konferencję naukową **„Informatyka – sztuka czy rzemiosło”** oraz warsztaty szkoleniowe Instytutu Informatyki i Elektroniki (KNWS). Impreza łączyła prezentację wyników badań naukowych (zaawansowane metody analizy i syntezy mikrosystemów cyfrowych; języki, algorytmy i technologie informatyczne; urządzenia elektroniczne oraz systemy mikroprocesorowe) z doskonaleniem warsztatu nauczyciela akademickiego w zakresie pracy głosem oraz komunikacji interpersonalnej i pracy zespołowej. **Druga edycja** tej konferencji odbyła się w czerwcu 2005 r. w Złotnikach Lubańskich. Jej poprzednią formułę wzbogaciła debata nt. **„Jakość kształcenia a oczekiwania pracodawców z branży IT”**. Wzięli w niej udział przedstawiciele firm: 4system Polska, ADB Polska, CONVERSE, Infar, Lumel SA, Max Elektronik SA, Microsoft Polska, Power Media Wrocław, PTH „Rector”, XLogics Polska oraz eksperci i nauczyciele akademicy bezpośrednio zaangażowani w proces kształcenia.

We wrześniu 2004 r. w Dychowie odbyła się międzynarodowa konferencja **2nd International Workshop on Discrete-Event System Design**. Wyniki swoich badań przedstawili naukowcy z kilkunastu krajów, w tym tak odległych jak Chiny, Japonia i Brazylia. Zaprezentowano ponad trzydzieści referatów z dziedziny najnowszej technologii półprzewodnikowej, systemów komputerowego projektowania złożonych układów cyfrowych i mikroprocesorowych, cyfrowego przetwarzania danych oraz cykl wykładów zaproszonych. Jedną z sesji naukowych przeprowadzono w formie wideokonferencji.

Ponadto **współorganizowano** kilka konferencji naukowych, w tym **28th IFAC/IFIP Workshop on Real-Time Programming, W RTP'04**, *The Fifth International Conference „Computer-Aided Design of Discrete Devices – CAD DD'2004* oraz corocznie *Międzynarodowe Warsztaty Doktoranckie (MWD) i Reprogramowalne Układy Cyfrowe (RUC)*.

W kwietniu 2002 r. Prezydent RP nadał **tytuł profesora** dr. hab. inż. **Marianowi Adamskiemu** (od 2003 r. na stanowisku profesora zwyczajnego). We wrześniu 2002 r. zastępcą dyrektora instytutu został dr Zbigniew Skowroński, od kwietnia 2004 r. jest również prodziekanem ds. jakości kształcenia na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji.

Stopnie naukowe doktora uzyskali: Grzegorz Andrzejewski, Piotr Mróz, Agnieszka Węgrzyn, Janusz Jabłoński, Grzegorz Łabiak, Anna Pławiak-Mowna. Dr

Grzegorz Łabiak został **wyróżniony nagrodą Ministra Edukacji Narodowej (2005)** za pracę doktorską pt. „Wykorzystanie hierarchicznego modelu współbieżnego automatu w projektowaniu sterowników cyfrowych” (promotor prof. Marian Adamski). W 2005 r. Anna Pławiak-Mowna została **laureatką konkursu** Polskiego Towarzystwa Zastosowań Elektromagnetyzmu na najlepszą pracę doktorską w dziedzinie zastosowań elektromagnetyzmu („Interferencje elektromagnetyczne w kardiostymulatorach”, promotor prof. Andrzej Krawczyk).

W latach 2001-05 realizowano **projekt 5. Programu Ramowego Unii Europejskiej REASON** (nr kontraktu IST-2000-30153) pt. „Research and Training Action for System on Chip Design” (kierownicy zespołu: prof. Marian Adamski, dr Marek Węgrzyn). Prowadzono również prace badawcze w ramach projektów finansowanych ze środków Komitetu Badań Naukowych:

- Modelowanie i realizacja skalownego arytmetru resztowego z wykorzystaniem języka VHDL, oraz struktur programowalnych FPGA (mgr inż. Janusz Jabłoński);
- Programowy model interpretowanej sieci Petriego dla potrzeb projektowania mikrosystemów cyfrowych (prof. dr hab. inż. Marian Adamski);
- Symboliczna analiza układów sterowania binarnego z wykorzystaniem wybranych metod analizy sieci Petriego (prof. dr hab. inż. Marian Adamski);
- Modele formalne w zintegrowanym projektowaniu systemów sprzętowo-programowych (prof. dr hab. inż. Marian Adamski);
- Rozproszony system sterowania bezpiecznego z wykorzystaniem baz danych oraz dynamicznie rekonfigurowalnych układów sterowania elementami wykonawczymi (dr inż. Marek Węgrzyn);
- Interferencje elektromagnetyczne w kardiostymulatorach (kierownik: prof. dr hab. inż. Andrzej Krawczyk Instytut Elektrotechniki, główny wykonawca: mgr inż. Anna Pławiak-Mowna).

Opublikowano 345 prac naukowych, w tym: 3 książki, 2 podręczniki, kilkadziesiąt rozdziałów w monografiach oraz artykułów w czasopiśmie naukowych. Osiągnięcia naukowe pracowników Instytutu były wielokrotnie **wyróżniane nagrodami Rektora** Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Na liście zagranicznych partnerów Instytutu pojawiły się kolejne ośrodki akademickie: Universidade Estadual Paulista „Julio de Mesquita Filho” (UNESP) w Brazylii, Narodowa Politechnika Doniecka, Charkowski Narodowy Uniwersytet Radioelektroniki. Wcześniejsze kontakty poszerzyły się o współpracę w ramach programu Sokrates /Erasmus, co umożliwiło kilku studentom specjalności prowadzonych przez Instytut, naukę i realizację prac dyplomowych w Niemczech oraz w Hiszpanii.

Pracownicy Instytutu angażowali się w uczelniane akcje „Dni otwarte” oraz prowadzili wykłady i pokazy w kolejnych edycjach „Dni Nauki”. W trosce o podnoszenie jakości kształcenia (od grudnia 2003 r.) w Instytucie organizowane są **zajęcia szkoleniowe dla nauczycieli akademickich**.

Trudno zebrać na jednej karcie kilka lat historii. Zabrakło tu wielu dat i faktów równie ważnych, jak te wymienione. Najważniejsze, aby pamiętać, że to przede wszystkim ludzie - byli i obecni Pracownicy - swoją wiedzą, talentem i zaangażowaniem stworzyli 15 lat historii Instytutu Informatyki i Elektroniki

Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości na Uniwersytecie Zielonogórskim

Na Uniwersytecie Zielonogórskim decyzją senatu został powołany Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości (AIP). Powołana została również Rada Nadzorująca AIP złożona z: dwóch przedstawicieli Uniwersytetu, dwóch przedstawicieli miasta Zielona Góra i jednego przedstawiciela Organizacji Pracodawców Ziemi Lubuskiej.

Głównym celem działalności inkubatora jest pomoc studentom i absolwentom wyższych uczelni, mających pomysł na własny biznes, w założeniu i prowadzeniu własnej firmy. Choć inkubator jest głównie adresowany do studentów i absolwentów, to z pomocy mogą skorzystać również pracownicy naukowcy mający pomysł na uzupełnienie swojej działalności naukowej przez założenie własnej firmy.

Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości na Uniwersytecie Zielonogórskim znajduje się na terenie Campusu A w budynku A2. Obecnie trwa tam remont i adaptacja pomieszczeń na potrzeby inkubatora. Planowany termin zakończenia prac to koniec lipca br.

Do dyspozycji firm działających pod patronatem inkubatora, będą nowoczesne pomieszczenia biurowe o powierzchni 16 m² i 32 m². W uzasadnionych przypadkach firma będzie mogła zajmować moduł złożony z dwóch pokoi (16 m² i 32 m²). Pokoje, będą wyposażone: w podstawowe meble biurowe łącznie telekomunikacyjne (sieć telefoniczna i komputerowa).

W inkubatorze będzie dział również wspólny sekretariat, ekspedycja i odbieranie poczty, dostęp do faksu, komputera, drukarki i innych podstawowych urządzeń biurowych.

Do dyspozycji firm będą również sale konferencyjne o powierzchni 37 m² i 65 m² wyposażone w sprzęt audiowizualny.

Działalność firm będzie również wspomagana przez nieodpłatne doradztwo prawne i księgowe. Będzie również możliwe korzystanie z systemu szkoleń dla osób prowadzących firmy w inkubatorze oraz organizacja spotkań biznesowych i pomoc w poszukiwaniu partnerów gospodarczych.

Od 19.05.06, rozpoczęto przyjmowanie wniosków od osób zainteresowanych działalnością biznesową w ramach AIP. Uczestnikami konkursu mogą być

- osoby fizyczne, które są studentami, lub absolwentami uczelni wyższych - zameldowane w mieście Zielona Góra,
- przedsiębiorcy – mające siedzibę w mieście Zielona Góra.

Działalność AIP będzie wspomagana finansowo przez miasto Zielona Góra.

Regulamin konkursu i wzór wniosku można znaleźć na stronie internetowej AIP www.aip.uz.zgora.pl. Wnioski będą oceniane przez komisję złożoną z Rady Nadzorującej AIP oraz dyrektora AIP. Szczególnie

premiowane będą projekty innowacyjne.

Pomoc w zakresie otwierania własnej firmy można uzyskać w punkcie konsultacyjnym Organizacji Pracodawców Ziemi Lubuskiej, w którym są prowadzone bezpłatne usługi doradcze. Szczegóły można znaleźć na stronie OPZL www.opzl.pl.

Harmonogram postępowania kwalifikacyjnego do Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości na Uniwersytecie Zielonogórskim

Lp.	Temat	Data
1.	Opracowanie regulaminu rekrutacji	19.05
2.	Akcja informacyjna	19.05 – 30.06
3.	Przyjmowanie wniosków	19.05 – 30.06
4.	Ocena wniosków	1.07 – 14.07
5.	Ogłoszenie wyników postępowania kwalifikacyjnego	15.07 – 17.07
6.	Podpisywanie umów	od 01.09.06
7.	Rozpoczęcie działalności	1.10.06

Dodatkowe informacje można uzyskać od:

- dr inż. Krzysztof Sozański, tel.: 068 32 82 567, e-mail: K.Sozanski@iee.uz.zgora.pl
- inż. Katarzyna Łasińska, tel.: 068 32 82 662, e-mail: K.Lasinska@adm.uz.zgora.pl

Idea inkubatorów przedsiębiorczości doskonalone się sprawdziła w Europie Zachodniej i w USA. Należy mieć nadzieję, że sprawdzi się również w Zielonej Górze.

Krzysztof Sozański

Zadanie jest realizowane przez Uniwersytet Zielonogórski oraz przy finansowym wsparciu Unii Europejskiej oraz Miasta Zielona Góra.

wiadomości wydziałowe

wydział:
artystycznyInstytut Sztuk Pięknych

31 GALERIA grafiki Biblioteki Sztuki

Marek Goździewski

PEJZAŻE ENTROPICZNE ANDRZEJA PEPŁOŃSKIEGO /*

Wielu z nas nie widziało nigdy pewnych miejsc na Ziemi, pewnych miast czy też dzieł sztuki. Poznać je możemy - czy też je znamy - dzięki ich reprodukcjom. I jest to wiedza, która wcale nie musi być gorsza, bądź mniejsza od tej, jaką posiadlibyśmy, gdybyśmy bezpośrednio doświadczali i poznawali np. górę Kilimandżaro albo życie w jakiejś afrykańskiej wiosce. Może nawet okazać się, że odczucie ich oddalenia i niedostępności wywoła w nas poprzez samą nieobecność właśnie pewne poczucie wzniosłości.

Owo zjawisko nieobecności przedmiotu, jego zaniżania - dokładniej:

entropii - wydaje się być jednym z podstawowych tematów twórczości Andrzeja Pepłońskiego. Przy drogach, na murach i parkanach, na dworcach, w barach, w biurach podróży natrafiamy często na przedstawienia odległych pejzaży, nieznanych roślin i twarzy obcych ludzi. Odczuwać możemy w nich -nawet jeśli są nowe i świeże - brak życia, pustkę, nudę. Ale to właśnie one mogą się stać tym, co zainspiruje artystę. Mogą się okazać tym, co wymaga i oczekuje od artysty reakcji. Nawet w hałaśliwej i zatłoczonej przestrzeni rozproszonego i rozbieganego miasta, nie tylko w przestrzeni prywatnej, może dojść do lekkiego, prawie niezauważalnego wstrząsu w naszej świadomości, wstrząsu, który wyzwoli przeczucie czegoś odległego, być może nawet nieskończenie odległego, bo nieosiągalnego.

Zarówno pierwsze jak i drugie doznanie, wydaje mi się, stwarza możliwość - nie wypowiedaną wprost i otwarcie - tworzenia dzieła sztuki. To, co warte pod-

kreślenia według Pepłońskiego i co przejawiało się na wystawie jego prac**, to rodzaj zgody na niezdolność w takiej sytuacji do otrzymania wizji czy też projektu sensu całości. Logika reprodukcji, umieszczanej w jakiegokolwiek przestrzeni, zmierza bowiem do zredukowania swojego przedmiotu — czy to będzie obiekt czy czynność - do czegoś wymienialnego na coś innego (w najlepszym razie otrzymamy różne wersje barwne tego samego motywu ikonograficznego).

Okazuje się także, że może ona zniszczyć samą siebie. W konsekwencji dojść może do implozji reprodukcji i jej rozbitcia przez sieć połączeń telewizyjnych, komputerowych i radiowych. Wtedy też nieoczekiwanie wkraczamy do przestrzeni, gdzie pejzaże są porozbijane i rozproszone, gdzie miejsca są od siebie odgradzone i oddzielone i gdzie czynności w żaden sposób nie łączą się ze sobą. W tej przestrzeni „zwykłe ułożenie obok siebie zastępuje syntaksę” i „wszystko może łączyć się ze wszystkim”, jak portret Dustina Hoffmana z papugą. Entropia dotyczy nie tylko reprodukcji, lecz i świadomości - i nie tylko wizualnej - człowieka. Postępujące rozproszenie i oddalenie wzbudzić może ponownie poczucie oddalenia od czegoś ważnego i istotnego.

Możliwość entropii świadomości prawdopodobnie silnie oddziaływała na Pepłońskiego. Oko Opatrzności rozpadło się na potencjalnie nieskończenie wiele swoich powtórzeń i jako takie przestało grać rolę punktu odniesienia dla świadomości. Stało się swobodnym, entropicznym pejzażem, serią horyzontów powtórzoną w serii wodospadów, tak bardzo do siebie podobnych, że jakkolwiek ruch, wydawać by się mogło, przestaje mieć sens. Po przekroczeniu horyzontu okazuje się, że leży on jeszcze dalej i musi być ponownie przekroczony. Mapy nie na wiele w tej sytuacji mogą się przydać, oferują bowiem jedynie siatkę linii, znaków i napisów, na którą moż-

FOT. MAREK LALKO

ANDRZEJ PEPŁOŃSKI. FLORIDA, FUJI, SAMOA, 1991. SZABLON

ANDRZEJ PEPLŃSKI. ABSOLWENT 1. 1991. SZABLON.

wtórzeń jednego przedstawienia), lecz także kilka nie związanych ze sobą (Hoffman i papuga).

Motyw horyzontu i drogi po horyzont kulminuje w przedstawieniu zachodzącego słońca (faktycznie przedstawionych jest kilka słońc) i wykonanym czerwoną farbą pionowo na ścianie napisie „IDO”, będącym linearną abstrakcją obrazu. Linia, abstrakcja horyzontu, staje się też abstrakcją powierzchni lustra albo wody. W ten sposób Peplński odnajduje wyjście z entropicznego pejzażu. Odbicie przedstawienia w jego abstrakcji (rysunki-collage chat i ich wypełnione jasnoniebieskim kolorem formy geometryczne, odbijające je

na nałożyć widziany horyzont. Nanosząc jednak horyzont-pejzaż na mapę dokonuje się pewnego przemieszczenia i zniekształcenia, którego autor jest świadomy - dokonuje się bowiem przemieszczenie już nie rzeczywistego horyzontu, ale jego przedstawienia na inne jego przedstawienie (rozbite przedstawienie pejzażu). Zachodzące na siebie przedstawienia horyzontów powtórzone zostają w zachodzących na siebie pasmach różnych stacji radiowych. Samo zniekształcenie natomiast oddane zostaje w zestawionych obok siebie siatkach podzielonego na mniejsze pola liniami równoległymi do jego boków kwadratu i kwadratu „rozciągniętego” po przekątnej. Wydaje się, że linie wprowadzają tutaj pewien chwilowy porządek i tworzą coś, co można określić jako powierzchnię „kasetonową”, która obejmować może nie tylko jeden temat (po-

względem linii), chociaż będące kolejną formą przedstawienia, pozwala mu na uspokojenie i wygaszenie niepokoju i rozproszenia świadomości. Przybliża się bowiem do przedstawień nieobecności, które same z kolei stają się przedstawieniami obecności czegoś, co odległe i nieosiągalne, czego przeczcucie ciągle się budzi i przejawia, a co z kolei redefiniuje pierwotne przedstawienia obecności jako przedstawienia nieobecności w nieustającej dialektycznej grze dokonującej się na drodze przemian (i do).

/* Tekst ten ukazał się w „Obiegu” -1992

/** Wystawa indywidualna „Linie” – Centrum Sztuki społecznej Zamek Ujazdowski – Warszawa 24.01-01.03 1992

FOT. MAREK LALKO. GALERIA GRAFIKI BIBLIOTEKI SZTUKI

....Katedra Sztuki i Kultury i Plastycznej

1 kwietnia 2006 r. w Hotelu Europejskim w Warszawie odbyła się uroczysta gala V edycji konkursu „Obraz Roku” im. Ewy Światalskiej. Międzynarodowe jury przyznało Grand Prix w wysokości 100.000 zł Rafałowi Wilkowi za obraz *Ciągnij prezes (technika mieszana, płótno 20 x 80 cm)*.

RAFAŁ WILK urodził się w 1979 roku w Lubaniu. Ukończył Liceum Plastyczne w Jeleniej Górze (1998). W 2005 roku obronił dyplom z malarstwa w pracowni prof. Ryszarda Woźniaka na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego.

RAFAŁ WILK – spojrzenie poza kadr

Tajniki klasycznego warsztatu malarskiego Rafał Wilk poznał w stopniu dobrym i bardzo dobrym. Jego malarskie doświadczenie koncentruje się na świadomej i w pełni celowej integracji rozpoznanych środków plastycznych. Umiejętnie posługuje się farbą a rysunkowe i czysto malarskie elementy wypowiedzi utrzymuje w dynamicznej równowadze. Komponuje inteligentnie i sprawnie. Dla swych prac wybiera materię oszczędną, bez faktury bo taka najlepiej wspiera jego wnikliwe chociaż chłodne spojrzenie z dystansu. Rafał Wilk obserwuje rzeczywistość z przymrużeniem oka. Do malarstwa inspirowa go fotografia oraz film, często realizowane osobiście. Obrazy wyglądają jak kadry z filmu, odwołują się do sąsiednich scen, których jednak nie widzimy. Ten sposób podejścia do obrazu ma u oglądającego wywołać doświadczenie ruchu. W granicy kadru ruch ten, powstrzymany malarską iluzją, pozostaje potencjalny jednak wyraźnie zapowiada zdarzenia rozgrywające się poza nim. W ten sposób Rafał Wilk wyprowadza nasze spojrzenie poza obraz rozumiany tradycyjnie i poszerza jego bogate w znaczenia terytorium.

W obrazie nagrodzonym w konkursie OBRAZ ROKU 2005 dyscyplina percepcji wykreowana przez Rafała Wilka jest modelowo prosta i trafna. Jesteśmy skłonieni do oglądania tej oszczędnej pracy po linii, która jest trójwymiarowym obiektem dołączonym do płótna. W powierzchni obrazu jest otwór ujawniający i burzący jednocześnie jego dwuwymiarową, umowną naturę. Iluzyjnie malowani „fachowcy” patrzący w dziurę w ziemi, wydają się poszukiwać odpowiedzi na nurtujące ich pytania poza sytuacją, w której tkwią.

My, oglądający-podglądający obraz, jesteśmy wobec tej sytuacji „na zewnątrz”, czujemy się komfortowo widząc bezradność bohaterów tej pracy. Czerpiemy przyjemność z poczucia posiadania większej władzy niż oni i cieszymy się wytworzonym tu dystansem... dopóki nie rozpoznamy w nich siebie.

Ryszard Woźniak
profesor UZ, Katedra Sztuki i Kultury Plastycznej

Wystawa malarstwa

Magdy Gryski

oraz studentów

Pracowni Malarstwa Katedry Sztuki

W Salonie Wystaw Artystycznych Żarskiego Domu Kultury w dniach 18.03-01.04.06 miała miejsce wystawa malarstwa Magdy Gryski oraz prowadzonych przez nią studentów: Karoliny Anuszkiewicz, Małgorzaty Gołuckiej, Doroty Jabłońskiej, Agnieszki Kowalskiej, Grzegorza Ogórka.

Przestrzeń sali głównej wypełniły wielkoformatowe błękity obrazów z cyklu „Baseny” M. Gryski. Prace te można było odczuć metafizycznie i fizycznie. Po pierwsze dlatego, że za ich pośrednictwem doświadczano idealnego styku rzeczywistości z abstrakcją. Każdy „Basen” składa się z sześciu części, które osobno działają jak abstrakcja geometryczna właśnie. Złożone stanowią specyficzną rzeczywistość pustego basenu. „Baseny” to opowieść o przestrzeni wyjętej z kontekstu. Odłączonej. Wartością tej przestrzeni stają się perspektywa i kolor, bo przecież nie jej przeznaczenie.

Po drugie dlatego, że na ogrom błękitu pustych basenów reaguje nasze ciało wrażeniem chłodu. Mottem wystawy są słowa Piotra Potworowskiego „Chodzi o to, ażeby dojść z malarstwem swoim do ścian, nic więcej. Do ściany świata. Samo to, co się maluje, nie ma prawie znaczenia, a oto tylko chodzi, żeby jak najdalej to malarstwo zanieść. Płótno musi być umieszczone jak najdalej, na samym horyzoncie, na krańcu pojmowania.” Na kraniec pojmowania właśnie musimy się udać, by pokusić się o ujęcie obrazów M. Gryski.

Drugą część wystawy stanowiły obrazy młodych twórców zmagających się z materią malarstwa. Studenci prowadzeni przez M. Grykę zaprezentowali obrazy przedstawiające martwe natury z pracowni i prace będące swoistym komentarzem rzeczywistości. Na uwagę zasługuje fakt, iż każdy z twórców mówi swoim językiem plastycznym. Znaczące również są próby uchwycenia rzeczywistości, jej interpretacji. I tak dobrze przebywać w kolorowym, poukładanym na pierwszy rzut oka świecie Grzegorza Ogórka (laureata „Salonu jesiennego” - plastycznego konkursu odbywającego się w Żarach) gdzie pośród wielu przedmiotów, jak się wydaje, w opozycji do nich odnajdujemy akt. Akt-przedmiot, czy afirmacja uwolnienia się od bycia jak przedmiot? częścią mar-

OTWARCIE WYSTAWY STUDENTÓW PRACOWNI MALARSTWA KATEDRY SZTUKI UZ W SALONIE WYSTAW ARTYSTYCZNYCH, ŻARACH

twojej natury? Karolina Anuszkiewicz dotyka problemu uprzedmiotawiających, sprowadzonych do płciowości relacji damsko-męskich. Agnieszka Kowalska pozwala nam na poczucie się jak dziecko otulone (osaczone?) ogromnymi Misiami. Dorota Jabłońska i Małgorzata Gołucka proponują spojrzenie na ciekawe ujęcie martwych natur.

Wystawa ta należy do bardzo interesujących konfrontacji mistrz - uczniowie. Daje możliwość wglądu w pracę i metody nauczania przyszłych artystów. Jest propozycją wyraźnie rysujących się postaw twórczych, kształtującego się widzenia świata. Poza tym wystawa ta jest przede wszystkim przeżyciem estetycznym tu szczególnie wyrazy uznania dla twórczości M. Gryski.

Nowe Habilitacje dr hab. inż. Andrzej Janczak

W dniu 27 marca Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów Naukowych zatwierdziła uchwałę Rady Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji z dnia 22 listopada 2005 r. o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie elektrotechniki – modelowania procesów – dr inż. Andrzejowi Janczakowi.

Andrzej Janczak urodził się w 1951 roku w Kole. Jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Zielonej Górze, na którym uzyskał dyplom inżyniera elektryka w roku 1972. Cztery lata później ukończył studia magisterskie w dyscyplinie Elektronika na Wydziale Elektroniki Politechniki Gdańskiej. Stopień naukowy doktora nauk technicznych uzyskał w roku 1986 na Wydziale Automatyki, Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej. Aktualnie jest adiunktem na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz pełni funkcję kierownika Laboratorium Komputerowych Systemów Sterowania i Techniki Optymalizacji w Instytucie Sterowania i Systemów Informatycznych.

Dr hab. inż. Andrzej Janczak jest autorem lub współautorem 10 artykułów w czasopismach naukowych, 39 artykułów konferencyjnych, 2 monografii, 4 rozdziałów w książkach i 2 skryptów. Uczestniczył jako członek zespołu badawczego w wielu projektach badawczych zarówno krajowych jak i międzynarodowych, między innymi w dwóch grantach Unii Europejskiej – INCO-COPERNICUS (Integration of Quantitative and Qualitative Fault Diagnosis Methods within the Framework of Industrial Application) i DAMADICS (Development and Application of Methods for Actuator Diagnosis in Industrial Control Systems).

Rozprawa habilitacyjna dr. hab. inż. Andrzeja Janczaka pt. *Identification of Nonlinear Systems Using Neural Networks and Polynomial Models. A Block-Oriented Approach* została opublikowana w roku 2005 przez wydawnictwo Springer-Verlag w serii Lecture Notes in Control and Information Sciences. Problematyka badawcza poruszana w rozprawie dotyczy głównie identyfika-

cji systemów Wienera i Hammersteina, tj. dwóch podstawowych struktur blokowo-zorientowanych, złożonych z kaskadowo-połączonych liniowych systemów dynamicznych i nieliniowych elementów statycznych. Do modelowania charakterystyk elementów nieliniowych stosowane są modele neuronowe oraz modele wielomianowe, a liniowe systemy dynamiczne są reprezentowane za pomocą modeli transmitancyjnych. W przypadku modeli neuronowych zakłada się, że informacja wstępna o charakterystykach statycznych systemów jest niewielka i ma wyłącznie charakter jakościowy. Przedmiotem badań autora są gradientowe algorytmy uczenia modeli neuronowych systemów Wienera i Hammersteina i metody regresyjne w zastosowaniach do identyfikacji systemów Wienera. W tym ostatnim przypadku zakłada się znajomość charakterystyk wielomianowych z dokładnością do parametrów. Wyniki badań przedstawione w rozprawie obejmują analizę teoretyczną algorytmów uczenia wraz z licznymi przykładami numerycznymi. Ponadto, przedmiotem rozważań są praktyczne zastosowania modeli Wienera i Hammersteina do przybliżonego opisu rzeczywistych procesów i detekcji uszkodzeń, w tym także do modelowania cukrowniczego aparatu wyparnego i silnika prądu stałego.

Andrzej Obuchowicz

wydział elektrotechniki, informatyki i telekomunikacji

Dni Otwartych Drzwi w Instytucie Sterowania i Systemów Informatycznych

Dziewiątego oraz dziesiątego kwietnia miały miejsce „Dni Otwartych Drzwi” na Uniwersytecie Zielonogórskim. Pierwszego dnia, w niedzielę odbyły się prezentacje w całości poświęcone wydziałowi oraz uczelni. Piękna pogoda spowodowała, iż w niedzielę, podczas wiosennych przedświątecznych spacerów, spora grupa osób postanowiła odwiedzić Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji.

Jednak poniedziałek był dniem skierowanym dla uczniów najstarszych klas liceów i techników, czyli uczniów którzy już niedługo będą wybierać uczelnię na której będą chcieli kontynuować naukę. Dlatego, w poniedziałek pracownicy ISSI pełnili dyżury w trzech laboratoriach, gdzie prezentowane były przedmioty jakie są prowadzone dla studentów informatyki. Wśród tych przedmiotów znalazły się: sieci komputerowe i bezprzewodowa transmisja danych, grafika komputerowa oraz komputerowe systemy sterowania i wizualizacji procesów.

Wśród odwiedzających sporym powodzeniem cieszyło się laboratorium poświęcone grafice komputerowej. Przyszli studenci mogli zobaczyć, iż oprócz nowoczesnej grafiki komputerowej będą mogli zaznać się podstawowymi technikami montażu filmów. Dziś w dobie łatwej dostępności kamer oraz komputerów, znajomość podstawowych technik montażu może się przydać każdemu, ponieważ proces tworzenia filmów nie jest zarezerwowany wyłącznie dla profesjonalistów tworzących kinowe superprodukcje.

Przyszli studenci, interesowali się także technikami łączności bezprzewodowej. W ramach prezentacji przedmiotu *Bezprzewodowa transmisja danych* przedstawiono metody tworzenia oprogramowania dla najnowszych telefonów komórkowych.

Ponadto odwiedzający nas uczniowie mogli zaznać się z podstawowymi wiadomościami dotyczącymi komputerowych systemów sterowania. W wielu sytuacjach z życia codziennego systemy te są pomocne przy sterowaniu procesami produkcyjnymi, czy choćby światłami na skrzyżowaniu drogowym.

Marek Sawerwain

Seminaria naukowe w semestrze letnim

Prowadzący: prof. Marian Adamski

Miejsce i czas seminarium: sala konferencyjna Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, godzina 9.15.

Instytut Informatyki i Elektroniki

- 05.04.2006** - Metody weryfikacji i syntezy współbieżnych sterowników cyfrowych z wykorzystaniem hierarchicznych sieci Petriego oraz diagramów decyzyjnych – mgr inż. Piotr Miczułski (Zakład Inżynierii Komputerowej).
- 12.04.2006** - Automatyczna dekompozycja specyfikacji behawioralnej mikrosystemu cyfrowego dla potrzeb zintegrowanego projektowania sprzętu i oprogramowania – mgr inż. Andrzej Stasiak (Zakład Inżynierii Komputerowej).
- 10.05.2006** - Falkowa kompresja sekwencji wizyjnych z małym opóźnieniem kodowania – mgr inż. Andrzej Popławski (Zakład Technik Informatycznych).

24.05.2006 - Koncepcja, metoda programowania oraz optymalizacja struktury matrycowej rekonfigurowalnego sterownika logicznego – mgr inż. Piotr Bubacz (Zakład Inżynierii Komputerowej).

07.06.2006 - Modelowanie modularnego sterownika logicznego w języku opisu sprzętu Verilog – mgr inż. Radosław Gąsiorek (Studia Doktoranckie na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji).

Instytut Inżynierii Elektrycznej

Zaawansowane metody analizy układów energoelektronicznych

Prowadzący: Prof. dr hab. inż. Igor Korotyeyev, dr hab. inż. Zbigniew Fedyczak, prof. UZ

Miejsce i czas seminarium: sala 413 budynek A9, godzina 11.00

- 22.03.2006** - Wpływ algorytmu sterowania na właściwości zmodyfikowanej kaskady wielopozomowego falownika napięcia – mgr inż. Emil Kot
- 12.04.2006** - Równoległy stabilizator napięcia przemennego współpracujący z superkondensatorowym zasobnikiem energii – mgr inż. Marcin Jarnut
- 26.04.2006** - Jednofazowy transformator hybrydowy o topologii ze sterownikiem matrycowym – mgr inż. Jacek Kaniewski
- 10.05.2006** - Przegląd algorytmów sterowania przekształtników matrycowych – mgr inż. Paweł Szcześniak
- 24.05.2006** - Właściwości dynamiczne międzysystemowych sterowników przesyłu energii – mgr inż. Przemysław Smereczyński
- 07.06.2006** - Zaburzenia przewodzone w czterokwadrantowych napędach asynchronicznych z falownikami napięcia – dr inż. Robert Smoleński
- 28.06.2006** - Analiza pracy zmodyfikowanej topologii wielopozomowego, trójfazowego falownika napięcia – mgr inż. Emil Kot

wydział humanistyczny:Filologia Germańska

42 Kongres Instytutu Języka Niemieckiego w Mannheim „Korpusy językowe” (Mannheim, 14–16. 03.2006)

W dniach 14–16.03.2006 r. odbył się w Mannheim już po raz czterdziesty drugi coroczny Kongres Lingwistyki Niemieckiej organizowany przez tamtejszy Instytut Języka Niemieckiego (Institut für deutsche Sprache).

Tematem trwającej trzy dni konferencji było językoznawstwo korpusowe, które jako gałąź lingwistyki zajmuje się badaniem tekstów danego języka za pomocą stworzonego do tego celu oprogramowania komputerowego. Zebrane i analizowane teksty mogą pochodzić zarówno z języka pisanego jak i mówionego. Ważnym aspektem jest więc taki ich dobór, aby mogły stanowić reprezentatywną próbkę języka. Tematyka lingwistyki korpusowej jest ostatnio wszechobecna w dyskusjach fachowych a rola jej stale wzrasta,

gdyż wielkie korpusy stają się coraz to ważniejsze w pracy lingwisty. Zdobywanie, dokumentowanie i archiwizacja danych językowych należą od dawien dawna do najbardziej pracochłonnych, ale niezbędnych czynności związanych z badaniami językoznawczymi. W ostatnim czasie zagadnieniu tworzenia korpusów poświęca się wiele inicjatyw badawczych na całym świecie. Projekty te dotyczą wielu aspektów lingwistyki korpusowej, takich jak np. dotarcie do zagrożonych wymarciem języków, stworzenie teorii danych czy też rozwój analizy korpusu. Tworzenie korpusów i ich analiza uwiadcza z jednej strony rozwój techniczny, który dostarcza odpowiedniego instrumentarium niezbędnego do przeprowadzania badań lingwistycznych, z drugiej strony daje się zauważyć zmianę teoretyczną i metodologiczną zorientowania lingwistyki.

Ponad 400 uczestników z 25 krajów przybyło do Mannheim, aby wziąć udział w 16 wykładach, dotyczących w szczególności teoretycznych i metodycznych kwestii stworzenia i wykorzystania dużych korpusów. Zagadnienia te były przedstawiane z perspektywy różnych gałęzi języ-

DYSKUSJA PANELOWA (OD LEWEJ): PROF. PROF. ANKE LÜDELING (BERLIN), GISELA ZIFONUN (IDS MANNHEIM), NORBERT RICHARD WOLF (WÜRZBURG), CHRISTIAN LEHMANN (ERFURT), ULRICH HASS (ESSEN), CHRISTIAN MAIR (FREIBURG/BREISGAU)

koznawstwa: gramatyki, leksyki/leksykografii oraz pragmatyki/socjolingwistyki. W bezpośrednim związku z tymi dziedzinami referowano również osiągnięcia i tendencje rozwoju korpusu w ujęciu informatyków.

Oprócz wykładów przygotowano prezentację konkretnych inicjatyw lingwistyki korpusowej, pochodzących zarówno z IDS (Mannheim) jak i z innych ośrodków naukowych. Lingwiści i informatycy z IDS dostarczali szczegółowych informacji dotyczących takich programów, jak GRAMMIS (System informacji gramatycznej), elexiko (Słownik elektroniczny), DGD (Bank danych niemieckiego języka mówionego), GAIS (System informacji dotyczący analizy rozmów). Również inne ośrodki badawcze przybliżały istotę, cel i wyniki swych badań. Do nich należały m.in. TIGER-Korpus (Uniwersytet Saarbrücken), TextGrid (Uniwersytet Würzburg), TUSNELDA (Uniwersytet Tübingen), DUDEN-Korpus (Redakcja wydawnictwa DUDEN/Mannheim), MMAX2 (Heidelberg), DWDS-D (Cyfrowy Słownik Języka Niemieckiego – Berlińsko-Brandenburska Akademia Nauk/Berlin).

Uczestnicy podnosili w wielu dyskusjach konieczność propagowania informacji o istniejących korpusach, które stanowią doskonały punkt wyjścia do badań w różnych dziedzinach lingwistyki, poczynając od historycznego ujęcia języka, a kończąc na badaniach z zakresu metodyki języka obcego umożliwiających analizę błędów popełnianych przez cudzoziemców.

dr Jarochna Dąbrowska – Burkhardt

....Filologia Polska

SPÓR I DIALOG

Koło Literaturoznawców na konferencji poświęconej związkowi Zbigniewa Herberta z innymi twórcami

Już po raz trzeci spotkali się w Warszawie miłośnicy i sympatycy twórczości Zbigniewa Herberta. Po raz kolejny zatrzymano się nad jego dorobkiem – tyle tylko, że tym razem w kontekście innych pisarzy i poetów. *Spór i dialog* – tak brzmiało przewodnie hasło seminarium zorganizowanego w ramach Warszawskiego Festiwalu Poezji im. Zbigniewa Herberta. Seminarium, w którym – dodajmy – i

tym razem wzięła udział liczna grupa studentów zrzeszonych w Kole Literaturoznawców, działającym przy Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Twórczość Herberta, tak zresztą jak każdego wybitnego poety, nie bierze się znikąd. Osadzona jest w bogatej tradycji literackiej i filozoficznej, uwikłana w związki z innymi autorami. Wpływy, analogie, paralele – tych właśnie poszukiwali uczestnicy konferencji, przyglądając się dialogowi Herberta z pisarzami polskimi (Norwidem, Szymborską, Grochowiakiem, Krynickim, Miłoszem, Pasierbem, Różewiczem etc.) oraz obcymi (Celanem, Rilke, Sygłą Plath etc.). Prelegenci, reprezentujący wiele środowisk naukowych, starali się ukazać wielość wspólnych dla Herberta i innych autorów motywów, wątków i tematów. Wskazywano jednocześnie na duży zbiór kryptocytatów zamieszczonych w utworach poety, także na herbertowskie inspiracje u innych autorów. Nie zabrakło także, co wpisane zostało w temat warsztatów (*Spór i dialog*), zwrócenia uwagi na polemiki Herberta z innymi twórcami

Pierwszy dzień konferencji odbywał się w Domu Literatury na Krakowskim Przedmieściu. Tam też wygłoszone zostały referaty rozpoczynające kolejny cykl herbertowskich spotkań. Na początek wysłuchaliśmy trzech wystąpień: prof. dra hab. Przemysława Czaplińskiego z Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, prof. dra hab. Aleksandra Fiuta z Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jako trzecia swoje wystąpienia miała dr Małgorzata Mikołajczak z Uniwersytetu Zielonogórskiego, która mówiła o związkach Herbert – Rilke. Pozostała część konferencji, w której udział wzięli m.in. tak znakomici literaturoznawcy, jak prof. Wojciech Ligeza, prof. Zofia Zarębianka, Prof. Ewa Wiegandt, prof. Stanisław Balbus, prof. Marek Adamiec, dr hab. Dariusz Pawelec, miała miejsce w Domu Pracy Twórczej im. Bolesława Prusa w Oborach. Przy okazji uczestnicy mieli okazję obejrzeć obrazy zgromadzone w dworku z okazji międzynarodowej wystawy pt. *Odbicia przyjaźni bez granic*.

Znakomita wiedza referujących, wielość poruszanych wątków i spora liczba wykładów (ponad dwadzieścia!) sprawiły, że konferencja była bardzo owocna i bardzo interesująca. Wszystkiego nie udało się ani zapamiętać, ani zapisać, pozostaje zatem oczekiwać na ukazanie się po-konferencyjnej publikacji.

Podkreślić warto liczną obecność na warsztatach młodych ludzi z naszego Uniwersytetu. I tym razem członkowie zielonogórskiego Koła Literaturoznawców mogli spotkać się i porozmawiać z profesorami oraz studentami z innych ośrodków akademickich. Czas spędzony w Oborach był więc okresem owocnym nie tylko intelektualnie - można było pogłębić wcześniejsze znajomości i zawrzeć nowe, m.in. z członkami podobnych kół studenckich działających w innych uczelniach.

Jak co roku, impreza odbyć się mogła dzięki inicjatywie Józefa Marii Ruszara – dyrektora Festiwalu Poezji im. Zbigniewa Herberta. Honorowym gościem spotkania była – podobnie jak wcześniej – żona zmarłego poety – Katarzyna Herbertowa, która objęła nad Festiwalem patronat honorowy. Bardzo ciekawe, nader cenne były jej uwagi i wspomnienia dotyczące poety.

Warto dodać, że choć oborskie warsztaty w sposób szczególny poświęcone zostały osobie Zbigniewa Herberta, to jednak na jeden z wieczorów organizatorzy zaprosili innego poetę - Krzysztofa Karaska, który zaprezentował wiersze ze swego nowowydanego tomiku poetyckiego. Co warto podkreślić, jest to poeta, który Zbigniewa Herberta znał osobiście – był jego uczniem, wielokrotnie się spotykali. O tej znajomości Karasek opowiadał uczestnikom spotkania.

I te warsztaty minęły bardzo szybko. To jednak nie koniec podobnych spotkań. Następne zaplanowano już na jesień tego roku, a wcześniej – na przełomie kwietnia i maja – odbędzie się wyjazd studyjny do Holandii śladem muzeów i wystaw prezentujących malarstwo Rembrandta – malarstwo, które niegdyś zainspirowało Herberta do stworzenia szkiców i napisania esejów. A dodajmy, że w przyszłych latach planowane są kolejne, naukowe eskapady!

Marcin Jerzynek

student III roku filologii polskiej UZ

**„Pro Libris”.
Lubuskie Pismo
Literacko-Kulturalne,
Nr 1 (14) Zielona Góra
2006, s. 158.**

Nakładem Wydawnictwa Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej im. Cypriana Norwida, ukazał się kolejny numer lubuskiego pisma literacko-kulturalnego. Numer ów podejmuje wiele interesujących wątków.

Na plan pierwszy wysuwa się zamieszczony na początku wywiad, który ze znanym pisarzem i krytykiem literackim – Jerzym Sosnowskim, przeprowadzili członkowie Koła Literaturoznawców UZ – Katarzyna Bachta i Paweł Urbaniak. Autor *Prądu Zatokowego* oraz *Ach* (to najnowsza książka Sosnowskiego) opowiada m. in. o tworzeniu, literaturze środka, swoich literackich fascynacjach oraz współczesnym pisarstwie. W dalszej części wiosennego „Pro Libris” ciekawy szkic prezentuje Krystyna Kamińska. Dotyczy on Gottfrieda Benn – autora, który miał wpływ na twórczość polskich poetów, w tym m.in. na Krzysztofa Gąsiorowskiego. Wiele ważnych informacji zawiera również druga część rozmowy (pierwotnie słuchowiska) z niedawno zmarłym Henrykiem Bereską, przeprowadzona w Radiu Zachód przez Cezarego Galka.

Czytając to wydanie „Pro Libris” warto zwrócić uwagę na interesującą polemikę naczelnego redaktora pisma – Sławomira Kufla z Reinerem Vangermainem, dotyczącą tak ważnych problemów jak stosunki polsko-niemieckie i kwestia poszukiwania tożsamości regionalnej, oraz europejskiej. Dyskusja ta zapoczątkowana została jednym z wcześniejszych artykułów redaktora naczelnego (*Ubi Troia?* 2/2005). W najnowszym numerze znaleźć można także twórczość literacką – wiersze takich poetów jak: Jorga Luisa Borgesa w przekładzie Krzysztofa Jeżewskiego, Marii Przybylak czy Kazimierza Furmana. Natomiast kolejną odsłonę omówienia lubuskiej twórczości poetyckiej przynosi rubryka „Mały Leksykon Poetów Lubuskich” przygotowywana przez Andrzeja A. Waśkiewicza. W tematykę lubuskiej twórczości wpisuje się także szkic Czesława Sobkowiaka, opisujący gorzowskie środowisko literackie i jego twórczość (książki wydane w ubiegłym roku autorstwa: Ireneusza Krzysztofa Szmidta, Małgorzaty Prusińskiej, Elżbiety Skorupskiej-Raczyńskiej, Marka Kierusa i Stanisławy Plewińskiej). W tym samym kręgu mieści się artykuł Czesława Markiewicza – autor ten, w kolejnej już części swojego cyklu, dokonuje analizy utworów Witolda Niedźwieckiego – niedawno zmarłego laureata Lubuskiego Wawrzynu Literackiego.

Na osobną uwagę zasługują sztuki plastyczne i prezentowana w aktualnym numerze „Pro Libris” osoba i prace Michała Bajsarowicza. Sylwetkę artysty wydatnie uzupełnia szkic Gabrieli Balcerzakowej. Inny aspekt sztuki plastycznej porusza rozmowa Kazimierza Piotrowskiego z Leszkiem Knaflewskim o „sztuce krytycznej wobec kościoła wojującego”.

Warto wreszcie sięgnąć po dwa teksty zamieszczone w rubryce Varia Biblioteczne. Pierwszy, autorstwa Agnieszki Dylewskiej, porusza zagadnienie podań z okolic Babimostu, Międzyrzecza i Skwierzyny znajdujących się w niemieckich zbiorach Prowincji Poznańskiej, opublikowanych przez pisarzy i folklorystów niemieckich w XIX i w początkach XX w. Artykuł drugi napisany przez Ute Jacob ma charakter okolicznościowy – powstał z okazji osiemdziesięciolecia Biblioteki Miejskiej w Cottbus i przedstawia krótko historię tej placówki, jej księgozbiór. Ważny walor historyczny posiada również artykuł Krystyny Kamińskiej, dotyczący historii Kostrzyna nad Odrą, miasta w którym w 60 lat po zakończeniu wojny jej ślady są nadal widoczne. Treść czasopisma dopełniają takie stałe rubryki jak Recenzje i Omówienia oraz Kronika Lubuska.

Kamil Banaszewski

....Instytut Filozofii

Wykłady dr Anny Rykowskiej i prof. Andrzeja Wiśniewskiego

W ramach spotkań *Zielonogórskiego Konwersatorium Filozoficznego* – odbywających się pod patronatem *Zielonogórskiego Oddziału PTF* – miały ostatnio miejsce dwa interesujące wykłady. Pierwszy z nich, zatytułowany *Problem tzw. nowego sceptycyzmu*, wygłosiła dr Anna Rykowska (22 marca br.), zaś drugi, noszący tytuł *Pytania rozstrzygnięcia w świetle pragmatyki języka*, zaprezentował prof. zw. dr hab. Andrzej Wiśniewski (28 marca br.).

Dr Anna Rykowska jest adiunktem w Zakładzie Ontologii i Teorii Poznania Instytutu Filozofii. Podczas swego wystąpienia przedstawiła szkic koncepcyjny przygotowywanej przez siebie rozprawy habilitacyjnej. Sceptycyzm, na którym skoncentrowała się prelegentka, kwestionuje możliwość poznania przez nas samych treści naszych aktualnych myśli. Nowatorstwo tego typu stanowiska polega więc na tym, że podważa ono wartość poznawczą sądów, którym sceptycyzm klasyczny przypisywał wysoki status poznawczy. W europejskiej tradycji filozoficznej kwestionowano bowiem możliwość poznania rzeczywistości znajdującej się poza umysłem, a nie wewnętrznego świata naszych przeżyć. Ten

ostatni uznawano za doskonale przejrzysty i dostępny w akcie introspekcji. Starożytni sceptycy mówili np. o trudnościach związanych z poznaniem tzw. rzeczy niejawnych, a jedno z ważniejszych pytań myśli nowożytnej dotyczy zdolności wykroczenia aktu poznawczego poza granice umysłu. Tymczasem przedstawiciele tzw. nowego sceptycyzmu wątpią w możliwość poznania świata wewnętrznego, a nie zewnętrznego.

Co jest powodem powstania tej nowej formy sceptycyzmu? Zanim dr Anna Rykowska odpowiedziała na to pytanie, zwięźle wyjaśniła kilka kluczowych dla tej problematyki pojęć filozoficznych, takich jak *umysł* oraz *treść mentalna*. Z pierwszym z nich wiąże się trzy ważne kategorie: nastawienia sędziowne (które mogą być trojakiiego rodzaju: poznawcze, wolincjonalne, ematywne), postrzeżenia i doznania. Dr Anna Rykowska scharakteryzowała również główne stanowiska dotyczące natury znaczenia językowego – *intentalizm semantyczny* oraz *eksternalizm semantyczny* – które tworzą tło dyskusji o nowym sceptycyzmie. Eksternalistyczne ujęcie treści umysłu sprowadza się do twierdzenia, że o treści myśli decydują pewne wyróżnione aspekty fizycznego i społecznego otoczenia rozważanego podmiotu. Innymi słowy, treść myśli zależy od czynników, z których myślący podmiot nie zawsze zdaje sobie sprawę. Zatem jeśli eksternalizm jest stanowiskiem słusznym – w co prelegentka nie wątpi – to pod znakiem zapytania staje możliwość poznania przez nas samych treści naszych własnych przeżyć. Dr Anna Rykowska przedstawiła następnie sposoby radzenia sobie z tą trudnością, zachęcając zebranych do dyskusji. Początkowo słuchacze zwlekali z zabraniem głosu; być może nabrali wątpliwości, czy znają treść swych myśli. Po chwili okazało się jednak, że problem nowego sceptycyzmu łatwo rozwiązać w praktyce, o czym świadczyła żywa i szczera wymiana myśli między prelegentką i uczestnikami spotkania.

Prof. Andrzej Wiśniewski, reprezentujący obecnie Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, był niegdyś pracownikiem zielonogórskiego Instytutu Filozofii oraz rektorem WSP TK. Tym razem wystąpił jako gość *Zielonogórskiego Konwersatorium Filozoficznego* – forum dyskusyjnego, którego niegdyś był współtwórcą. Okazją do wizyty prof. Andrzeja Wiśniewskiego było wszczęcie przewodu doktorskiego mgr Doroty Leszczyńskiej, doktorantki profesora przygotowującej rozprawę nt. *The method of Socratic proofs for normal modal propositional logics*. W swoim wykładzie prof. Andrzej Wiśniewski zwrócił uwagę

na problemy związane z interpretacją epizodów konwersacyjnych, w których pojawiają się negatywne odpowiedzi na pytania rozstrzygnięcia. Pytania tego typu mają postać „Czy A?”, gdzie za zmienną „A” można podstawić dowolne – proste lub złożone – zdanie w sensie logicznym; charakteryzują się one ponadto tym, że można na nie podać tylko jedną z dwóch odpowiedzi: pozytywną lub negatywną. Jeśli na pytanie „Czy A?” rozmówca odpowiada krótko „nie”, to komunikuje on – jak się wydaje – iż nie jest tak, że A. Prof. Andrzej Wiśniewski wykazywał, że w wielu wypadkach ta naturalna interpretacja wydaje się trudna do utrzymania. Jeśli na pytania „Czy Kleofas odwiedził Poznań i widział koziołki?” oraz „Czy Eustachy lubi i szanuje Kleofasa?” odpowiemy negatywnie, to nasi rozmówcy zwykle uznają, iż komunikujemy, że Kleofas nie odwiedził Poznania i nie widział koziołków, oraz że Eustachy nie lubi i nie szanuje Kleofasa. Tymczasem z punktu widzenia logiki klasycznej ta naturalna interpretacja okazuje się nieuzasadniona. Ze zdania „Nie jest tak, że Kleofas odwiedził Poznań i widział koziołki” wynika – na mocy prawa de Morgana – zdanie „Kleofas nie odwiedził Poznania lub nie widział koziołków”, a ze zdania „Nie jest tak, że Eustachy lubi i szanuje Kleofasa” wynika zdanie „Eustachy nie lubi lub nie szanuje Kleofasa”. Zatem to, co komunikujemy, odbiega od tego, co z naszych wypowiedzi wynika logicznie. Czy to znaczy, że w wypadku potocznej konwersacji logika nie obowiązuje? Prof. Andrzej Wiśniewski zdecydowanie odrzucił taką sugestię. Wykazywał, że występujący w przytoczonych wypowiedziach spójnik „i” nie odgrywa roli funktora prawdziwościowego koniunkcji, ale jest funktorem służącym do budowy złożonych predykatów. Innymi słowy, wbrew pozorom do przytoczonych zdań nie stosują się prawa logiczne nawiązujące do własności koniunkcji, w tym prawa de Morgana. W trakcie dyskusji pojawiła się sugestia, że wskazane przez profesora zjawiska językowe można wyjaśnić w sposób zaproponowany przez H.P. Grice. Można mianowicie przyjąć, że spójnik „i” w większości swoich wystąpień funkcjonuje jednak jak funktor koniunkcji, a ewentualne rozbieżności między tym, co w wypowiedzi komunikowane, a tym, co z niej wynika logicznie, wyjaśnić za pomocą kategorii implikatury. Prof. Andrzej Wiśniewski negatywnie ocenił wyjaśnienie tego typu. Stwierdził, że Griceowskie pojęcie implikatury można stosować precyzyjnie wyłącznie do opisu wąskiej klasy zjawisk; nie należy więc przeceniać jego zdolności eksplanacyjnych.

Stanisław Hanuszewicz & Maciej Witek

Wspomnienie o dr inż. Ireneuszu Wróblu

7 kwietnia odszedł od nas dr inż. Ireneusz Wróbel, wieloletni pracownik Instytutu Inżynierii Środowiska UZ. Z Instytutem tym był związany od początku jego istnienia, czyli od 1973 r., angażując się mocno zarówno w działalność dydaktyczną jak i naukową. Całe pokolenie absolwentów wysłuchało Jego wykładów z zakresu geologii, hydrogeologii i hydrologii, wyróżniających się

zawsze pod względem zawartości merytorycznej, ale także popartych olbrzymim doświadczeniem praktycznym projektanta, dokumentatora i wybitnego znawcy budowy geologicznej Środkowego Nadodrza. Ktoś wnikliwie policzył, że Jego wykładów wysłuchało 5000 studentów, w Jego seminariach uczestniczyło 1000 magistrów, a 249 magistrów lub inżynierów napisało pod Jego kierunkiem prace dyplomowe.

Przed pracą na naszej uczelni dr inż. Ireneusz Wróbel przeszedł bogatą w doświadczenia drogę zawodową; od ukończenia studiów na Uniwersytecie Kijowskim (1958 r.), poprzez udział w ekspedycjach geologicznych na Zabajkale i do Kazachstanu, pracę w wielu przedsiębiorstwach, w tym: Wrocławskim Przedsiębiorstwie Geologicznym Górnictwa Węglowego, Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Usługowo-Badawczym Przemysłu Materiałów Budowlanych w Poznaniu, Biurze Studiów i Projektów Ceramiki Budowlanej w Poznaniu, Przedsiębiorstwie Zaopatrzenia Rolnictwa w Wodę „Wodrol” w Zielonej Górze oraz Urzędzie Wojewódzkim w Zielonej Górze, obronę pracy doktorskiej na Akademii Rolniczej w Szczecinie (w 1968 r.), aż po trzykrotny udział w międzynarodowej ekspedycji naukowej do Mongolii (w latach 1978-1979, 1981-1982 i 1989-1990). Doświadczenia zawodowe i pasja naukowca zaowocowały opublikowaniem ponad 100 prac naukowych, w tym trzech monografii:

- *Wody podziemne Środkowego Nadodrza i problemy ich ochrony* - Wyd. WSInż. Zielona Góra 1989,

**wydział
inżynierii
ładowej
i środowiska**

- *Osady czwartorzędowe i stosunki wodne strefy stóp górskich i półpustyń południowo-wschodniej Mongolii* - Wyd. WSiNż. Zielona Góra 1984,
- *W zabawkalskiej tajdze* – Wyd. Wielkopolskiej Agencji Wydawniczej w Poznaniu 1994.

Był żywo zainteresowany różnymi dziedzinami naukowymi, w tym także obiektami przyrody ożywionej i nieożywionej, architekturą, kulturą, etnografią i wszystkim co wiązało się ze środowiskiem. Swoje pasje realizował w działalności społecznej w Polskim Towarzystwie Przyjaciół Nauk o Ziemi oraz w Polskim Towarzystwie Geologicznym, gdzie pełniąc przez lata funkcje prezesów inicjował szereg niecodziennych spotkań, wycieczek, odczytów i wystaw, gromadził własne zbiory okazów minerałów i skał, zdjęć, map, wycinków... Po prostu był ze środowiskiem. Współtworzył kolekcję gładów narzutowych (eratyków), jaka znajduje się przy wjeździe do naszej uczelni oraz zainicjował ustawienie gładu-pomnika przy ul. Wyszyńskiego w Zielonej Górze (obok dawnego Sportowca). Był ojcem zielonogórskiej szkoły glaciekttoniki, którą potem kontynuował prof. Jerzy Kotowski. Zajmował się hydrografią jezior lubuskich, od Niecki Zaborskiej po rynnę Gryżyny, przyrodą parków krajobrazowych, surowcami Ziemi Lubuskiej... Zawsze i wszędzie uczestniczył w poznawaniu otaczającego nas świata, w próbach zachowania jego walorów i wykorzystania zasobów naturalnych do poprawy jakości życia człowieka.

W swoim domu założył jedną z pierwszych w naszym rejonie instalację solarną do wytwarzania taniej energii, a także – może jeden z ostatnich w naszym rejonie - zwykły deszczomierz Helmana do obserwacji zjawisk klimatycznych.

Zostanie w naszej pamięci długo. Zostanie z pytaniem: co dalej z lubuskimi wodami? Co z lubuską geologią?

Żegnamy Cię Irku

Urszula Kołodziejczyk

Z posiedzenia Rady Wydziału

Na posiedzeniu Rady Wydziału w dniu 8 marca, któremu przewodniczył dziekan prof. Tadeusz Kuczyński, zaopiniowano i podjęto ustalenia m.in. w następujących sprawach:

- Nadano mgr Januszowi Adamczykowi stopień naukowy doktora nauk technicznych w dyscyplinie budownictwo. Jednocześnie podjęto uchwałę o wyróżnieniu rozprawy doktorskiej pt. *Wykorzystanie LCA do oceny środowiskowej budynku*.
- Zaopiniowano wniosek prof. Tadeusza Kuczyńskiego o przyznanie nagrody Ministra Edukacji i Nauki za książkę pt. *Emissions from European agriculture*.
- Zaopiniowano wniosek prof. Józefa Gila o przyznanie nagrody Ministra Edukacji i Nauki za podręcznik akademicki pt. *Pomiary geodezyjne w praktyce inżynierskiej*.

Wizyta w Dreźnie

W dniach 12-17 grudnia 2005 r. **prof. Mieczysław Kuczma**, Dyrektor Instytutu Budownictwa UZ, przebywał na zaproszenie **prof. Berndta Zastrau** w Technicznym Uniwersytecie Drezdeńskim (TUD). W czasie pobytu przedstawił referat pt. *Modeling of composite plates including damage* oraz uczestniczył w obronie wniosku badawczego pt. *Zur verbesserten Modellierung der*

Delamination in faserverstärkten Kunststoffen. Wniosek został przyjęty do realizacji, a jego bezpośrednim beneficjentem jest doktorant prof. Mieczysława Kuczmy – **mgr Krzysztof Kula**, który w marcu br. rozpoczął swój 9-miesięczny pobyt stypendialny w TUD. Serdecznie gratulujemy pozyskania stypendium i bardzo się cieszymy, że współpraca UZ i TUD przybiera tak konkretną formę.

Szkoła dla doktorantów

W Krakowie w dniach 6-17 lutego br. odbyła się pierwsza sesja intensywnej szkoły dla doktorantów pt. *Techniki ekstremalne i modelowanie materiałów zaawansowanych (First Intensive Session of the KMM-NoE Integrated Post-Graduate School, Doctoral Path)* zorganizowana w ramach Sieci Doskonałości KMM-NoE (Knowledge-based Multicomponent Materials-Network of Excellence). Wykładowcami byli wybitni specjaliści: profesorowie J.L. Chaboche i F. Hild z Francji, oraz prof. R. Müller z Niemiec. Asystenci z Instytutu Budownictwa: **mgr Bożena Kuczma**, **mgr Krzysztof Kula**, **mgr Tomasz Pryputniewicz**, którzy uczestniczyli w wykładach odbywających się w języku angielskim na Politechnice Krakowskiej, oceniają tę dwutygodniową intensywną szkołę jako szczególnie wartościowe i świetnie zorganizowane spotkanie naukowe - niezwykle wydarzenie, które pozwoliło im „poczuć się w pełni Europejczykami”. Miło nam w tym miejscu dodać, że dzięki przynależności zespołu badawczego prof. Mieczysława Kuczmy do Centrum Doskonałości AMES (Advanced Materials and Structures) nasi asystenci otrzymali stypendium na pokrycie kosztów szkolenia i pobytu w Krakowie.

Studia magisterskie uzupełniające dla studentów z Niemiec

Z satysfakcją informujemy, że Wydział Inżynierii Ładowej i Środowiska w bieżącym letnim semestrze rozpoczął prowadzenie studiów magisterskich uzupełniających na kierunku Budownictwo (Structural Engineering) dla absolwentów Fachhochschule Giessen-Friedberg. Jak stwierdził organizator tych studiów, **prof. Mieczysław Kuczma**, ich uruchomienie na naszym Wydziale było ułatwione dzięki dużemu zaangażowaniu **prof. Axela Schumanna-Lucka** z FH Giessen-Friedberg i pomocy kolegów z Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji UZ mających doświadczenie w prowadzeniu takich studiów na ich Wydziale. W tym miejscu chcielibyśmy też wyrazić serdeczne podziękowanie **JM Rektorowi Czesławowi Osękowskiemu** i Panu **Prorektorowi Józefowi Korbicowi** za ciągłą zachętę i wsparcie naszej inicjatywy.

Wykłady „in english”

Część studentów pierwszego roku studiów na kierunku Budownictwo podjęła propozycję **prof. Mieczysława Kuczmy**, aby wykłady w bieżącym letnim semestrze z przedmiotu *Wytrzymałość materiałów* odbywały się w języku angielskim. Wszystkich zainteresowanych tym wykładem, w imieniu wykładowcy serdecznie zapraszamy w poniedziałki w godz. 7:30-9:00 do sali 115 A-2.

Seminaria

W Zakładzie Dróg i Mostów Instytutu Budownictwa UZ w okresie jesiennym 2005 odbyły się następujące seminaria w ramach, których referaty wygłosili:

- 07.11.2005** - *Odwodnienie drogowych obiektów mostowych*
– prof. Adam Wysokowski;
- 14.11.2005** - *Konstrukcja i wyposażenie mostów wojсковых*
– prof. Janusz Szelka;
- 21.11.2005** - *Normatywy polskie w świetle projektowania nawierzchni drogowych*
– dr Andrzej Chrzanowski;
- 28.11.2005** - *Wybrane aspekty trwałości lubuskich mostów tymczasowych*
– mgr Włodzimierz Dyszak;
- 05.12. 2005** - *Most Poniatowskiego w Warszawie*
– mgr Bożena Kuczma;
- 12.12. 2005** - *Niektóre problemy zbrojenia w mostach.*
– mgr Marek Pawłowski

Tematy seminariów w semestrze letnim 2005/2006 są następujące:

- 06.03. 2006** - *Aktualny stan wprowadzenia Eurokodów w mostownictwie*
– prof. Adam Wysokowski;
- 13.03. 2006** - *Udział „Promostu” w kształtowaniu drogownictwa w województwie lubuskim*
– mgr Maciej Janecki;
- 20.03. 2006** - *Informatyczne wspomaganie działań organizacyjnych i wykonawczych przy budowie obiektów mostowych*
– prof. Janusz Szelka;
- 10.04. 2006** - *Budowa autostrad a ochrona środowiska*
– dr Andrzej Chrzanowski;
- 24.04. 2006** - *Kładka dla pieszych w Gorzowie Wlkp.*
– mgr Włodzimierz Dyszak;
- 08.05. 2006** - *Wymiarowanie elementów żelbetowych w budownictwie mostowym, cz. II*
– mgr Marek Pawłowski;
- 15.05. 2006** - *Krakowskie mosty*
– mgr Bożena Kuczma.

Przypominamy, że seminaria odbywają się w poniedziałki od godz. 13:00; o numer sali prosimy pytać w Sekretariacie Instytutu Budownictwa UZ Bud. A-2, III piętro.

W Zakładzie Konstrukcji Budowlanych odbyły się w ostatnim czasie lub odbędą się w najbliższej przyszłości następujące seminaria naukowe:

- 07.03.2006** - *Teoria projektowania złącz typu beton-beton*
– mgr Robert Chyliński;
- 14.03.2006** - *Realizacja badań doświadczalnych żelbetowego stropu prefabrykowanego*
– mgr Leszek Jarząbek;
- 04.04.2006** - *Weryfikacja obliczeń i program naciągu kabli zadaszenia amfiteatru w Płocku*
– mgr Grzegorz Burczyński;
- 25.04.2006** - *Wybrane problemy projektowania belek podsuwnicowych*
– prof. Antoni Matysiak;
- 09.05.2006** - *Zagadnienia fizyczne nieliniowe konstrukcji żelbetowych*
– prof. Józef Wranik;
- 16.05.2006** - *Wyboczenie niesprężyste ściskanych wkładek stalowych*
– dr Jacek Korentz;

- 23.05.2006** - *Nieliniowa interakcja torowiska z konstrukcją mostu kolejowego*
– prof. Jakub Marcinowski;

- 30.05.2006** - *Wyniki badań próbek złącz typu beton-beton*
– mgr Robert Chyliński;

- 06.06.2006** - *Wykorzystanie Robot Open Standard do wyznaczenia kształtu siatek cięgnowych przy użyciu kompatybilności obróconych*
– mgr Grzegorz Burczyński;

- 13.06.2006** - *Odpowiedzialność cywilnoprawna w budownictwie w Niemczech na przykładzie konstrukcji budynku usługowo-hotelowego*
– prof. Józef Wranik.

W Zakładzie Budownictwa Ogólnego i Architektury w ramach seminariów przedstawiono następujące tematy:

- 28.03.2006** - *Weryfikacja obliczeń i program naciągu kabli zadaszenia amfiteatru w Płocku*
– mgr Grzegorz Burczyński;

- 04.04.2006** - *Rozwój dachowych konstrukcji ciesielskich na terenie Środkowego Nadodrza do XIX wieku*
– mgr Artur Frątczak.

Nagrody

Z przyjemnością informujemy, że nasz kolega **dr Tomasz Socha** otrzymał nagrodę Ministra Transportu i Budownictwa w konkursie na prace doktorskie w 2005 roku. Przypominamy, iż dr Tomasz Socha obronił w ubiegłym roku rozprawę pt. *Ocena wpływu obciążeń długotrwałych na naprężenia i odkształcenia w drewnianych belkach z wklejonym zbrojeniem kompozytowym*. Nagrodzonemu składamy serdeczne gratulacje i życzymy równie efektywnych osiągnięć w dalszej pracy naukowej.

Nowy doktor – Janusz ADAMCZYK

8 marca 2006 roku Rada Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska nadała mgr Januszowi Adamczykowi stopień naukowy doktora nauk technicznych w zakresie budownictwa. (szczegóły na str. 30)

GAMM

GAMM (Gesellschaft für Angewandte Mathematik und Mechanik) jest Międzynarodowym Towarzystwem Matematyki Stosowanej i Mechaniki.

W dniach 27-31 marca 2006 odbyła się kolejna, coroczna konferencja GAMM, tym razem w Berlinie, gromadząca około 1200 uczestników. W konferencji tej po raz pierwszy uczestniczyła grupa naukowców z Instytutu Budownictwa UZ: **prof. Mieczysław Kuczma, prof. Józef Wranik, dr Gerard Bryś, mgr Bożena Kuczma, mgr Krzysztof Kula**. Nasi pracownicy zaprezentowali następujące referaty:

- *Partially connected composite beams (B. Kuczma, M. Kuczma);*
- *Schiefwinklige verbundene Stahlbetonplatten im Brückenbau (J. Wranik);*
- *Biegesteife Rahmenknoten in Verbundkonstruktionen Stahl-Beton (G. Bryś, J. Wranik);*
- *Modelling of composite plates including damage (K. Kula, M. Kuczma).*

Marek Dankowski

Konferencja RENOWACJE 2006

W dniach 16 i 17 marca 2006 r. na terenie Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się II już Ogólnopolska Konferencja Naukowo-Techniczna pt. *Renowacja Budynków i Modernizacja Obszarów Zabudowanych* pod patronatem Ministerstwa Transportu i Budownictwa oraz Marszałka Województwa Lubuskiego.

Konferencja zorganizowana została przez Instytut Budownictwa Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego, Uczelniane Centrum ds. Renowacji i Modernizacji Obszarów Zabudowanych, Stowarzyszenie Ochrony Narodowego Dziedzictwa Materialnego, Regionalny Ośrodek Badań i Dokumentacji Zabytków w Zielonej Górze, Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Zielonej Górze.

Celem Konferencji była wymiana doświadczeń w zakresie badań oraz działań przyszłościowych w sferze renowacji i modernizacji pojedynczych obiektów a także ogólnie pojętej rewitalizacji obszarów zabudowanych. Pozwolę sobie przytoczyć w tym miejscu myśl **prof. Tadeusza Bilińskiego** uzasadniającą ideę takich spotkań, a zawartą we wstępie do monografii wydanej z okazji Konferencji, której to monografii Profesor był redaktorem naukowym, a mianowicie – *współcześnie rozumiane pojęcie renowacji budynków i modernizacji obszarów zabudowanych, czyli ogólnie – rewitalizacji obszarów miejskich wymaga kompleksowego i systemowego spojrzenia na miasto i jego funkcje we wszystkich sferach otoczenia społeczno-gospodarczego. Podczas opracowywania lokalnych programów rewitalizacyjnych należy wziąć pod uwagę uwarunkowania sfery przestrzennej, funkcjonalno-ekonomicznej, technicznej i oczywiście społecznej. Tylko pełne i spójne spojrzenie na wszystkie funkcje miasta może doprowadzić do właściwego opracowania programu rewitalizacji, a następnie racjonalnej i bezkolizyjnej jego realizacji. Podejmowanie badań i studiów naukowych w zakresie przeobrażeń przestrzennych aglomeracji współczesnych rozwiązań urbanistycznych, problemów techniczno-organizacyjnych realizacji przedsięwzięć rewitalizacyjnych, a także ochrony zabytków i prac konserwatorskich to podstawowe zadanie.*

W skład Komitetu Naukowego Konferencji wchodził: **prof. Tadeusz Biliński** – Uniwersytet Zielonogórski – przewodniczący, **dr Andreas Billert** – Europa – Universität Viadrina, **prof. Kazimierz Czapliński** – Politechnika Wrocławska, **prof. Wanda Kononowicz** – Politechnika Wrocławska, **prof. Janina Kopietz-Unger** – Universität Karlsruhe, **prof. Mieczysław Kuczma**

– Uniwersytet Zielonogórski, **prof. Jacek Przybylski** – Uniwersytet Zielonogórski, **prof. Leonard Runkiewicz** – Instytut Techniki Budowlanej, Politechnika Warszawska, **dr hab. Krzysztof Skalski** – Forum Rewitalizacji w Krakowie, **prof. Andrzej Skarzyński** – Politechnika Poznańska, **prof. Hanka Zaniewska** – Instytut Rozwoju Miast, Politechnika Poznańska.

Sekretarzem naukowym Konferencji był **dr Wojciech Eckert**, natomiast trud spraw organizacyjnych związanych z prawidłowym jej przebiegiem wzięła na swe barki przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego – **dr Beata Nowogońska**.

Otwarcia Konferencji dokonał oraz gości przedstawił i powitał **prof. Tadeusz Biliński**. Następnie miały miejsce wystąpienia oficjalne, w tym **prof. Czesława Osękowskiego** – Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego, **prof. Tadeusza Kuczyńskiego** – Dziekana Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz **prof. Mieczysława Kuczmy** – Dyrektora Instytutu Budownictwa UZ.

Konferencję zaszczylił swoją obecnością Sekretarz Stanu ds. Budownictwa Ministerstwa Transportu i Budownictwa RP – **Piotr Styczeń**.

Ogółem w Konferencji uczestniczyło 95 osób reprezentujących różne ośrodki naukowe w kraju i z zagranicy oraz organa samorządowe, a w tym m.in.: Universität Viadrina, Universität Karlsruhe, Instytut Rozwoju Miast w Krakowie, Akademia Rolnicza we Wrocławiu, Politechnika Poznańska, Uniwersytet M. Kopernika w Toruniu, Politechnika Śląska w Gliwicach, Politechnika Świętokrzyska, Politechnika Wrocławska, Politechnika Lubelska, Uniwersytet A. Mickiewicza w Poznaniu, PZITB, Uniwersytet Zielonogórski i Szczecińskie Centrum Renowacyjne.

Obrazy prowadzono w 5 sesjach tematycznych, a mianowicie:

- Renowacja obszarów zabudowanych cz. I i II;
- Problemy tematyczne w renowacji;
- Renowacje i adaptacje budynków cz. I i II.

Należy podkreślić, że na ogólną liczbę 46 przedstawionych referatów, 15 było autorstwa pracowników UZ.

W czasie trwania Konferencji nowości techniczne zaprezentowały firmy: FAKRO, ROCKWOOL, ZIELBRUK. Zdajemy sobie sprawę z tego, iż zagadnienia związane z rewitalizacją obszarów zabudowanych nie zostały w pełni rozwiązane podczas tej Konferencji i w związku z powyższym należy mieć nadzieję na organizację takich spotkań w przyszłości, co może kiedyś zaowocować jako swoista tradycja Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Marek Dankowski

FOTOGRAFIA PO LEWEJ STRONIE: OTWARCIE KONFERENCJI PRZEZ PROFESORA TADEUSZA BILIŃSKIEGO – PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU NAUKOWEGO.
FOTOGRAFIA PO PRAWEJ STRONIE: OBRADY KONFERENCJI NAUKOWO-TECHNICZNEJ „RENOWACJA BUDYNKÓW I MODERNIZACJA OBSZARÓW ZABUDOWANYCH”.

Warsztaty Niemiecko-Polskie Zelz-Siedlec Jerischke, 20-24 marca 2006

UCZESTNICY WARSZTATÓW PRZED CENTRUM INFORMACYJNO-SZKOLENIOWYM ŁUKU MUŻAKOWSKIEGO W JERISCHKE

Warsztaty „Landschaftsplanerische Möglichkeiten und Chancen durch den Neubau der Brücke Zelz – Siedlec” to inicjatywa podjęta przez Landkreis Spree-Neisse we współpracy z Fachhochschule Lausitz z Cottbus i Uniwersytetem Zielonogórskim. Po rozmowach przygotowawczych jeszcze w 2005r., które przeprowadził dyr. Instytutu Budownictwa **Mieczysław Kuczma** z panią **Sabine Zachau** (Zukunftswerkstatt GmbH Cottbus), 11 stycznia br. odbyło się spotkanie informacyjne dla pracowników Instytutu Budownictwa i studentów naszego Wydziału z kiluosobową delegacją niemiecką, na którym przedstawiono założenia i cele projektu mostu oraz planowanych warsztatów dla studentów połączonych z konkursem. W dniach 20-24 marca br. grupa 8 studentów kierunku budownictwo naszego Uniwersytetu wraz z opiekunami dr. inż. **Grzegorzem Misztalem** i dr. inż. arch. **Sławomirem Łotyszem** wyjechała do niemieckiego Jerischke, odległego o ok. 30 km od granicy, gdzie znajduje się centrum informacyjno-szkoleniowe na temat Łuku Mużakowskiego. Opiekunami ze strony niemieckiej byli: prof. **Eugen Rabold** (FH Lausitz), prof. **Istvan Lukács** (FH Lausitz) i pan **Sebastian Büttner** (Zukunftswerkstatt GmbH Cottbus). Siły reprezentacji obu uczelni nie były wyrównane – Niemcy wystawili grupę dwa razy liczniejszą, w tej liczbie sześcioro studentów architektury. Pozostali to studenci trzeciego roku budownictwa. Nasza grupa też była zróżnicowana: studenci IV i V roku reprezentowali specjalności: renowacja budynków i modernizacja obszarów zabudowanych (Dawid Jankowiak, Urszula Przewłocka, Andrzej Stefaniak), konstrukcje budowlane i inżynierskie (Małgorzata Karolak, Mariusz Szandrowski) oraz drogi i mosty (Paweł Ratuś, Magdalena Wojnicz), był też jeden student II roku (Mateusz Miasojed).

Tematem warsztatów było opracowanie koncepcji zagospodarowania terenu wokół projektowanego mostu granicznego, a w zasadzie kładki dla ruchu pieszego i rowerowego w miejscowości Zelz-Siedlec, niedaleko Łęknicy. Zakres opracowania obejmował wyspę nadgraniczną położoną pomiędzy Nysą Łużycką, a kanałem zasilającym małą elektrownię wodną. Studenci mieli się też zająć terenem przyległym po obu stronach granicy. Głównym celem było opracowanie elementów infrastruktury turystycznej, jak ścieżki rowerowe, punkty informacyjne, obiekty sportowe, urządzenie zieleni itd. Mimo, iż zasadniczo konstrukcja mostu była wstępnie przyjęta, dopuszczano też ingerencję w formę i rozwiązania materiałowe projektowanej budowli. Idea warsztatów polegała na konkursie opracowań koncepcji projektów przygotowanych wspólnie przez zespoły studentów z Polski i Niemiec.

Utworzono 6 mieszanych, polsko-niemieckich grup roboczych, w każdej z nich był jeden lub dwoje naszych studentów. Prace nad wstępną koncepcją trwały już od pierwszego dnia. Pomocna była wyprawa na miejsce

projektowanego mostu. Drugiego dnia organizatorzy przygotowali niemal całodniową wycieczkę. Pokazali nam to, z czego słynie region Muskauer Faltenbogen – Łuk Mużakowski: hutę szkła w Döbern, sam Park Mużakowski w Bad Muskau oraz inne obiekty turystyczne. Wyjazd odniósł zamierzony skutek – autorzy większości projektów wyraźnie czerpali inspirację z miejscowych form i wzorców, zakładali wykorzystanie lokalnych materiałów budowlanych i starali się ująć opracowanie w szerszym kontekście całego regionu nadgranicznego.

Współpraca polskich i niemieckich studentów układała się dobrze. Szybko znaleźli wspólny język – w jednych grupach niemiecki, w innych angielski. Jeśli dochodziło do drobnych zgrzytów i nieporozumień, to tylko na styku „architekci-inżynierowie budownictwa”, ale te zdarzają się, od kiedy istnieją obie profesje. Warsztaty stały się dobrym sprawdzianem poziomowi przygotowania zawodowego naszych studentów. Okazało się, że doskonale sprawdzają się też w sytuacjach, które wymagają improwizacji i działań nieszablonych. Potrafią pracować w grupie, a bariera językowa czy kulturowa nie stanowi dla nich przeszkody.

Ostateczne opracowania reprezentowały wysoki poziom, uwzględniały szereg aspektów istotnych dla projektowanego przedsięwzięcia. Prezentacje były zróżnicowane, w każdej można było znaleźć indywidualne elementy, które dotyczyły konstrukcji kładki, zagospodarowania terenu, obiektów towarzyszących, powiązań z regionem. Prace były oceniane przez jury, które uhonorowało nagrodami zespoły, które zajęły pierwsze trzy miejsca. Z polskich studentów nagrody otrzymali: panowie **Andrzej Stefaniak**, **Paweł Ratuś**, **Mateusz Miasojed** i pani **Magdalena Wojnicz**. Przyznano również wyróżnienie studentce z naszego uniwersytetu pani **Urszuli Przewłockiej** za szczególne zaangażowanie i pomoc kolegom polskim i niemieckim we współpracy w zespołach i pomiędzy nimi.

Za podsumowanie warto przytoczyć opinię, jaką na temat naszych studentów wystawili im ich niemieccy koledzy studenci w przeddzień zakończenia warsztatów: „Polska strona zagrała „nieuczciwie” – u nas na ten wyjazd były zapisy, a Wasz Uniwersytet przysłał tu najlepszych studentów”.

dr inż. Grzegorz Miszał,
dr inż. arch. Sławomir Łotysz

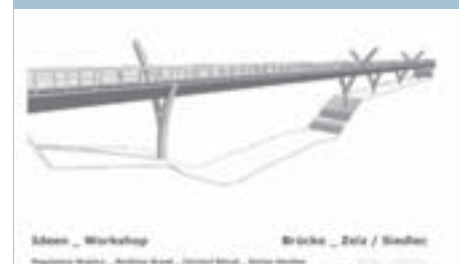
PROJEKT KŁADKI I OTOCZENIA, KTÓRY ZAJĄŁ I MIEJSCE.

KONCEPCJA UWZGLĘDNIAJĄCA POŁĄCZENIE PLATFORMY NAD WYSPĄ Z MOSTEM – KŁADKĄ.

JEDNA Z KONCEPCJI KŁADKI – NAWIĄZUJĄCA FORMĄ DO WIEŻY WIDOKOWEJ NAD JEZIOREM FELIXSEE

ORYGINALNA KONCEPCJA KŁADKI WSPARTEJ NA PODPORACH W Kształcie KONARÓW DRZEW.

ZESPOŁY POLSKICH I NIEMIECKICH STUDENTÓW W TRAKCIE PRAC NAD PROJEKTAMI.

wydział: mechaniczny Seminarium Naukowe Koła 3P

W dniu 10 kwietnia 2006 odbyło się seminarium naukowe zorganizowane przez Koło Naukowe 3P oraz Zakład Projektowania i Konstrukcji Maszyn. Uczestnikami seminarium byli studenci IV i V roku Wydziału Mechanicznego (WM) kierunku *budowa i eksploatacja maszyn* o specjalności *konstrukcyjno-meniadżerskiej* (KM). Prelegenci będący członkami Koła Naukowego 3P zaprezentowali swoje dotychczasowe osiągnięcia, aktualnie prowadzone projekty lub tematy związane ze swoimi zainteresowaniami w zakresie konstrukcji maszyn i urządzeń.

W seminarium uczestniczył prodziekan ds. Nauki Wydziału Mechanicznego prof. inż. Adam Bydałek, oraz studenci i pracownicy Instytutu Budowy i Eksploatacji Maszyn. Ku zaskoczeniu wielu osób, sala była wypełniona po brzegi. Seminarium prowadził dr inż. Marek Malinowski. Głównym celem seminarium było zaprezentowanie działalności Koła poprzez prezentację obecnych dokonań oraz aktywizacja studentów w prace naukowo-badawcze prowadzone w **Zakładzie Projektowania i Konstrukcji Maszyn**. Istotnym aspektem prezentowanych tematów jest ich ścisły związek z przemysłem (w przeważającej części). Zresztą nie ma co dalej pisać – przeczytajcie sami poniższy program:

- Kompensacja wydłużenia retorty pieca węgelnego - studium projektowe, **Marek Sekuła, Przemysław Sobociński**, IV rok, KM WM.
- Wydajność i sprzężenie wirników w procesach węglennych i komorowych, **Tomasz Róg, Daniel Kędziński**, IV rok, KM WM.

Powyższe dwa tematy związane są z tematami w konkursie, do którego przystąpili wymienieni studenci, a który został ogłoszony przez wiodącego producenta urządzeń do obróbki cieplnej metali w atmosferach - firmę Elterma SA Seco/Warwick Group Poland. Studenci Koła nie po raz pierwszy podejmują się trudnej profesji rozwiązywania zadań projektowych dla przemysłu. Jednym z przedstawionych podczas seminarium zagadnień był nagrodzony (I miejsce exequo w poprzedniej edycji konkursu) temat:

- Opracowanie programu do obliczeń temperatury izolacji i przepływu ciepła w urządzeniach termotechnicznych, **Marek Michalewski**, V rok, KM WM.

Program napisany przez kol. Michalewskiego jest na dzień dzisiejszy sukcesywnie wykorzystywany przez ww. firmę.

Ostatni z uczestników seminarium przedstawił nam ścieżkę sukcesu jednej z wiodących firm produkujących broń.

- Historia i rozwój firmy Heckler & Koch, **Andrzej Manoryk**, V rok, KM WM.

Wbrew oczekiwaniom wszystkich, temat ten nawiązując do historii tej firmy produkującej broń palną, podkreślał aspekt nowoczesnej technologii, mechanizmów i budowy broni, co przyciągnęło uwagę zwłaszcza męskiej części słuchaczy.

Mamy nadzieję, że zorganizowane Seminarium przyczyni się do zwiększenia aktywności studentów Wydziału Mechanicznego i stanie się otwartym forum dyskusyjnym o szerokim spektrum tematycznym.

Daniel Dębowski

ELEKTRO-WIZYTA 3P

Członkowie Koła Naukowego 3P, dzięki życzliwości Zarządu Elektrociepłowni w Zielonej Górze, mieli niepowtarzalną okazję zapoznać się z organizacją i zapleczem technicznym elektrowni. Nasza wycieczka rozpoczęła się od wizyty w pierwszym, najstarszym bloku elektrowni, w którym znajdują się klasyczne urządzenia do wytwarzania prądu, składające się z zespołów kotłów opalanych pyłem węglowym i zespołem turbin parowych wraz ze sprzężonymi z nimi prądnicami.

ZESPÓŁ TURBINY I PRĄDNIC

Mieliśmy możliwość dokładnego obejrzenia poszczególnych elementów tworzących system wytwarzania prądu, od podawania paliwa, poprzez wnętrze pieca, turbiny i prądnice, a kończąc na usuwaniu odpadów w postaci spalin i popiołów.

Następnie w planach była wizyta w drugim bloku elektrowni, chronologicznie najnowszym, w którym zastosowano ciekawe rozwiązania techniczne. Jednak awaria jaka nastąpiła jeszcze przed naszą wizytą uniemożliwiła nam realizację planów. W nowym bloku wytwarzanie

prądu jest realizowane przez zespół turbiny gazowej z prądnicą. Paliwo do zasilania turbiny jest transportowane rurociągiem wprost ze złoża położonego w okolicach Kostrzyna. Dzięki fachowemu przewodnictwu wizyty otrzymaliśmy rzeczowe odpowiedzi na pytania zadawane przez członków koła naukowego, szczególnie o techniczne aspekty funkcjonowania elektrowni, jak i o konstrukcję charakterystycznych słupów wysokiego

napięcia w sąsiedztwie elektrowni. Na koniec wizyty mogliśmy się zapoznać z budową zespołu chłodnic będących jedną z najbardziej charakterystycznych elementów każdej elektrowni.

Wizyta w elektrociepłowni była ciekawym doświadczeniem dzięki któremu członkowie Koła 3P zyskali nową wiedzę.

Andrzej Manoryk

„PRZEDSIÓNEK PIEKŁA” WIDOK DO WNIĘTRZA JEDNEGO Z KOTŁÓW

PAMIĄTKOWE ZDJĘCIE NA KONIEC WIZYTY

Dziecko lubuskie – raport z badań

Dziecko lubuskie ukazuje stan rozwoju fizycznego dzieci i młodzieży w świetle stratyfikacji społecznej oraz tendencje zmian.

Pod kierunkiem pracowników Katedry Wychowania Fizycznego, Instytutu Biotechnologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego (prof. Andrzeja Malinowskiego, prof. Ryszarda Asienkiewicza, prof. Józefa Tatarczuka, dr. Artura Wandycza) oraz Wydziału Zamiejscowego Wychowania Fizycznego w Gorzowie Wielkopolskim (prof. Aleksandra Stuły, prof. Kazimierza Szyszkę) w latach 2002-2003 przeprowadzono przekrojowe badania populacyjne dziewcząt i chłopców w wieku 7-18 lat Ziemi Lubuskiej. Ogółem zbadano 9708 uczniów (w tym 4845 chłopców i 4863 dziewcząt).

Głównym celem badań była analiza poziomu rozwoju biologicznego populacji dzieci i młodzieży szkolnej byłych województw: zielonogórskiego i gorzowskiego w aspekcie uwarunkowań społeczno-ekonomicznych, a także określenie kierunku czasowych zmian ontogenetycznych (trendu sekularnego) w odniesieniu do wysokości i masy ciała oraz propozycja norm rozwojowych.

Największy wpływ na wysokość i masę ciała chłopców i dziewcząt ma środowisko zamieszkania. Najwyżsi i najciężsi okazali się chłopcy i dziewczęta zamieszkujący Zieloną Górę i Gorzów Wielkopolski, a najniżsi i najlżejsi wywodzą się ze środowiska wiejskiego.

W odniesieniu do dojrzewania dziewcząt stwierdzono, że najwcześniej dojrzewają dziewczęta mieszkające w miastach (12,54 lat), a najpóźniej ze wsi (12,79 lat) przy różnicy statystycznie istotnej. Biorąc za kryterium wykształcenie rodziców, odnotowano, iż najszybciej dojrzewają dziewczęta rodziców z wyższym wykształceniem, a najpóźniej, których rodzice legitymują się wykształceniem najniższym. W zależności od liczby dzieci w rodzinie, najszybciej dojrzewają jedynaczki, a najpóźniej z rodzin wielodzietnych.

W przedziale 50-letnich badań ontogenetycznych (1950-2001), stwierdzono międzypokoleniowe zmiany

w odniesieniu do wysokości i masy ciała. W wysokości ciała chłopców w młodszym wieku szkolnym (8-12 lat) różnice wynoszą około 11 cm, a w wieku 13-18 lat różnice te pogłębiają się i wynoszą przeciętnie około 16 cm. W zespole dziewcząt różnice te są nieco mniejsze: w wieku 7-9 lat wynoszą około 10 cm, w wieku 10-14 lat około 12 cm i w wieku 15-17 lat około 10 cm.

W odniesieniu do masy ciała, chłopcy w wieku 8-12 lat na przestrzeni 50 lat są ciężsi od swych rówieśników o około 6 kg, a w wieku 13-17 lat o około 12 kg. Wśród dziewcząt różnice te są nieco mniejsze: w wieku 7 lat wynoszą około 2,5 kg, w wieku 8-15 lat o około 5 kg, a w przedziale wiekowym 16-17 lat około 3 kg.

Mimo dużej jednorodności genetycznej populacji, nadal utrzymują się różnice w rozwoju dzieci i młodzieży w układzie regionalnym oraz w zależności od środowiska zamieszkania w układzie miasto – wieś. Opisany gradient społeczny rozwoju dzieci i młodzieży należy dokładnie śledzić i analizować a podobne badania kontynuować.

Andrzej Malinowski, Józef Tatarczuk, Ryszard Asienkiewicz

wydział nauk pedagogicznych i społecznych

AUTORZY RAPORTU Z WŁADZAMI WYDZIAŁU (FOT.: POLA KULECZKA)

.... Instytut Socjologii

Instytut Socjologii UZ oraz Zielonogórski Oddział Polskiego Towarzystwa Socjologicznego organizatorem XIII Ogólnopolskiego Zjazdu Socjologicznego – Zielona Góra – wrzesień 2007

Na ostatnim Walnym Zgromadzeniu PTS oficjalnie przekazana została informacja, iż zielonogórskie środowisko socjologiczne będzie organizatorem XIII Ogólnopolskiego Zjazdu Socjologicznego, który odbędzie się od 13 do 15 września 2007. Zjazdy socjologiczne organizowane są co trzy lata i każdy z trzech ostatnich (w Katowicach, Rzeszowie i Poznaniu) gromadził około tysiąca uczestników. Możemy się spodziewać podobnego zainteresowania i zgłoszenia gotowości przyjazdu na najbliższy zjazd podobnie licznej rzeszy socjologów. Będzie to więc bardzo duże przedsięwzięcie organizacyjne. Sądzymy jednak, iż jest to znakomita okazja do pokazania naszej Uczelni z jak najlepszej strony. Zapytanie o możliwość zorganizowania zjazdu w Zielonej Górze pojawiało się już pięć lat temu. Nie mogliśmy wówczas zgłosić gotowości podjęcia się organizacji zjazdu z powodu braku odpowiednich sal na obrady plenarne (na około 700-800 osób) i półplenarne (na 300-400). Obecnie sądzymy, iż to, czym dysponuje Uniwersytet w Campusie A jest bardzo dobrym zapleczem do zorganizowania tak dużego zjazdu naukowego. Liczymy na pomoc i udostępnienie nam pięknych auli i sal, które są w dyspozycji Dziekanów Wydziałów: Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, Wydziału Elektroniki, Informatyki i Telekomunikacji oraz Wydziału Mechanicznego. Liczymy również na dobrą współpracę z Działem Aparatury, Uczelnianym Centrum Komputerowym oraz Uczelnianym Towarzystwem Budownictwa Społecznego, które administruje domy studenta, w których będziemy chcieli zakwaterować większość uczestników Zjazdu.

Poprzednie zjazdy socjologiczne były spotkaniami trzydniowymi: półtora dnia przeznaczano na obrady plenarne i półplenarne, drugą część na obrady w sesjach. Na ostatnim zjeździe w Poznaniu zorganizowano pięćdziesiąt równoległych grup tematycznych. O tym, ile będzie ich w Zielonej Górze zadecyduje rada programowa zjazdu po zebraniu zgłoszeń od potencjalnych kierowników sekcji. Zjazdy są znakomitą okazją do wzajemnego poznania się ludzi z różnych ośrodków, zajmujących się podobną tematyką. Dla ludzi młodych – asystentów, doktorantów i studentów są okazją do zetknięcia się z autorami podręczników

i książek, które czytają w trakcie studiów, możliwością spotkania się z profesorami z ośrodków o długiej i dobrej tradycji uprawiania socjologii.

Od kiedy instytucjonalnie działają socjologowie w ramach Polskiego Towarzystwa Socjologicznego i od kiedy robią to w Zielonej Górze? W 2007 roku PTS będzie obchodziło 50-lecie swojej działalności. Natomiast w Zielonej Górze od 1.10.1994 roku rozpoczęło kształcenie studentów na kierunku socjologia i od tego roku rozpoczął działalność Instytut Socjologii UZ. Zielonogórski Oddział PTS został powołany decyzją Zarządu Głównego 26.10.1996 roku, zatem w bieżącym roku będziemy obchodzili dziesiątą rocznicę istnienia. Początkowo oddział liczył 15 członków, a pierwszym przewodniczącym oddziału był dr Jerzy Leszkowicz-Baczyński. Od lutego 2000 r. przewodniczącą jest dr Ewa Narkiewicz-Niezbalec, a oddział liczy dziś 30 członków. Środowisko zielonogórskie zapisało się na socjologicznej mapie Polski cyklicznymi konferencjami poświęconymi tematyce transgranicznej – odbyło się pięć konferencji z tego cyklu.

W każdym roku PTS przyznaje nagrody im. Floriana Znanieckiego dla czterech autorów najlepszych prac magisterskich z zakresu socjologii oraz jedną nagrodę im. Stanisława Ossowskiego dla młodego socjologa (do 35 roku życia) za najlepszą książkę. Dużym wyróżnieniem było przyznanie w 1999 roku przez PTS nagrody im. Stanisława Ossowskiego doktorowi Lechowi Szczegółe za pracę pt. *Między mistyfikacją a nieświadomością. O pojęciu świadomości fałszywej*.

Członkowie oddziału zielonogórskiego i pracownicy Instytutu Socjologii UZ biorą udział w pracach ciał statutowych PTS szczebla centralnego: prof. Krystyna Janicka jest sekretarzem Zarządu Głównego, prof. Mirosław Chałubiński od 1.08.2006 r. jest przewodniczącym Sekcji Historii Socjologii, dr Maria Zielińska drugą kadencję jest przewodniczącą komisji rewizyjnej, dr Ewa Narkiewicz-Niezbalec od chwili powstania, czyli od maja 2005 jest członkiem Zarządu Sekcji Socjologii Edukacji i Młodzieży, a od 26.03.2006 r. członkiem Zarządu Głównego. Kilkakrotnie był nim prof. Kazimierz M. Słomczyński. Podpisana poniżej była w ostatnim roku przewodniczącą jury nagrody im. F. Znanieckiego i została wybrana w skład jury również w tym roku.

Przed nami półtora roku przygotowań do Zjazdu. Mam nadzieję, iż czas ten wykorzystamy nie tylko do przygotowań organizacyjnych, ale także do złożenia na tyle atrakcyjnych propozycji wystąpień zjazdowych, iż w sensie naukowym zielonogórskie środowisko socjologiczne zaznaczy również swoją obecność.

dr Ewa Narkiewicz-Niezbalec

wydział : Janusz Adamczyk zarządzania : Doktorem Nauk!

Do grona doktorów na Wydziale Zarządzania dołączył nasz Kolega Janusz Adamczyk. Publiczna obrona jego rozprawy doktorskiej odbyła się 8 marca 2006 roku na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego. Tytuł rozprawy brzmiał: „Wykorzystanie LCA do oceny środowiskowej budynku”. Promotorem pracy była prof. inż. Magdalena Graczyk z Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego, recenzentami – prof. Maria Antonina Stawicka - Wałkowska

z Politechniki Gdańskiej, prof. Zbigniew Kłos z Politechniki Poznańskiej oraz prof. Tadeusz Kuczyński z Uniwersytetu Zielonogórskiego. W tym samym dniu Rada Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska podjęła uchwałę o nadaniu panu magistrowi inżynierowi Januszowi Adamczykowi stopnia doktora nauk technicznych w zakresie budownictwa, specjalność: materiały budowlane. Godnym podkreślenia jest fakt, że Rada Wydziału podjęła również uchwałę o wyróżnieniu rozprawy doktorskiej naszego Kolegi.

Serdecznie gratulujemy i życzymy dalszych sukcesów!

Anetta Barska

....Biblioteka Uniwersytecka

Fundacja Hermann-Niemann-Stiftung – Bibliotece Neofilologicznej

W listopadzie 2005 roku księgozbiór niemieckojęzycznej Biblioteki Neofilologicznej został wzbogacony o 390 nowych książek. Darczyńcą jest Fundacja *Hermann-Niemann-Stiftung* z Düsseldorfu.

Fundacja powstała w latach 50-tych XX wieku i wspiera instytuty germanistyki na uniwersytetach byłego bloku wschodniego. Prezesem Fundacji jest prof. Uwe Stimmke, który w marcu bieżącego roku był gościem naszego Uniwersytetu, także Biblioteki Neofilologicznej. Współpraca z Fundacją jest efektem inicjatywy prof. Michaiła Kotina z Instytutu Filologii Germańskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego.

PROFESOROWIE U. STIMMKE I M. KOTIN, FOT. K. ADAMCZEWSKI

Fundacja *Hermann-Niemann-Stiftung* przeznaczyła 15 tys. euro na zakup literatury fachowej wydanej w Niemczech, o wyborze której zdecydowali pracownicy naukowcy Instytutu Filologii Germańskiej. Biblioteka Neofilologiczna otrzymała w darze encyklopedie, słowniki, a także książki głównie z za-

BIBLIOTEKA NEOFILOLOGICZNA, FOT. K. ADAMCZEWSKI

kresu językoznawstwa i nauki o literaturze. Niezwykle cennymi darami są: *Der Brockhaus in zehn Bänden*, *Schweizer Lexikon in zwölf Bänden*, *Die Zeit: das Lexikon in 20 Bänden*, *Duden: das große Wörterbuch der deutschen Sprache in zehn Bänden*. Z zakresu językoznawstwa przeważają książki z historii języka niemieckiego m. in.: *Deutsche Sprache gestern und heute* Astrid Stedje, *Die deutsche Sprache* Rudolfa Kellera, *Einführung in das Althochdeutsche* Eckharda Meineke. Inne działy nauki o języku zostały także wzbogacone o literaturę fachową przydatną zwłaszcza pracownikom naukowym i studentom piszącym prace magisterskie np. lingwistyka tekstu poszerzona została o prace m. in. Kirsten Adamzik, Klaus Brinkera, Christiny Gansel, Margot Heinemann, psycholingwistyka o prace Wolfgang Butzkamm, socjolingwistyka o książki Heinricha Löfflera, a leksykologia o tytuły: *Lexikologie und Lexikographie* Michaela Schläefera, *Die Lexik der deutschen Gegenwartssprache* Siegfrieda Heusingera, *Lexikographie und Wörterbuchbenutzung* Stefana Engelberga. Nauka o literaturze to głównie monografie historyczno- i teoretycznoliterackie. Monografie historycznoliterackie dotyczą przede wszystkim historii literatury niemieckiej okresu XIX i XX wieku. Znaczną ich część stanowią monografie pisarzy, m.in. Theodora Fontane, Gottfrieda Kellera, Thomasa Manna. Prace teoretycznoliterackie obejmują m.in. problemy genologii (*Autobiographie* Michaeli Holdenried), dekonstrukcjonizmu (*Die Dekonstruktion* Petera V.Zima), literackiej analizy (*Wie interpretierte ich ein Gedicht?* Horsta J. Franka).

Oprócz wyżej wymienionych działów zbiory niemieckojęzyczne Biblioteki Neofilologicznej uzupełniono o literaturę z historii mistyki, historii prawa, socjologii i metodyki nauczania języka niemieckiego.

W trakcie wizyty na naszej uczelni prezes Fundacji prof. Uwe Stimmke podjął wstępną decyzję o dalszej współpracy i przyznaniu w roku 2006 kolejnej kwoty w wysokości 15 tys. euro na zakup niemieckojęzycznych książek dla naszej Biblioteki.

Maja Chocianowska-Sidoruk
Elżbieta Czarnačka

....Dział Współpracy z Zagranicą

Dokument Europass-Mobilność

Na podstawie decyzji nr 2241/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie jednolitych ram wspólnotowych dla przejrzystości kwalifikacji i kompetencji (*Europass*), studenci realizujący okresy nauki, odbywający staże i praktyki w krajach Unii Europejskiej oraz EFTA/EOG, a także uczestniczący w innych europejskich przedsięwzięciach edukacyjnych mają możliwość otrzymania dokumentu *Europass-Mobilność*.

Rolę Krajowego Centrum *Europass* pełni Biuro Koordynacji Kształcenia Kadr Fundacji *Fundusz Współpracy*, ul. Górnośląska 4a, 00-444 Warszawa, tel. 022 6253937, 022 6221991, faks 0 22 6252805 e-mail: bkkk@cofund.org.pl.

Dokument może otrzymać każdy, niezależnie od wieku, poziomu wykształcenia czy statusu zawodowego podejmujący naukę za granicą po 1 stycznia 2005 roku pod warunkiem, że odbywa się ona w ramach wyjazdu zorganizowanego. Za wyjazd zor-

ganizowany przyjmuje się pobyt za granicą, który jest wynikiem podpisania umowy pomiędzy krajową instytucją wysyłającą (np. uczelnią) i zagranicznym partnerem przyjmującym określającej zarówno treść, cel i czas trwania wyjazdu, jak i jego aspekty praktyczne. Osoby przebywające w innym kraju UE lub kraju EFTA/EOG w ramach wspólnotowych programów edukacyjnych (takich jak Socrates/Erasmus czy Leonardo da Vinci) automatycznie spełniają wszystkie kryteria jakości odnoszące się do dokumentu *Europass-Mobilność*. Wyjazdy w ramach innych inicjatyw edukacyjnych muszą spełniać łącznie kryteria jakości określone w decyzji ustanawiającej *Europass*.

Dokument *Europass-Mobilność* wydaje bezpłatnie Krajowe Centrum *Europass* na wniosek instytucji organizującej naukę, praktykę lub staż. Wpisów potwierdzających ukończenie nauki lub szkoleń dokonują polskie instytucje wysyłające i zagraniczne organizacje przyjmujące. Dokument jest wydawany w języku polskim i dodatkowo, na życzenie, w języku obcym uzgodnionym przez instytucję wysyłającą/przyjmującą zainteresowanego.

Europass jest częścią inicjatywy Komisji Europejskiej mającej na celu zwiększenie przejrzystości kwalifikacji i kompetencji zawodowych oraz wspieranie mobilności zawodowej w krajach Unii

Europejskiej oraz krajach EFTA/EOG. *Europass* obejmuje portfolio 5 dokumentów umożliwiających obywatelom Unii Europejskiej lepsze prezentowanie kwalifikacji zawodowych i kompetencji na obszarze całej Europy. W skład *Europass*, oprócz dokumentu *Europass-Mobilność*, wchodzi: *Europass-CV* – standardowy formularz życiorysu używany w takiej samej formie we wszystkich krajach UE, *Europass-Paszport Językowy*, który prezentuje stopień znajomości języków obcych zgodnie z jednolitymi kryteriami przyjętymi na obszarze całej UE, *Europass-Suplement do Dyplomu*, który ułatwia osobom trzecim zrozumienie znaczenia dyplomu szkoły wyższej w zakresie wiedzy i kompetencji zdobytych przez jego posiadacza oraz *Europass-Suplement do Dyplomu Potwierdzającego Kwalifikacje Zawodowe* – wydawany absolwentom ponadgimnazjalnych szkół zawodowych w celu ułatwienia osobom trzecim zrozumienia znaczenia dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe w zakresie kompetencji zdobytych przez jego posiadacza.

Informacje na temat wymogów formalnych, jak również wzory formularze dostępne są na stronie <http://www.bkkk-cofund.org.pl/index.php?gr=12&act=768>.

Katarzyna Żmudzin

Diariusz Prawniczy

W okresie od grudnia 2005 r. do kwietnia 2006 r. ukazały się nowe przepisy prawne, ważniejsze z nich publikujemy:

- Rozporządzenie Ministra Edukacji i Nauki z dnia 15 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowego trybu przeprowadzania czynności w przewodach doktorskim i habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. 05.252.2125);
- Dokument wypowiedzenia przez Rzeczpospolitą Polską Porozumienia między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o równoważności dokumentów o wykształceniu, stopniach i tytułach naukowych wydawanych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, podpisanego w Warszawie dnia 10 maja 1974 r. (Dz. U. 06.14.94);
- Dokument wypowiedzenia przez Rzeczpospolitą Polską Porozumienia między Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rządem Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii o wzajemnym uznawaniu równoważności świadectw szkolnych i dyplomów szkół wyższych, uzyskanych w obu państwach, podpisanego w Belgradzie dnia 15 września 1978 r. (Dz. U. 06.14.96);
- Rozporządzenie Ministra Edukacji i Nauki z dnia 24 lutego 2006 r. w sprawie nostryfikacji dyplomów ukończenia studiów wyższych uzyskanych za granicą (Dz. U. 06. 37.255);
- Ustawa z dnia 26 stycznia 2006 r. o zmianie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. 06. 46.328);

Urszula Dziuk Biuro Prawne

Informacje Działu Płac

Dział Płac informuje ze od 1 kwietnia 2006 do 31 marca 2007 r. ulega zmianie wysokość składki na fundusz wypadkowy z 1,73% na **1,08 %**.

Pozostałe fundusze nie ulegają zmianie.

Emerytalny 9,76%

Rentowy 6,5 %

Wypadkowy 1,08%

Pracy 2,45%

Razem = 19,79% (wcześniej 20,44%)

Pani
Marzenie Kiernowicz

z powodu śmierci

OJCA

wyrazy serdecznego współczucia

składają

współpracownicy

mgr Jackowi Wayda

wyrazy głębokiego współczucia

z powodu śmierci matki

Składają:

*Pracownicy Wydziału Zarządzania
Uniwersytetu Zielonogórskiego*

STUDENCKIE KOŁO EPIGRAFICZNE: *najważniejsza jest pamięć o ludziach...*

Podobno człowiek żyje tak długo, jak długo trwa o nim pamięć. Przekonanie w słuszność tych słów przyświecała założycielom jedynej w Polsce Studenckiego Koła Epigraficznego, dla których praca nad inskrypcjami epitafijnymi i nagrobnymi jest jedną z form przekazywania pamięci o ludziach i dziedzictwa przeszłości.

Studenckie Koło Epigraficzne swą działalność oficjalnie rozpoczęło 19-go stycznia 2006 roku. Oficjalnie, ponieważ współpraca w zakresie badań epigraficznych doktora Adam Górskiego, pracownika naukowego Zakładu Nauk Pomocniczych Historii, oraz dwunastu obecnych członków SKE sięga roku 2004. W czerwcu tego roku miał miejsce pierwszy obóz epigraficzny, podczas którego jego uczestnicy pracowali nad inskrypcjami w Lapidarium Rzeźby Nagrobnej, na terenie istniejącego od 1609 roku cmentarza ewangelickiego, najstarszej nekropolii chrześcijańskiej w Polsce. W lipcu 2005 roku odbył się kolejny obóz, tym razem w Bytomiu Odrzańskim, gdzie znajdują się piękne, pochodzące z XVII-go i XVIII-go wieku, ewangelickie nagrobki. Wówczas kilkunastoosobowa grupa studentów II i III roku Historii wraz z doktorem Adamem Górskim podjęła decyzję o odłączeniu się od Koła Naukowego Historyków Studentów, funkcjonującego od niemal trzydziestu lat przy Instytucie Historii, i rozwijaniu swoich zainteresowań w ramach własnej organizacji.

Zaistnienie SKE nie byłoby możliwe, gdyby nie jego obecny opiekun naukowy, dr Adam Górski, który nie tylko teoretycznie przygotował studentów do pracy badawczej w ramach kursu Nauk Pomocniczych Historii, ale dzięki organizacji wspomnianych obozów stworzył możliwość wykorzystania zdobytych umiejętności w trakcie pracy nad odczytywaniem inskrypcji. Doktor czuwa nad wszystkimi przedsięwzięciami realizowanymi przez członków SKE.

Czym zajmuje się epigrafika? Epigraphé z języka greckiego tłumaczy się jako napis. Wobec tego celem epigrafiki, jako jednej z nauk pomocniczych historii, jest odczytywanie napisów wykonanych na materiale twardym (np. na marmurze, złocie, srebrze czy drewnie). Członkowie SKE koncentrują się przede wszystkim na inskrypcjach nagrobnych i epitafijnych, ale przedmiot badań mogą również stanowić dzwony czy naczynia liturgiczne.

Aktualnie członkowie SKE uczestniczą w projekcie badawczym, którego celem jest inwentaryzacja zabytków epigraficznych powiatu zielonogórskiego, a w dalszej perspektywie całego województwa lubuskiego. Praca ta polega na odnalezieniu cmentarzy ewangelickich i odczytaniu zachowanych na płytach nagrobnych inskrypcji. Niestety, bardzo często zamiast cmentarza zastać można już tylko ruiny.

Sukcesem na koncie SKE było nawiązanie współpracy z członkami Sekcji Epigraficznej Koła Naukowego Historyków Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego. Taki cel przyświecał Międzyuczelnianym Warsztatom Epigraficznym, które odbyły się w kwietniu

2006 roku w Krakowie. Zielonogórcy studenci, pod opieką dr Adam Górskiego, mieli okazję zapoznać się z metodami pracy stosowanymi przez krakowian, i zwiedzić najpiękniejsze miasto w Polsce. W październiku będzie miała miejsce rewizyta członków Sekcji, podczas której zaprezentowane zostaną im zabytki epigraficzne, również pięknego miasta, Zielonej Góry i okolic.

Plany na wakacje? Po lipcowym wypoczynku... wyjazd na trzeci już obóz. Ponownie do Wschowy, ale tym razem zamiast dwunastu osób będzie około trzydziestu młodych epigrafików, ponieważ tyle obecnie wynosi liczba członków SKE. Efekty ich pracy przedstawione zostaną podczas konferencji historycznej, planowanej na listopad 2006 roku.

Zaangażowanie w taką formę przekazywania pamięci o ludziach, którzy kiedyś mieszkali na terenie obecnego województwa lubuskiego, można uznać za pewną formę prywatyzacji przeszłości, bowiem dzięki odkrywaniu zaginionych cmentarzy, w pewnym sensie odkrywamy tożsamość tych terenów, a więc i ich mieszkańców.

Anna Janczys

Sponsor Główny

Polish Oil and Gas Company Limited
ul. Wolności 100, 01-143 Warszawa, Polska
tel. 0 22 259 14 00, fax 0 22 259 14 01

Sponsor-Partner

Patronat honorowy:
Minister Edukacji i Nauki
Marszałek Województwa Lubuskiego
Prezydent Miasta Zielona Góra

Współorganizatorzy:

Współpraca:

FESTIWAL NAUKI

ZIELONA GÓRA 2006

PROGRAM

PIKNIK PRACOWNICZY 3 CZERWCA

Z okazji jubileuszu 5-lecia
Uniwersytetu Zielonogórskiego
w sobotę, 3 czerwca,
na stadionie przy ul. Wyspiańskiego
odbędzie się PIKNIK PRACOWNICZY
w ramach Festiwalu Nauki,
Zielona Góra 2006.

W programie przewidziano dużo zabawy
i atrakcje nie tylko dla dorosłych,
m.in. zespół Andrzeja Gliwy *Bugsy*,
taniec z ogniami, Capoeira,
pokazy Bractwa Rycerskiego,
pokazy sekcji AZS Ju-Jitsu,
gry i zabawy zręcznościowe, szybowce,
skoki spadochronowe
i zjeżdżalnia dla dzieci.

Gwoździem programu
będzie mecz piłki nożnej

Kampus A : Kampus B

Drużynę Kampusu A do walki poprowadzi
Rektor – prof. Czesław Osękowski,
natomiast
kapitanem drużyny Kampusu B
będzie Prorektor ds. Nauki i Współpracy
z Zagranicą – prof. Józef Korbicz.

Dział Socjalny UZ wydaje
bezpłatne bony konsumpcyjne
– jeden bon dla jednego pracownika:

Kampus A (ul. Podgórna 50, pok. 101)
od 23 maja do 2 czerwca
w godz. 8.00-14.00

Kampus B (al. Wojska Polskiego 69, pok. 306R)
od 29 maja do 2 czerwca
w godz. 8.00-14.00

ZAPRASZAMY WSZYSTKICH
PRACOWNIKÓW Z RODZINAMI!

3 CZERWCA (SOBOTA)
godz. 16.00 – 20.00

esa

program ramowy

godzina	tytuł	miejsce
3 czerwca 2006 r. (sobota)		
16.00 - 20.00	Piknik pracowniczy z okazji jubileuszu 5-lecia Uniwersytetu Zielonogórskiego	Stadion przy ul. Wyspiańskiego
8-10 czerwca 2006 r. (czwartek-sobota)		
	Konferencja Rektorów Uniwersytetów Polskich	Uniwersytet Zielonogórski
10 czerwca 2006 r. (sobota)		
19.00	Hedda Gabler - reż. Ewelina Pietrowiak Premiera akademicka	Lubuski Teatr
11 czerwca 2006 r. (niedziela)		
11.00	„Językowe Harce” - finał konkursu o tytuł Mistrza Języka Polskiego	Kampus B, aula C
12.00 - 19.00	Festyn Naukowy na Deptaku , w tym m.in.: OTWARCIE FESTIWALU NAUKI, ZIELONA GÓRA 2006 Ziemia, ojczyzna ludzi - wykład inauguracyjny	Deptak Lubuski Teatr
13.30	Gala 'Primus Inter Pares' - regionalny finał konkursu na najlepszego studenta	Lubuski Teatr
17.00	Big Band Uniwersytetu Zielonogórskiego i Przyjaciele (Mike Russel i zespół Black Heritage) - koncert	Scena przy Ratuszu
12 czerwca 2006 r. (poniedziałek)		
08.00 - 22.00	Wydziały zapraszają	Uniwersytet Zielonogórski

11 CZERWCA – NIEDZIELA

WYKŁADY I DYSKUSJE

godzina	tytuł	prowadzący
Lubuski Teatr - Scena im. St. Cynarskiego		
12.00 - 13.30	Ziemia, ojczyzna ludzi - WYKŁAD INAUGURACYJNY	prof. dr hab. Janusz Gil
14.00 - 15.30	Uniwersytet Zielonogórski w społeczności lokalnej, w Polsce, w Europie - dyskusja	dr Mariusz Kwiatkowski
Lubuski Teatr - Scena im. H. Lubicz		
12.00 - 13.00	Systemy wirtualnej rzeczywistości - jak daleko jest ,Matrix'... - wykład	dr inż. Sławomir Nikiel
13.00 - 14.00	Mensa, IQ, testy - wykład	dr hab. Jacek Leluk, prof. UZ
14.00 - 15.00	Miłosny pejzaż Polski - wykład	dr hab. Zbigniew Izdebski, prof. UZ
15.00 - 16.00	Jak produkować i wypoczywać, aby nie niszczyć Ziemi - nauka dla środowiska - dyskusja	dr hab. inż. Magdalena Graczyk, prof. UZ dr Brygida Cupiał dr inż. Joanna Zarębska dr inż. Janusz Adamczyk dr Mieczysław Wojecki
Filharmonia Zielonogórska - Sala Kameralna		
12.00 - 13.00	Od Mozarta do ,efektu Mozarta' - wykład	prof. dr hab. Janina Fyk

13.00 - 14.00	Muzyka a natura - wykład	dr hab. Andrzej Tuchowski, prof. UZ
14.00 - 15.00	Matematyczne tajemnice rytmu - wykład	dr Jarosław Grytczuk
15.00 - 16.00	Doskonałości można się nauczyć - dyskusja	mgr inż. Justyna Patalas
Biuro Wystaw Artystycznych		
12.00 - 13.00	Kryteria definiowania malarstwa współczesnego - wykład	I st. kw. art. Magdalena Gryśka
13.00 - 14.00	Telefonia internetowa - wykład	dr inż. Emil Michta
Muzeum Ziemi Lubuskiej - Sala Witrażowa		
12.00 - 13.00	Dlaczego rośliny zielone świecą czerwono - wykład	dr hab. Alfons Planner, prof. UZ
13.00 - 14.00	Ogród botaniczny w Zielonej Górze wczoraj i dziś - wykład	dr Krystyna Walińska Michalina Fojcik
14.00 - 15.00	π kontra Φ - wykład	dr Jacek Bojarski dr Alina Szelecka
15.00 - 16.00	Człowiek doskonały - „Homo perfectus”, czyli możliwości inżynierii tkankowej - dyskusja	dr Krystyna Walińska

IMPREZY TOWARZYSZĄCE		
godzina	tytuł	miejsce
12.00 - 17.00	Malowanie obrazu w plenerze	Deptak
12.00 - 17.00	Wystawne art. - wystawa malarstwa w witrynach sklepowych	Deptak
12.00 - 15.00	Samba dla każdego - pokaz i nauka tańca	Deptak przy Ratuszu
12.00 - 17.00	Pokazy lotów modeli balonów na ogrzane powietrze Zawody modeli samochodów zdalnie sterowanych (można przynieść swój samochód) Rowerowe tory sprawnościowe	Deptak przy Ratuszu
12.00 - 17.00	Warsztaty artystyczne	Deptak przy Ratuszu
12.00 - 17.00	Planeta ludzi - pokaz artystyczny	Galeria Pro Arte
12.00 - 17.00	Dialog ciała - pokaz artystyczny	Galeria Pro Arte
12.00 - 17.00	Filozofia dla laików - wystawa rysunków	Muzeum Ziemi Lubuskiej Hol Główny
12.00 - 13.30 14.00 - 15.30	reAkcja tańcuchowa - happening	Deptak przy Ratuszu ul. Kupiecka
12.00 - 17.00 (od 10 czerwca)	Uniwersytet - nauka - socjologia. Środowisko akademickie w oczach dzieci - wystawa fotografii	Teatr Lubuski Foyer
13.30 - 14.00	Gala „Primus Inter Pares” - regionalny finał konkursu na najlepszego studenta	Teatr Lubuski Scena im. St. Cynarskiego
14.00 - 15.30	Sesja testowa IQ - oficjalny test IQ Mensy Polskiej	Teatr Lubuski Scena Kabaretowa
15.30	Studencka twórczość kabaretowa	Pub Jefferson's
17.00	Big Band Uniwersytetu Zielonogórskiego i Przyjaciele (Mike Russel i zespół Black Heritage) - koncert	Scena przy Ratuszu
po zachodzie słońca	Wieczorne/nocne obserwacje nieba	Wieża Braniborska

WYSPY NAUKOWE		
godzina	tytuł	jednostka
WYSPA DARWINA - Plac Bohaterów/BWA		
12.00 - 17.00	Jak znaleźć mutację genetyczną?	Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska (Koło Naukowe Biologów)
	Elastoptyka - efektowny sposób wizualizacji naprężeń	Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska
	Dziwny jest ten mikroświat, czyli bioróżnorodność pod mikroskopem	
	Jaki to kamień?	
	I co z tą masą ciała?	
	Smakosze zanieczyszczeń, czyli biologiczne metody oczyszczania ścieków	
WYSPA NEWTONA - Muzeum/ul. dr. Pieniężnego		
12.00 - 17.00	Zagadki matematyczne dla każdego	Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
	Pokaz multimedialny ciekawostek matematycznych	
	Sztuka origami	Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Filharmonia Zielonogórska Polskie Towarzystwo Origami
	Każdy ma sprawność psychomotoryczną	Wydział Mechaniczny
	Jak sterować maszynami?	
	W kręgu dawnego zielonogórskiego rzemiosła - płatnerz, mincmistrz i stara piarnia	Muzeum Ziemi Lubuskiej
WYSPA EINSTEINA - Teatr/ul. Kupiecka		
12.00 - 17.00	Spotkanie z fizyką: pokazy doświadczalne na Deptaku	Wydział Fizyki i Astronomii
WYSPA EDISONA - Księgarnia Staromiejska/ul. Żeromskiego		
12.00 - 17.00	Czy potrafisz dostrzec szczegóły swych linii papilarnych?	Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
	Kompozycja obrazu rzeczywistego z elementami grafiki komputerowej	
	Wyspa innowacji	Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii
WYSPA SOKRATESA - PKO BP		
12.00 - 17.00	Napisy i kamienie	Wydział Humanistyczny (Studenckie Koło Epigraficzne) Polskie Towarzystwo Historyczne O/Zielona Góra
	Stragan dobrych rad	Wydział Nauk Pedagogicznych i Społecznych
	Eksperymenty studenckie	Parlament Studencki
	Śpiewać każdy może	Chór Akademicki

12 CZERWCA – WYDZIAŁY ZAPRASZAJĄ			
WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY			
godzina	tytuł	prowadzący	miejsce
Wykłady			
10.00 - 11.00	Od Mozarta do „efektu Mozarta”	prof. dr hab. Janina Fyk	ul. Energetyków 2 bud. A-22, sala 311
Pokazy			
12.00 - 13.30	Studenci dzieciom: Wróblek Elemelek zaprasza na muzyczny spacer (koncert dla przedszkolaków i uczniów klas I-III)	I st. kw. art. Bogumiła Tarasiewicz	ul. Energetyków 2 bud. A-22, sala 311
Inne			
09.00 - 15.00	Otwarte pracownie	Wykładowcy Instytutu Sztuk Pięknych oraz Katedry Sztuki i Kultury Plastycznej	ul. Wiśniowa 10 bud. A-24 pracownie plastyczne
WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI			
Wykłady			
10.00 - 10.20 12.30 - 12.50	Od cyborga i golema do sztucznej inteligencji	dr hab. inż. Jan Jagielski	Kampus A bud. A-2, sala 102
10.30 - 10.50 13.00 - 13.20	Środowisko elektromagnetyczne - nowe zagrożenia a bezpieczeństwo funkcjonowania urządzeń	dr hab. inż. Adam Kempski	Kampus A bud. A-2, sala 102
11.00 - 11.20 13.30 - 13.50	Telefonia internetowa	dr inż. Emil Michta	Kampus A bud. A-2, sala 102
11.30 - 11.50 14.00 - 14.20	Systemy wirtualnej rzeczywistości - jak daleko jest „Matrix”...	dr inż. Sławomir Nikieł	Kampus A bud. A-2, sala 102
12.00 - 12.20 14.30 - 14.50	Telewizja cyfrowa - luksus czy konieczność	dr inż. Wojciech Zajac	Kampus A bud. A-2, sala 102
Pokazy			
10.00 - 14.00 (co 30 min.)	Mknąc cyfrową autostradą - zakres wykorzystania sieci komputerowych	dr inż. Bartłomiej Sulikowski dr inż. Marcin Mrugański dr inż. Marek Kowal	Kampus A bud. A-2, sala 404
	Tajniki montażu filmowego - efekty specjalne i grafika trójwymiarowa	dr inż. Tomasz Hebisz dr inż. Piotr Steć	Kampus A bud. A-2, sala 405
	„Lego Mindstorms” - przez zabawę do nauki	dr inż. Wojciech Paszke	Kampus A bud. A-2, sala 403
	Dźwięk cyfrowy	dr inż. Krzysztof Sozański	Kampus A bud. A-9, sala 2
	Nowoczesne sterowanie	dr inż. Grzegorz Kobyłecki	Kampus A bud. A-9, sala 1
	„Czysta” energia	dr inż. Jacek Rusiński	Kampus A bud. A-9, sala 9
10.00 - 15.00	Bezpieczeństwo urządzeń w środowisku elektromagnetycznym	dr inż. Robert Smoleński mgr inż. Emil Kot	Kampus A bud. A-9, sala 8

10.00 - 14.00 (co 30 min.)	Telefonia internetowa	mgr inż. Tomasz Karczewski	Kampus A bud. A-2, sala 509
	Laboratorium przez Internet	mgr inż. Dariusz Eliasz mgr inż. Piotr Powroźnik	Kampus A bud. A-2, sala 518
	Niezawodna transmisja łączem laserowym	mgr inż. Sebastian Pawlak	Kampus A bud. A-2, sala 502
	Aktywna baza danych multimedialnych	dr inż. Artur Gramacki	Kampus A bud. A-2, sala 503
10.00 - 14.00 (co 1 godz.)	Tresura cybernetycznego psa, czyli robot AIBO dla niewtajemniczonych	dr hab. inż. Dariusz Uciński, prof. UZ	Kampus A bud. A-2, sala 406
10.30 - 14.00 (co 1 godz.)	Olimpiada sterowania: kto jest lepszy - człowiek czy komputer?	dr hab. inż. Andrzej Janczak mgr inż. Marta Pawłowska mgr inż. Błażej Cichy	Kampus A bud. A-2, sala 406
WYDZIAŁ FIZYKI I ASTRONOMII			
Wykłady			
10.00 - 11.00	Fizyka globalnego ocieplenia	dr hab. Jerzy Dryzek, prof. UZ	Kampus A bud. A-29, sala 107
11.15 - 12.15	Dlaczego rośliny zielone świecą czerwono?	dr hab. Alfons Planner, prof. UZ	Kampus A bud. A-29, sala 107
12.30 - 13.30	Całkowite zaćmienie Słońca - Grecja 2006 (po wykładzie obserwacje Słońca na Wieży Braniborskiej)	prof. dr hab. Janusz Gil	Kampus A bud. A-29, sala 107
12.45 - 13.45	Badanie zdolności rozpuszczalności aluminium metodą pomiaru SEM	dr hab. Alfons Planner, prof. UZ	Kampus A bud. A-29, sala 216
Pokazy			
10.00 - 12.45	Eksperymenty fizyczne	dr inż. Marian Olszowy	Kampus A bud. A-29, sala 216
11.00 - 12.00	Eksperyment magnetycznego rezonansu	dr hab. Paweł B. Szczaniecki, prof. UZ	Kampus A bud. A-29, sala 105
12.50 - 15.00	Laboratorium fizyczne	mgr Sebastian Kruk Henryk Adamek	Kampus A bud. A-29, sala 216
22.00	Pokaz nocnego nieba	prof. dr hab. Janusz Gil	ul. Lubuska 2 bud. A-25 (Wieża Braniborska)
WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY			
Wykłady			
09.00 - 09.45	Pomarańczowa rewolucja - refleksja po latach	dr Robert Potocki	Kampus B bud. A-16, aula C
10.00 - 10.45	Polskie dyskusje wokół budowy Centrum Przeciwko Wypędzeniom	dr hab. Bernadetta Nitschke, prof. UZ	Kampus B bud. A-16, aula C
11.00 - 11.45	Magia i demony. W kręgu wierzeń człowieka prahistorycznego	dr hab. Wojciech Dzieduszycki, prof. UZ	Kampus B bud. A-16, aula C
12.00 - 12.45	Szlachcic w świecie kobiet	dr hab. Urszula Włodarczyk- Świdarska	Kampus B bud. A-16, aula C
Pokazy			
13.00 - 15.00	Barbarzyńca w ogrodzie (dyktando z języka polskiego)	dr Agnieszka Ryżza-Woźniak dr Dorota Szagun	Kampus B bud. A-16, aula C

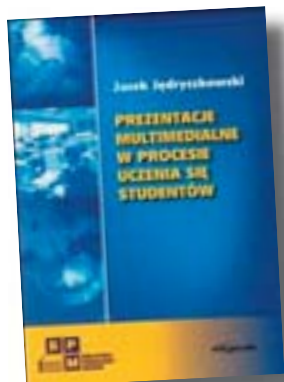
Dyskusje			
9.00 - 15.00	Konferencja Naukowa Studentów Zakładu Filologii Romańskiej Instytutu Neofilologii pt. Nauczanie/uczenie się języków obcych w dobie przemian (wykłady i dyskusja dla młodzieży szkolnej)	mgr Elżbieta Jastrzębska	Kampus B bud. A-20, aula I
WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA			
Wykłady			
08.00 - 08.45	Wnętrze Ziemi jako źródło ciepła	dr hab. inż. Zygmunt Lipnicki, prof. UZ	Kampus A bud. A-2, sala 115
10.15 - 11.00	Ogród botaniczny w Zielonej Górze wczoraj i dziś	Koło Naukowe Biologów Koordynator: Michalina Fojcik Opiekun naukowy: dr Krystyna Walińska	Kampus A bud. A-12, sala 105
11.15 - 12.45	Świat białek widziany okiem komputera	dr hab. Jacek Leluk, prof. UZ	Kampus A bud. A-12, sala 105
13.00 - 15.00	Poznaj polskie gatunki węży i sposoby ich ochrony	dr Bartłomiej Najbar	Kampus A bud. A-12, sala 105
13.00 - 13.45	Rozwój przestrzenny Zielonej Góry	mgr inż. arch. Paweł Kochański	Kampus A bud. A-2, sala 115
14.00 - 14.45	Chłodnie kominowe - giganty budownictwa przemysłowego	dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ	Kampus A bud. A-2, sala 115
15.00 - 15.45	Spójrz pod nogi, czyli rzecz o glebach	dr hab. inż. Andrzej Greinert, prof. UZ	Kampus A bud. A-12, sala 105
Pokazy			
08.00 - 10.00	Jak znaleźć mutację genetyczną?	Koło Naukowe Biologów Opiekun naukowy: mgr Elżbieta Heger	Kampus A bud. A-12, sala 105
09.00 - 11.00	Elastoptyka - efektowny sposób wizualizacji naprężeń	dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ mgr inż. Włodzimierz Dyszak Wojciech Wieczorek	Kampus A bud. A-2, sala 115
09.00 - 11.00	Smakosze zanieczyszczeń, czyli biologiczne metody oczyszczania ścieków	dr hab. Marlena Piontek mgr inż. Katarzyna Bednar	Kampus A bud. A-12, laboratorium 014
	Gleby mogą być ładne i ciekawe	dr inż. Sebastian Węclewski	Kampus A bud. A-12, sala 010
09.00 - 10.15 10.30 - 11.45 12.00 - 13.15 13.30 - 14.45	Gleba jest żywa, czyli tam się coś rusza!	dr hab. inż. Michał Drab, prof. UZ	Kampus A bud. A-12, sala 010
	Dziwny jest ten mikroświat, czyli bioróżnorodność pod mikroskopem	dr Krystyna Walińska	ul. Monte Cassino 21 B bud. A-26, sala 13
	I co z tą masą ciała?	dr Ewa Nowacka-Chiari	ul. Monte Cassino 21 B bud. A-26, sala 124

09.00 - 10.15 10.30 - 11.45 12.00 - 13.15 13.30 - 14.45	Jaki to kamień?	dr hab. Urszula Kołodziejczyk, prof. UZ dr hab. inż. Tadeusz Chrzan, prof. UZ dr inż. Magda Hudak mgr inż. Anna Asani	Kampus A bud. A-12, laboratorium 017
	Analiza fizyko-chemiczna wody	Koordynator: dr hab. inż. Zofia Sadecka, prof. UZ	Kampus A bud. A-12, laboratorium 6
11.00 - 13.00	Prezentacja nowoczesnych technik pomiarowych z zastosowaniem sprzętu firmy TOPCON (niwelatory, tachimetrie elektroniczne, odbiorniki GPS, akcesoria)	dr hab. inż. Józef Gil, prof. UZ oraz przedstawiciel firmy TOPCON w Polsce	Kampus A bud. A-2, sala 115 oraz prezentacja w terenie
13.00 - 15.00	Wirtualne modelowanie białek	dr hab. Jacek Leluk, prof. UZ	Kampus A bud. A-12, sala 104
Dyskusje			
09.00 - 15.00	Woda, ścieki i odpady w środowisku człowieka	Koordynator: dr hab. inż. Zofia Sadecka, prof. UZ	Kampus A bud. A-12, laboratorium 6
15.15 - 17.15	Błędy i wypaczenia w interpretacji wyników badań molekularnych	dr hab. Jacek Leluk, prof. UZ	Kampus A bud. A-2, sala 115
Inne			
09.00 - 15.00	Prezentacja urządzeń laboratoryjnych do wykonywania analiz wody, ścieków i odpadów	Koordynator: dr hab. inż. Zofia Sadecka, prof. UZ	Kampus A bud. A-12, laboratorium 6
WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII			
Wykłady			
11.00 - 12.00	π kontra ϕ	dr Jacek Bojarski dr Alina Szelecka	Kampus A bud. A-29, sala 343
12.00 - 13.00	Między matematyką a przemysłem	mgr Maciej Niedziela mgr Tomasz Sułkowski	Kampus A bud. A-29, sala 343
Pokazy			
10.00 - 14.00	Zagadki matematyczne dla każdego	dr Joanna Skowronek-Kaziów mgr Sebastian Czerwiński mgr Tomasz Małolepszy	Kampus A bud. A-29, sala 406
10.00 - 14.00	Pokaz multimedialny ciekawostek matematycznych	mgr Maciej Niedziela mgr Tomasz Sułkowski	Kampus A bud. A-29, sala 406
Inne			
10.00 - 14.00	Wielki Szlem Matematyczny (turniej matematyczny dla szkół podstawowych, gimnazjalnych i średnich)	dr Ewa Sylwestrzak mgr Edyta Mocarska	Kampus A bud. A-29, sala 247
10.00 - 14.00	Matematyk i kredki (zabawa z matematyką dla najmłodszych)	dr Jacek Bojarski	Kampus A bud. A-29, sala 247

WYDZIAŁ MECHANICZNY			
Wykłady			
09.15 - 10.45	Nowoczesne układy napędowe pojazdów	dr inż. Władysław Papacz	Kampus A bud. A-10, sala 044
09.00 - 13.00	'Crash-testy' jako baza do badania wypadków drogowych	dr hab. inż. Waldemar Uździcki, prof. UZ	Kampus A bud. A-11, sala 112
Pokazy			
09.00 - 15.00	Problemy człowieka z techniką	mgr Mirela Ścigaj mgr Grzegorz Dudarski mgr Paweł Kaźmierczak	Kampus A bud. A-10, sala 131
09.00 - 15.00	Ostre hamowanie na hamowni. Pomiar mocy silników samochodów	dr inż. Robert Barski	Kampus A bud. A-11, sala 07
09.00 - 13.00	Pokaz elektronarzędzi do obróbki drewna, metali i warsztatów samochodowych firmy FESTOOL	mgr inż. Remigiusz Aksentowicz we współpracy z przedstawicielami firmy FESTOOL	Kampus A bud. A-10, hala maszyn
11.00 - 15.00	Komputery w służbie przedsiębiorstwom produkcyjnym	dr inż. Sławomir Kłos	Kampus A bud. A-10, sala 044
WYDZIAŁ NAUK PEDAGOGICZNYCH I SPOŁECZNYCH			
Wykłady			
10.00 - 11.00 (prezentacja do wykładu 11.15 - 12.00 - 12.15 - 13.00)	Czy komputer zastąpi nauczyciela?	dr Jacek Jędrzykowski	Kampus B bud. A-16 aula A (wykład) sala 12 A (prezentacja)
11.15 - 12.00 (prezentacja do wykładu 12.00 - 13.00)	Wychowanie dawniej i dziś	dr hab. Pola Kuleczka, prof. UZ	Kampus B bud. A-16 aula A
Pokazy			
10.00- 15.00	Psychoterapia - prezentacja zróżnicowanych form pomocy (sesja plakatowa, konsultacje)	dr Dorota Niewiedział dr Anna Mróz dr Dagmara Łupicka-Szczeńnik	Kampus B bud. A-16, hol (sesja plakatowa) sala 401 B (konsultacje)
10.00 - 14.00	Pomiar składu ciała	dr hab. Józef Tatarczuk	Kampus B bud. A-16, hol
17.00 - 18.30	FOTOZAŁ (ekspozycja prac fotograficznych, instalacji i performance)	dr hab. Wiesław Hudon, prof. UZ mgr Jarosław Dulęba	al. Wojska Polskiego 86 bud. A-27 (Mrowisko) sala Dąbrówka
19.00 - 20.30	reAkcja łańcuchowa (pokaz artystyczny)	dr Małgorzata Olejarz	al. Wojska Polskiego 86 bud. A-27 (Mrowisko) sala Dąbrówka

Dyskusje			
11.00 - 12.00	Młodzież XXI wieku pokolenie szansy czy klęski?	mgr Anita Famuła	Kampus B bud. A-16, sala 8
Inne			
10.00 - 11.30	Komunikacja interpersonalna w praktyce (warsztaty)	dr Artur Doliński dr Ewa Bochno	ul. Energetyków 2 bud. A-22, sala 211 i 212
13.00 - 14.00	Projektowanie drogi zawodowej (warsztaty)	mgr Magdalena Zdaniewicz	Kampus B bud. A-16, sala 140
WYDZIAŁ ZARZĄDZANIA			
Wykłady			
10.00 - 10.45	Dematerializacja gospodarki globalnej	dr hab. inż. Maria Fic, prof. UZ dr Karolina Mazur-Łukomska mgr inż. Krzysztof Kubiak mgr Alina Piątyśzek	Kampus A bud. A-29, sala 104
12.15 - 13.45	Promocja firmy. Proces przygotowania i wdrażania marki	dr Janusz Śnihur	Kampus A bud. A-29, sala 104
14.00 - 15.00	Nobliści znad Wisły, Odry i Niemna	dr Mieczysław Wojecki	Kampus A bud. A-29, sala 104
Dyskusje			
11.00 - 12.00	Gry decyzyjne w negocjacjach	prof. dr hab. inż. Janina Stankiewicz dr Patrycja Łychmus dr Marzena Góralczyk dr Piotr Kułyk mgr inż. Hanna Bortnowska mgr Bartosz Seiler mgr Marta Moczulska	Kampus A bud. A-29, sala 104
BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA			
Wykłady			
11.00	Znak, emblemat, atrybut. Plakaty Tadeusza Trepkowskiego (wykład i wystawa plakatów)	mgr Janusz Opaska	ul. Wiśniowa 10 bud. A-24, sala 105 A
12.00	Rasa (przy współpracy z Instytutem Sztuk Pięknych)	II st. kw. art. Leszek Knaflowski, prof. UZ	ul. Wiśniowa 10 bud. A-24, sala 105 A
Inne			
12.00	Rok Języka Polskiego (wystawa słowników języka polskiego ze zbiorów Biblioteki Uniwersyteckiej)	mgr Ewa Kwaśniewicz	Kampus B bud. A-16 hol
PONADTO			
Kampus B, budynek A-16, hol: Punkt informacyjno-promocyjny Działu Współpracy z Zagranicą (zagraniczne programy stypendialne)			

Nowości wydawnicze

**Jędrzyckowski J.,
Prezentacje multimedialne
w procesie uczenia się studentów,
s. 292, B5, Wydawnictwo
Adam Marszałek, Toruń 2005**

W kwietniu 2006 r. ukazała się książka Jacka Jędrzyckowskiego pt. „Prezentacje multimedialne w procesie uczenia się studentów”, wydana przez toruńskie Wydawnictwo Adam Marszałek. Publikacja ta została opracowana na podstawie dysertacji doktorskiej napisanej w Katedrze Mediów i Technologii Informatycznych UZ.

Poruszana problematyka dotyczy nowych aspektów procesu nauczania – uczenia się ukazanych w kontekście aktualnego zaawansowania technologii informatycznych, co stwarza nowe możliwości poznawania tego procesu jak i projektowania rozwiązań praktycznych.

Autor podkreślając ideę integracji jako podłoża poszukiwań badawczych, uwzględnia istniejące w doboru naukowym teorie uczenia się, konsekwencje procesów uczenia wynikające z humanistycznej i poznawczej koncepcji człowieka, eksponuje integrującą funkcję komputera oferującego różne formy przekazu i interakcji. Akcentuje znaczenie jakie zyskuje możliwości uczenia się z uwzględnieniem indywidualnego stylu poznawczego.

J. Jędrzyckowski wykazuje, iż przekaz tradycyjny oprócz treści kształcenia, zawiera spektrum komunikatów pozawerbalnych stymulujących procesy uwagi, uznając jej koncentrację i utrzymanie za warunek konieczny uczenia się. Sugeruje, że w sytuacji upowszechnienia elektronicznych mediów dydaktycznych istnieje potrzeba podjęcia prób odzwzorowania także tych oddziaływań.

Komunikaty multimedialne wykorzystywane w procesie nauczania – uczenia się są twórcami wielopłaszczyznowymi zawierającymi różnorodne formy przekazu. Mając na względzie konieczność podobieństwa nadawcy i odbiorcy jako warunek sprawnego komunikowania, autor proponuje elektroniczną diagnozę preferencji ukierunkowanych na korzystanie z określonej formy przekazu (profil poznawczy), a poziom stymulacji uzależnia od analizy możliwości poznawczych osób uczących się. Gromadzenie i przetwarzanie uzyskanych informacji uznaje jako podstawę indywidualizacji oddziaływań stymulujących procesy uwagi w multimedialnym programie edukacyjnym.

Istotną zaletą pracy jest wymiar praktyczny prezentowanych poszukiwań badawczych. Zmierzają one do określenia: możliwości indywidualizacji procesu nauczania – uczenia się, realizowanej w oparciu o funkcje diagnostyczne interaktywnych multimedów, dostosowanie formy i parametrów przekazu do możliwości i preferencji poznawczych studentów oraz stymulację procesów uwagi w sposób właściwy dla danego profilu poznawczego. Autor nakreśla ogólne prawidłowości, których rozpoznanie jest warunkiem opracowania modelu akademickiej prezentacji multimedialnej, wskazując, iż zgromadzony materiał może stanowić punkt wyjścia do dalszych badań oraz praktycznej realizacji mediów dydaktycznych.

dr Beata Dziedzic

**B. Hajduk, E. Hajduk,
O rodzajach pomocy
Oficyna Wydawnicza
„Impuls” Kraków 2006,
ss.159**

Praca jest wieloprobowa. Wprowadzenie do omówienia problemów stanowi próbę zdefiniowania pojęć pomocy i opieki, które to zdefiniowanie

uznają autorzy za niezbędne do opisu rodzajów pomocy. Wyodrębnienie rodzajów pomocy jest pochodną przyjętych kryteriów. Stosując kryterium merytoryczne i instytucjonalne można wskazać pomoc prawną, pedagogiczną, psychologiczną, ekonomiczną itp. Stosując kryteria etyczne pomoc można dzielić zgoła inaczej. Wówczas pomoc odrębną stanowi interweniowanie, wyręczanie, pomaganie przez utrudnianie, pomaganie przez tworzenie wartości, przez redukcję aspiracji, przez dzielenie się dobrami niezwrótnymi.

W opisie wyznaczników gotowości ludzi do pomagania innym wyróżnione zostały wyznaczniki zachowań allocentrycznych – pomocy udzielonej jednostce lub kategorii jednostek, zgodnie z przekonaniem autorów, że żadna dyscyplina nauki nie zgromadziła sprawdzonej wiedzy o wyznacznikach zachowań socjocentrycznych – pomocy grupie społecznej.

Obszerny fragment pracy wypełnia opis modeli udzielania pomocy. Opisane są modele: rozproszenia odpowiedzialności, normatywny, pobudzenie – „koszt – nagroda”, sprzężenia ról społecznych. Końcowy fragment pracy stanowi propozycja podziału instytucji pomocy przy wykorzystaniu kryteriów etycznych. Normy etyczne można zhierarchizować uznając, że dobra chronione są także uporządkowane. Najwyższym dobrem jednostek jest życie. Społeczeństwa wytworzyły instytucje, które owo dobro powinny chronić. Innym dobrem jest zdrowie jednostki. Są też instytucje, które to dobro ochraniają. Dobrem jednostki jest jej samodzielność, poza wcześniej wymienionymi, dobrem szczególnie pożądanym. Samodzielność jednostki może ułatwiać jej zachowanie życia i zdrowia. Wiedza o rodzajach pomocy, o wyznacznikach zachowań pomocnych, o modelach udzielania pomocy, o instytucjach pomocy może być przydatna studentom różnych kierunków.

Emilia Paprzycka

**Przechować pamięć
o przeszłości, zeszyt
2, redakcja naukowa
Beata Hebzda-Sołogub,
Dzierżonów 2005, ss. 63.**

Prezentowana praca jest kontynuacją publikacji o tym samym tytule, wydanej w roku 2001. Stanowi zbiór referatów, wygłoszonych podczas sesji naukowej, która odbyła się w trakcie drugiej edycji Dzierżonowskich Dni Kultury Żydowskiej (2002 rok), pod hasłem: *Aktualność przesłania – w kręgu duchowej tradycji Żydów Europejskich*. Rozprawy zamieszczone w zeszycie drugim zostały napisane przez pracowni-

ków Instytutu Filologii Polskiej i Instytutu Filozofii Uniwersytetu Zielonogórskiego (Beata Hebzdą-Sołogub, Anna Szóstak, Anastazja Seul, Bogdan Trocha, Artur Pastuszek). Stanowią one próbę ukazania życia, myśli i twórczości ludności żydowskiej w różnych ujęciach i kontekstach – historycznym, literackim i filozoficznym. W pracy da się wyróżnić, biorąc pod uwagę obszar zainteresowań autorów referatów, dwa wątki: pierwszy poświęcony jest zagadnieniom związanym ściśle z ziemią dzierżoniowską i jej żydowskimi mieszkańcami; drugi – dotyczy kwestii żydowskich ujmowanych w szerszej skali.

Książkę otwierają wspomnienia, redaktorki pracy – Beaty Hebzdą-Sołogub, dotyczące nieżyjącego już Mojżesza Jakubowicza, postaci wielce zasłużonej i znaczącej w powojennej historii społeczności żydowskiej Dzierżoniowa. Człowieka, który jak pisze sama autorka, „Dbał, by zachowana została godna pamięć o przeszłości. Rozpowszechniał wiedzę o historii i kulturze Żydów polskich wśród młodego pokolenia”. Mojżesz Jakubowicz był także gościem honorowym Dni Kultury Żydowskiej.

Druga rozprawa, również autorstwa Beaty Hebzdą-Sołogub, ma charakter historyczny i poświęcona jest życiu ludności żydowskiej na ziemi dzierżoniowskiej po zakończeniu drugiej wojny światowej. Autorka w oparciu m. in. o materiały archiwalne, ówczesną prasę i wspomnienia mieszkańców (przede wszystkim wspomnianego już Mojżesza Jakubowicza), przybliża szczegóły powojennego życia ludności żydowskiej Dzierżoniowa (miasta, które stanowiło po zakończeniu drugiej wojny największe skupisko tejże ludności na Dolnym Śląsku), jak i całej ziemi dzierżoniowskiej. Artykuł prezentuje takie aspekty życia ludności żydowskiej jak m. in.: organizacje żydowskie, ruch spółdzielczy, żydowskie szkolnictwo, służba zdrowia czy działalność kulturalną i sportową. Ważny element stanowią także wzajemne stosunki polsko-żydowskie.

Anna Szóstak, autorka kolejnego artykułu porusza problem żydowskiego pochodzenia pisarza a kwestii jego świadomości twórczej. Problem tym ciekawszy badawczo, że dotyczy Jana Brzechwy i Bolesława Leśmiana – pisarzy, którzy nigdy nie odwoływali się do swoich korzeni ani nie utożsamiali się z żydowską religią czy tradycją.

Wątki teologiczne i literaturoznawcze podejmuje Anastazja Seul, która łącząc literaturoznawcze i teologiczne metody badawcze w swoim artykule, poświęconym analizie fragmentu utworu Romana Brandstaettera *Jezus z Nazarethu*, wskazuje na ścisły związek języka poetyckiego z wymową teologiczną utworu.

Kolejna rozprawa autorstwa Bogdana Trochy, poświęcona jest znaczeniu miłości w *Gwieździe Zbawienia* Franza Rosenzweiga, jej różnych sensów i poziomów.

Zeszyt zamyka rozprawa Artura Pastuszka poświęcona idei spotkania różnych religii w oryginalnej filozofii religii Abrahama J. Heschela.

Cała książka, zgodnie ze swoim tytułem, przechowuje i przybliża czytelnikowi zapomniany już częściowo świat Żydów, ich intelektualny wkład w rozwój polskiej i światowej kultury. Ma, jak stwierdza redaktorka zeszytu, budzić ciekawość i inspirować do szerszego zajęcia się poruszonymi w niej tematami.

Kamil Banaszewski

Przedsiębiorstwo w otoczeniu międzynarodowym, red. L. Koćwin, s. 358, oprawa broszurowa, B5, Oficyna Wydawnicza UZ, 2006

Lesław Koćwin, *Wprowadzenie – Makrootoczenie międzynarodowe przedsiębiorstwa jako czynnik rozwoju*; Lesław

Koćwin, *Przedsiębiorstwo w otoczeniu międzynarodowym – wprowadzenie do problematyki studiów*; Lesław Koćwin, *Metody badań międzynarodowych aspektów makrootoczenia przedsiębiorstwa*; Magdalena Balak-Hryńkiewicz, Magdalena Dalecka, Anna Gondek, *Przedsiębiorstwa w międzynarodowej polityce ekonomicznej – teoria i praktyka*; Lesław Koćwin, *Makrootoczenie przedsiębiorstwa – rodzaje systemów gospodarczych*; Julitta Koćwin, Lesław Koćwin, *Przedsiębiorstwo wobec procesów internacjonalizacji i globalizacji*; Zbigniew Binek, *Otoczenie walutowe przedsiębiorstwa*; Zbigniew Binek, *Wpływ polityki pieniężnej na działalność banków komercyjnych*; Julitta Koćwin, *Zewnętrzne alternatywne formy finansowania przedsiębiorstw (factoring, forfaiting, franchising, venture capital)*; Julitta Koćwin, *Zewnętrzne instrumenty finansowania przedsiębiorstw (spółka joint ventures jako kapitałowa forma współpracy międzynarodowej)*; Magdalena Balak-Hryńkiewicz, *Przedsiębiorstwo w otoczeniu finansowym UE – wsparcie inwestycji w polskich przedsiębiorstwach w ramach funduszy strukturalnych*; Anna Gondek, *Otoczenie internetowe przedsiębiorstwa*; Magdalena Dalecka, *Rynek pracy wobec wyzwań globalizacyjnych*; Borys Dąbrowski, *Przedsiębiorstwo a problem ochrony środowiska*; Anna Gondek, *Polityka naukowa, naukowo-techniczna i innowacyjna a doświadczenie polskie*; Magdalena Dalecka, *Wsparcie przedsiębiorczości poprzez działania edukacyjne*.

[Ze spisu treści]

Kluge P.D., Kuźdowicz P., Orzeszko P., **Controlling wspomagany komputerowo z wykorzystaniem systemu ERP**, s. 126, oprawa broszurowa, B5, Oficyna Wydawnicza UZ, 2005

„Zintegrowane systemy informatyczne wspomagające zarządzanie przed-

siębiorstwem klasy ERP (*Enterprise Resource Planning*) są coraz częściej wykorzystywane w firmach średniej wielkości. Także coraz większa liczba dostawców oprogramowania adresowego dla tego typu przedsiębiorstw koncentruje się na implementacji nowych funkcji, jak na przykład: CRM (*Customer Relation Management*) dla obszaru sprzedaży, APS (*Advanced Planning and Scheduling*) dla produkcji, SCM (*Supply Chain Management*) dla logistyki, BI (*Business Intelligence*) dla potrzeb analitycznych. Są one zwykle modułami uzupełniającymi podstawowe rozwiązania klasy ERP.

Funkcje te korzystają naturalnie z dorobku naukowego, tworzone są jednak w kontekście możliwości ich sprzedaży. Oznacza to, iż warunkiem koniecznym tworzenia tych funkcji jest przede wszystkim ich akceptacja przez praktykę gospodarczą oraz możliwość realizacji przy z góry założonych nakładach finansowych.

[...] Celem opracowania niniejszej publikacji jest przyczynienie się do wypełnienia tej luki. Podstawą tego jest specyficzna definicja controllingu [...], która odchodzi od przesadnego jego powiązania z wartościowo zorientowaną rachunkowością. Wszystkie funkcje typowe dla rozwiązań klasy ERP [...], wiążą się właśnie z takim rozumieniem controllingu. W pozostałych podrozdziałach rozdziału pierwszego przedstawiono przedsiębiorstwo symulacyjne oraz przykładowy system klasy ERP. System ten służy w szczególności prezentacji przykładów zastosowań opisywanych w następnych rozdziałach.

W rozdziale drugim scharakteryzowano dane rejestrowane w codziennej pracy przy wykorzystaniu typowych funkcji rozważanej klasy systemów. Zwrócono przy tym uwagę na możliwości wykorzystania tych funkcji w obszarze controllingu w rozwiązaniach adresowanych do firm średniej wielkości. W szczególności skoncentrowano się na funkcjach, które mogą znaleźć zastosowanie jako element łączący teorię i praktykę.

Na tej podstawie w rozdziale trzecim omówiono nowe możliwości zastosowania analizowanych koncepcji i funkcji. Uwzględniony został tutaj fakt, iż wykorzystanie tego typu funkcji w przedsiębiorstwach średniej wielkości konfrontowane jest z kilkoma problemami:

- wyniki uzyskane z pomocą systemu informatycznego nie są zrozumiałe przez praktyków, szczególnie wtedy gdy zostały obliczone za pomocą algorytmów matematycznych lub statystycznych;
- dobre jakościowo metody wymagają także dobrych jakościowo danych.

Niestety w przedsiębiorstwach średniej wielkości (głównie ze względu na płaską strukturę zarządzania) dane te nie zawsze są jednak dostępne. Podjęcie decyzji ewentualnej inwestycji w poprawę jakości danych wymaga przedstawienia korzyści wynikających z zastosowania nowych funkcji.

W rozdziale czwartym omówiono aspekty związane z zapewnieniem ekonomiczności wykorzystania „wymagających” rozwiązań klasy ERP w firmach średniej wielkości. [...]”

[Ze Wstępu]

w latach dziewięćdziesiątych XX wieku, nakreślono również w tym rozdziale krótką charakterystykę rozwoju prasy kobiecej w Polsce w drugiej połowie minionego stulecia.

Rozdział II ma charakter metodologiczny. Metodą badawczą zastosowaną w pracy jest analiza zawartości prasy. Przedstawiono zarys historyczny rozwoju tej metody, klasyczną koncepcję B. Berelsona oraz liczne jej interpretacje innych badaczy. Wybrana do analizy koncepcję – metodę zawartości W. Pisarka – przedstawiono szczegółowo. W rozdziale tym umieszczono także problemy i hipotezy badawcze, klucz kategoryzacyjny, scharakteryzowano także wybrane do badania czasopisma i uzasadniono ich wybór.

Rozdział III jest poświęcony analizie zawartości prasy według określonych problemów badawczych w hipotezach. Analizie tej towarzyszą koncepcje teoretyczne związane z badanymi zagadnieniami: problematyką małżeństwa i rodziny, reklamy oraz uczestnictwa w kulturze. Analizę przeprowadzono według wcześniej ustalonego klucza kategoryzacyjnego, a jej wyniki przedstawiono również w sposób ilościowy.

Rozdział IV to próba tworzenia określonych typów (odmian) kultury popularnej na podstawie wybranych teorii i wyników przeprowadzonych analiz. Pierwsza teoria wiąże się ze zjawiskiem kiczu jako realizacji działań nie tylko artystycznych, ale także społecznych. Kicz, czyli sztuka szczęścia – ten postulat A. Moles jest inspiracją do tworzenia typu *kultury emocji*.

Drugą koncepcją teoretyczną wykorzystaną w tym procesie jest teoria konsumpcji. Odwołując się do licznych opracowań na ten temat, dochodzimy także do nowej koncepcji G. Ritzera – teorii o nowych środkach konsumpcji (którymi są także badane pisma kobiece). Według autora, jedną z cech współczesnych nowych środków konsumpcji jest homogeniczna różnorodność świata konsumpcji. Cecha ta została wykorzystana przy tworzeniu *typu kultury jednorodnej konsumpcji*. Z teorii konsumpcji wywodzi się także kolejny typ kultury popularnej – *kultura marzeń i złudzeń*. Tu powołano się na teorię C. Cambella o fundamentach współczesnej konsumpcji, którymi są marzenia generujące nowe potrzeby. W badanych piśmiach przez analizę przekazów reklamowych wyodrębniono sześć kategorii marzeń, które zobrazowano także przykładami przekazów reklamowych. Ostatni wyodrębniony typ kultury popularnej skonstruowano na podstawie teorii stereotypów i związanych z nimi rolami kobiet i mężczyzn. Z analizy teoretycznej powstawania i roli stereotypów, a także ich bogatej interpretacji, wykorzystano przede wszystkim założenia dotyczące stereotypizacji płci, które posłużyły do utworzenia *typu kultury schematów*. Wykorzystano model kategorii ról odtwarzanych przez kobiety i mężczyzn w reklamach i zobrazowano je również za pomocą wybranych przekazów reklamowych.

Zaprezentowane typy (odmiany) kultury popularnej są wynikiem analizy wybranych tytułów prasy kobiecej, ale z pewnością mogą również dotyczyć innych wytworów kultury popularnej. Z pewnością są dowodem na to, że analiza zjawisk zachodzących w mass mediach może dostarczyć wielu interesujących rozwiązań i ukazać nieoczekiwane lub niewidoczne w pośpiechu oglądzie wzajemne relacje. O istocie badań nad współczesną kulturą popularną może świadczyć to, że po czasie wzmożonej krytyki i dyskusji opartych

Trzop B., Typ kultury popularnej na łamach czasopism kobiecych, s 211, oprawa broszurowa, B5, Oficyna Wydawnicza UZ, 2005

„Użyty w tytule pracy termin «kultura popularna» w istocie odnosi się do tych zjawisk, które mniej więcej od połowy XX wieku opisywane były jako kultura masowa. Pierwotny termin «kultura masowa», obarczony bagażem krytyki i niepożądanych skojarzeń ze słowem masa, zaczęto postrzegać jako pododmianę kultury popularnej, jej umasowioną postać. Dylematy i propozycje teoretyczne związane z używaniem i definiowaniem obu terminów znalazły się w I rozdziale niniejszej książki. Odnosząc się do materiału badawczego, którym były wybrane tytuły prasy kobiecej wydawanej w Polsce

na konfliktowym z założenia schemacie „kultura wysoka – kultura masowa” przyszedł czas obiektywnej analizy zjawiska. Z pewnością także dlatego w 2002 roku zainaugurował swoją działalność kwartalnik „Kultura Popularna”, w którym autorzy (często bardzo młodzi) przyglądają się mediom, przeciwstawiając się ocenom negatywnym i starając się weryfikować opinie dotyczące odbiorców i ich wyborów, a przede wszystkim – obiektywnie opisywać różnorodny świat współczesnej kultury popularnej. Oddając w ręce czytelnika tę próbę interpretacji wybranego fragmentu współczesnej kultury popularnej, mam jedynie nadzieję, że stanie się ona początkiem zainteresowania tym, co dzieje się na tym niezbadanym jeszcze i dynamicznym obszarze życia społecznego [...]”.

[Z Wprowadzenia]

Świadomość i samoświadomość nauczyciela a jego zachowania zawodowe,

red. E. Kozioł, E. Kobyłecka, s 532, oprawa broszurowa, B5, Oficyna Wydawnicza UZ, 2005

„Przekazujemy w ręce Szanownych Czytelników wyniki twórczej pracy badawczej przedstawicieli wielu ośrodków naukowych w Polsce. Zainicjowana przez pracowników Zakładu Pedagogiki Ogólnej i Pedagogii na Uniwersytecie Zielonogórskim w 2003 roku dyskusja na temat świadomości i samoświadomości nauczyciela zaowocowała tą publikacją. Niniejszy zbiór zawiera cztery części.

W pierwszej autorzy podejmują próbę określenia różnych poziomów i rodzajów świadomości nauczyciela. Część druga przedstawia niektóre aspekty kontaktów wychowawców z otoczeniem, a w szczególności z uczniami, natomiast w trzeciej analizowane są doświadczenia związane z kształceniem i doskonaleniem studentów kierunków pedagogicznych oraz nauczycieli czynnych zawodowo. Część czwarta zawiera głosy dotyczące istotnych, aktualnych problemów współczesnej szkoły i nauczyciela. Żadna z części tej książki nie jest zamkniętą całością, są to tylko próby włączenia się w bardzo obszerny, ale i niezwykle ważny nurt dyskusji dotyczących potrzeb, możliwości i kierunków zmian edukacyjnych w naszym kraju”.

*Edward Kozioł,
Ewa Kobyłecka*

zachowań społecznych jednostki na tle charakterystycznych dla określonego wieku jednostki kontekstów sytuacyjnych. Tak np. dla osób dorosłych można wyodrębnić konteksty związane z rozwojem kariery zawodowej, z kształceniem i doskonaleniem kompetencji profesjonalnych, a także szeroko rozumiany kontekst zachowań interpersonalnych, które występują jako podstawowy warunek efektywności człowieka w pracy.

Ważnym zadaniem przy tym staje się poszukiwanie najbardziej adekwatnych kontekstów sytuacyjnych, tworzenie taksonomii sytuacji, określenie specyficznych cech i charakterystyk tych kontekstów. Istotnym wkładem w badanie parametrów sytuacyjnych są prace Michaela Argyle'a i jego współpracowników (Argyle, 1991), w których wyodrębniono kilka podstawowych wymiarów sytuacji społecznych. Są nimi: 1) cele jednostki; 2) reguły postępowania w danej sytuacji; 3) role pełnione w różnych kontekstach sytuacyjnych; 4) repertuar podstawowych czynności wykonywanych w danej sytuacji oraz ich sekwencja; 5) wiedza niezbędna do zrozumienia konkretnych kontekstów; 6) warunki środowiskowe jako fizyczne atrybuty sytuacji. Analiza skuteczności zachowań człowieka w kontekście określonych sytuacji wymaga przede wszystkim badania repertuarów zachowań człowieka w celu prognozowania kompetencji społecznych i fachowych oraz charakterystycznych dla danej jednostki strategii zachowań występujących w różnych kontekstach sytuacyjnych.

Prezentowany w niniejszym opracowaniu **Inwentarz Diagnostyki Osobowości w Kontekście Sytuacyjnym (Inventar zur Persönlichkeitsdiagnostik in Situationen – IPS)** opracowany przez U. Schaarschmidta i A. Fischera (Schaarschmidt, Fischer, 1999) jest jednym z przykładów zastosowania podejścia sytuacyjnego w diagnostyce zasobów jednostki. Prezentowane tutaj wyniki badań są efektem 10-letniej współpracy między Zakładem Psychologii Zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego i Zakładem Psychologii Osobowości i Różnic Indywidualnych Uniwersytetu w Poczdamie. Centralnym aspektem naszej współpracy jest adaptacja do warunków polskich różnych narzędzi diagnostycznych, które pozwalają badać indywidualne strategie radzenia sobie z problemami zawodowymi, służą określeniu możliwości adaptacyjnych jednostki w szeroko rozumianym kontekście zdrowia psychicznego.

Prezentowane tutaj materiały zawierają opis teoretycznej konstrukcji narzędzia z wyszczególnieniem znaczenia kontekstu sytuacyjnego, etapy psychometrycznej procedury adaptacji testu, a także pokazują możliwości diagnostyczne kwestionariusza IPS na przykładzie dwóch różnych grup badawczych – grupy studentów i młodzieży szkolnej oraz funkcjonariuszy Policji. Ostatnia grupa została wybrana ze względu na znaczne natężenie stresu oraz wysokie wymagania w stosunku do kompetencji interpersonalnych.

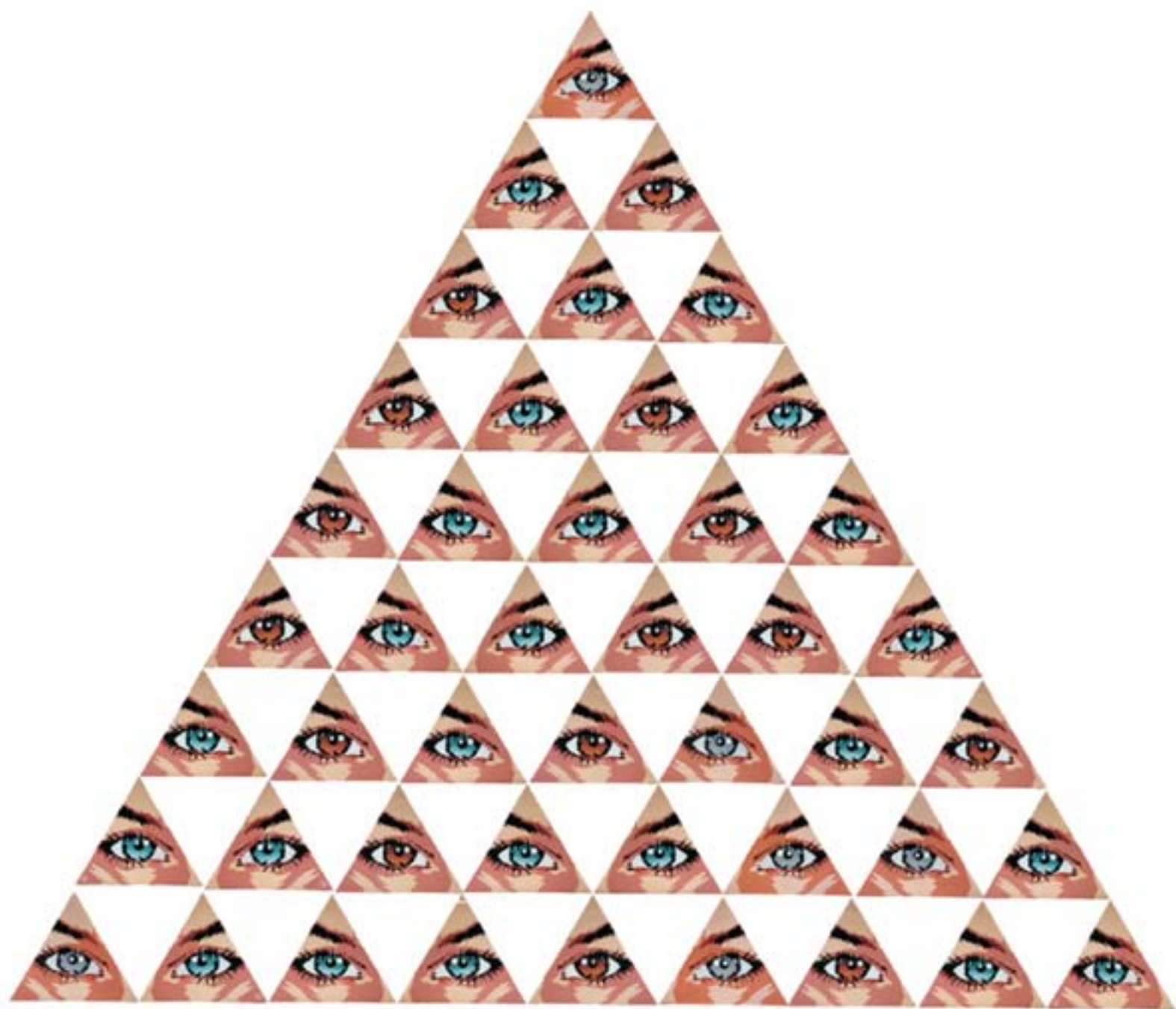
Przytoczone w pracy przykłady indywidualnych profili badanych osób pokazują wartość diagnostyczną narzędzia. W ramach współpracy z Uniwersytetem w Poczdamie podjęto badanie nad czynnikami zdrowia psychicznego pracowników różnych zawodów, materiały zawarte w niniejszej pracy stanowią integralną część tych badań”.

[Ze Wstępu]

Rongińska T., Osobowość w kontekście sytuacyjnym, s 132, oprawa broszurowa, 20x21cm, Oficyna Wydawnicza UZ, 2005

Znaczenie kontekstu sytuacyjnego w badaniach nad zachowaniem się człowieka podkreśla się w jednym z paradygmatów współczesnej diagnostyki psychologicznej, która stara się wyjaśnić różnorodność, a nawet sprzeczność form zachowań jednostki, przyjmując czynniki sytuacyjne za główne determinanty tych zachowań. Analiza sytuacji jest jednym z głównych źródeł wiedzy w procesie wyjaśniania rodzajów

ANDRZEJ PEPLŃSKI, Bez tytułu, 2000, szablon

**JAZZ
POKOLEŃ**